

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการวิจัย :

การถ่ายทอดและขยายผลงานวิจัยด้านโลจิสติกส์อย่างยั่งยืนสู่กลุ่มเป้าหมายบน
ระเบียงเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน และมะละล่าย

Knowledge transfer and extension of research on sustainable logistics
to the target groups on Luangprabang Indochina-Mawlamyine
Economic Corridor (LIMEC)

โดย ผศ.ดร.วัชรพล สุขโหดุ และคณะ

กันยายน 2561

“งานวิจัยนี้ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ โปรดอย่านำไปใช้อ้างอิง”

สัญญาเลขที่ RDG61T0118

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการวิจัย :

การถ่ายทอดและขยายผลงานวิจัยด้านโลจิสติกส์อย่างยั่งยืนสู่กลุ่มเป้าหมาย

บนระเบียงเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน และมะละไย

Knowledge transfer and extension of research on sustainable
logistics to the target groups on Luangprabang Indochina-
Mawlamyine Economic Corridor (LIMEC)

คณะผู้วิจัย

สังกัด

ผศ.ดร.วัชรพล สุขโหดุ

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ดร.บุญทรัพย์ พานิชการ

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ผศ.ดร.ภูพงษ์ พงษ์เจริญ

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ดร.ภัสณี ปฏิต์ศน์

มหาวิทยาลัยนเรศวร

สนับสนุนโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย วช. สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary)

1. บทนำและความสำคัญของปัญหา

สืบเนื่องจากการประสานความร่วมมือบนระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน และเมอะลำไย โดยมีวิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยนเรศวร (วิทยาลัยฯ) ร่วมกับคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 เป็นผู้ริเริ่มขับเคลื่อนความร่วมมือผ่านการประชุมนานาชาติ ระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบางอินโดจีน และเมอะลำไย (ระเบียบเศรษฐกิจฯ) โดยที่ผ่านมาได้มีการจัดประชุมทั้งสิ้น 3 ครั้ง และครั้งที่ 4 จะจัดขึ้นที่จังหวัดพิษณุโลกในปี นี้ โดยรอบการประชุมพิจารณาถึงแนวทางการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจบนพื้นฐานกิจกรรมหลัก 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการค้า อุตสาหกรรม เกษตรกรรม สาธารณสุข โลจิสติกส์ การศึกษา และการท่องเที่ยว ซึ่งจากการประชุมดังกล่าว เป็นจุดเริ่มต้นที่ส่งผลให้เกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาบนระเบียบเศรษฐกิจอย่างเป็นรูปธรรมในหลายๆ ด้าน เช่น ในปีงบประมาณ 2559 ที่ทางวิทยาลัยฯ ได้รับความไว้วางใจจาก สำนักกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ให้ดำเนินโครงการ การศึกษาซัพพลายเชนการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพตามเส้นทางหลวงพระบางอินโดจีน เมอะลำไย ซึ่งได้ดำเนินการแล้วเสร็จ และได้รับการตอบรับจากหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนในการนำผลการวิจัยไปศึกษาต่อยอด ทั้งทางวิชาการและทางธุรกิจ การค้า หรือ กิจกรรมการขยายผล ถ่ายทอด ขยายการศึกษา สร้างความร่วมมือ และแบ่งปันความรู้และงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ บนระเบียบเศรษฐกิจฯ ที่ทางวิทยาลัยฯ ได้จัดงานประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ The 1st LIMEC Academic International Conference (LIMAC) ขึ้น ภายใต้หัวข้อ “Developing LIMEC Connectivity” เมื่อวันที่ 2-6 เมษายน พ.ศ. 2560 ที่จังหวัดพิษณุโลก โดยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน อาทิ บริษัท บุญรอด บริวเวอรี่ จำกัด บริษัท ฮีโน่มอเตอร์สเซลส์ (ประเทศไทย) จำกัด และเทศบาลนครพิษณุโลก ให้การสนับสนุน และได้รับความสนใจจากสถาบันการศึกษาจากต่างประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา เข้าร่วมนำเสนอผลงานทางวิชาการร่วมกับนักเรียนและนักวิชาการจากประเทศไทย รวมถึงการบรรยายพิเศษโดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชนจากประเทศเยอรมนีและประเทศญี่ปุ่น เป็นงานประชุม LIMAC ครั้งแรก ซึ่งได้รับการตอบรับและดำเนินการสำเร็จเป็นอย่างดี

ดังนั้นเพื่อให้การพัฒนาบนระเบียบเศรษฐกิจ ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง วิทยาลัยฯ จึงเห็นว่า ควรจะสนับสนุนให้เกิดการจัดงานประชุมรับฟังความคิดเห็นและงานประชุมระดับนานาชาติ The 2nd LIMEC Academic International Conference หรือ The 2nd LIMAC ภายใต้หัวข้อ LIMEC towards Sustainable Development Goals” เพื่อถ่ายทอดและขยายผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับระเบียบเศรษฐกิจฯ

ในรอบปีที่ผ่านมา พ.ศ. 2560-2561 โดยเฉพาะการถ่ายทอดและขยายผลของโครงการ การศึกษาโซ่อุปทาน การท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพตามเส้นทางหลวงพระบางอินโดจีน เมะล่าย และเพื่อเป็นเวทีให้นักเรียนและนักวิจัย รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้มาร่วมกันถ่ายทอด ขยายผล แลกเปลี่ยน และแบ่งปันประสบการณ์ ร่วมมือกัน พัฒนากิจกรรมทั้ง 7 ด้าน บนระเบียงเศรษฐกิจฯ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความเข้มแข็งของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคการศึกษา ของทั้ง 3 ประเทศ นำไปสู่การพัฒนาบนระเบียงเศรษฐกิจฯ อย่างยั่งยืนต่อไป

2. การดำเนินงานศึกษาวิจัย

รูปแบบของโครงการ เป็นการจั้ดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและเพื่อขยายผลการศึกษา แบ่งวิธีการดำเนินการออกเป็น 3 ส่วนหลัก ได้แก่ 1) การประชุมรับฟังความคิดเห็น ซึ่งจัดให้มีการบรรยายการดำเนินงานหรือโครงการในการพัฒนากิจกรรมที่เกิดขึ้นบนระเบียงเศรษฐกิจฯ 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการค้า อุตสาหกรรม เกษตรกรรม สาธารณสุข โลจิสติกส์ การศึกษา และการท่องเที่ยว ของแต่ละประเทศ และประชุมเพื่อเสนอและรับฟังความคิดเห็นเพื่อวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมถึงการกำหนดยุทธศาสตร์วิจัยให้สอดคล้องกับกิจกรรม ทั้ง 7 ด้าน โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้เข้าร่วมประชุม ได้แก่ ผู้ประกอบการ นักวิชาการ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนของแต่ละประเทศ 2) การนำเสนอผลงานทางวิชาการ ซึ่งเป็นส่วนของการขยายผลการศึกษา โดยเปิดรับผลงานทางวิชาการจากสถาบันการศึกษาและหน่วยงาน ที่มีโครงการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระเบียงเศรษฐกิจฯ โดยเฉพาะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและบริหารจัดการตามกรอบความยั่งยืน การนำเสนอผลงาน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ รูปแบบการบรรยาย (Oral presentation) และนำเสนอในรูปแบบโปสเตอร์ (Poster presentation) และ 3) การสรุปผลการประชุมในประเด็นต่างๆ เช่น หน่วยงานที่เข้าร่วม โครงการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ บนระเบียงเศรษฐกิจฯ ทั้ง 7 ด้าน ประโยชน์ที่ได้จากการประชุมรับฟังความคิดเห็น (Focus group) ภายใต้งิจกรรมที่เกิดขึ้นบนระเบียงเศรษฐกิจฯ 7 ด้าน รวมถึง ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาต่อยอดกิจกรรมบนระเบียงเศรษฐกิจฯ เพื่อนำไปต่อยอดเป็นยุทธศาสตร์การวิจัยในพื้นที่ต่อไป

3. ผลการดำเนินงาน

1. การประชุมรับฟังความคิดเห็น

การประชุมรับฟังความคิดเห็นจัดขึ้นในวันที่ 20 – 22 มิถุนายน 2561 ณ โรงแรมท็อปแลนด์ จังหวัดพิษณุโลกภายใต้ชื่อ โครงการประชุมนานาชาติ ระเบียงเศรษฐกิจ หลวงพระบาง อินโดจีน เมะล่าย ครั้งที่ 4 (The 4th LIMEC International Conference LIMEC Connectivity) โดยมีวัตถุประสงค์ ให้ทุกภาคส่วนจะมาร่วมกัน ปรึกษาหารือหาแนวทางออกตามแนวคิด “ความกินดีอยู่ดีของประชาชนใน สามประเทศ ต้องมาจากความร่วมมือร่วมใจกัน มิใช่จากการแก่งแย่งแข่งขันกัน” โดยมีตัวแทนจาก สามประเทศ สำหรับประเทศ

ไทยคือ 5 จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ได้แก่จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดสุโขทัย จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดตากและจังหวัดเพชรบูรณ์ ตัวแทนจากประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ประกอบด้วยตัวแทนจากรัฐมอญ รัฐกระเหรี่ยง และเมียวดี ตัวแทนจากประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วยตัวแทนจากแขวงไซยะบุรี และหลวงพระบาง โดยทุกประเทศได้แสดงถึงเจตนารมณ์ ทัศนคติ และความมั่นใจต่อการทำงานร่วมกันระหว่าง สามประเทศเป็นปีที่ 4 และต้องการให้ผลการประชุมคณะกรรมการ LIMEC Committee นี้มีผลเป็นรูปธรรม มีผลการดำเนินงานในลักษณะองค์กรในระดับนานาชาติที่อำนวยความสะดวกแก่ประเทศสมาชิก ในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจตะวันออกตะวันตกและในภูมิภาคอินโดจีน ซึ่งประเด็นสำคัญที่ร่วมพูดคุยประกอบด้วย

- ร่างวิสัยทัศน์ LIMEC 2028 One Limec , One Vision ซึ่งเป็นวิสัยทัศน์ในระยะ 10 ปี โดยมุ่งหวังให้ความร่วมมือในระเบียงนี้จะต้องสร้างความมั่นคง และตั้งอยู่บนหลักของการเป็นพี่น้องหรือภราดรภาพ และหลักแห่งความเสมอภาค ดังนั้นมติของที่ประชุมมีมติที่จะกำหนดวิสัยทัศน์ของระเบียง LIMEC คือ ความร่วมมือเพื่อความมั่นคงทางการค้า การลงทุน การศึกษา วัฒนธรรม การท่องเที่ยว สุขภาพ และโลจิสติกส์ บนความเสมอภาคและภราดรภาพ ซึ่งที่ประชุมมีมติกำหนดให้ใช้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจนถึงปี คศ. 2028
- การรับฟังความคิดเห็นและร่วมกันวิเคราะห์ถึงประเด็นความสำคัญและความเป็นไปได้ในจัดทำแผนงานโครงการเพื่อการพัฒนาระเบียง Limec ในประเด็นด้านต่างๆ ประกอบด้วย การให้ทุนการศึกษาระยะยาว, การพัฒนาบริการด้านการแพทย์, การผ่านแดนการเข้าเมือง, ข้อตกลงการค้าชายแดน, ข้อตกลงการเดินทางและการบินระหว่างประเทศ, ข้อตกลงการประกันภัย 3 ประเทศและประเด็นข้อตกลงระบบการเงินที่เชื่อมโยง 3ประเทศ โดยประเด็นโครงการที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดประกอบด้วย 5 โครงการ ได้แก่ โครงการอบรมระยะสั้นหรือการส่งเสริมการทำวิจัย การจัดทำฐานข้อมูลสมุนไพรร่วมกันทั้งสามประเทศ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและการท่องเที่ยวโดยจักรยาน การสนับสนุนการลงทุนจากภาคเอกชน และการสร้างมูลค่าเพิ่มในการผลิตและแปรรูป
- ยุทธศาสตร์การพัฒนา 5 ด้าน ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ด้านบริการสุขภาพ - การส่งเสริมการเก็บข้อมูลและฐานข้อมูลเกี่ยวกับสมุนไพรรวมถึงประโยชน์ของสมุนไพรที่มีอยู่ในภาคเหนือตอนล่าง 5 จังหวัดและเส้นทาง LIMEC
 - ยุทธศาสตร์ด้านบริการสุขภาพ - ส่งเสริมการเก็บข้อมูลและฐานข้อมูลเกี่ยวกับสมุนไพรรวมถึงประโยชน์ของสมุนไพรที่มีอยู่ในภาคเหนือตอนล่าง 5 จังหวัดและเส้นทาง LIMEC

- ยุทธศาสตร์ด้านการค้าการลงทุน - สร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์และหาโอกาสในการจัดสรรการลงทุนเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับสมุนไพร
- ยุทธศาสตร์ด้านโลจิสติกส์ - ศึกษาและวิจัยเรื่องโซ่อุปทานระหว่างประเทศของสมุนไพร
- ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว - พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับสมุนไพร และพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเยี่ยมชมสมุนไพรรวมถึงด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกัน ด้วยเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวด้วยจักรยานการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเพื่อสร้างความสนิทสนม
- ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา - จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาสมุนไพรและแพทย์พื้นบ้าน การให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการนวดซึ่งเป็น การนวดที่มีร่วมกันทั้ง สามประเทศ รวมถึงการวิจัยเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สมุนไพร

2. การจัดประชุมวิชาการระดับนานาชาติ

การจัดประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ The 2nd LIMAC ในหัวข้อ “LIMEC towards Sustainable Development Goals” จัดขึ้นในวันที่ 28 - 31 สิงหาคม 2561 เพื่อขยายเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมบนระเบียบเศรษฐกิจฯ อันจะนำไปสู่การต่อยอดงานทางวิชาการ ธุรกิจการค้า และการพัฒนาสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ โดยการแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ และงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ บนระเบียบเศรษฐกิจฯ ผ่านการถ่ายทอด ขยายการศึกษา และสร้างความร่วมมือ

หัวข้อในการนำเสนอผลงานทางวิชาการ โดยแบ่งเป็น 4 หัวข้อ ได้แก่ Sustainability, Community/Cooperation, Information sharing และ Logistics & supply chain ซึ่งมีผู้เข้าร่วมส่งผลงานจำนวน 20 เรื่อง

3. ยุทธศาสตร์การวิจัยเพื่อการพัฒนาบนระเบียบเศรษฐกิจฯ

ในการกำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยโลจิสติกส์บนระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน และเมะลาลาย ได้รวบรวมเอา ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็น ที่ได้รับการประชุมรับฟังความคิดเห็น (Focus Group) และการลงพื้นที่สัมภาษณ์เชิงลึกกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มาสังเคราะห์ร่วมกับข้อมูลพื้นฐานในด้านต่างๆ ของพื้นที่ระเบียบเศรษฐกิจฯ เพื่อร่างเป็นยุทธศาสตร์การวิจัยโลจิสติกส์ที่ครอบคลุมการพัฒนาในด้านต่างๆ ทั้ง 7 ด้าน บนระเบียบเศรษฐกิจฯ ได้แก่ ด้านการค้าการลงทุน ด้านอุตสาหกรรม ด้านเกษตรกรรม ด้านสาธารณสุข ด้านการขนส่ง ด้านการศึกษา และในด้านการท่องเที่ยว โดยมีวิสัยทัศน์ที่ว่า “สร้างความเข้มแข็งทางการวิจัยด้าน

โลจิสติกส์เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาบนระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน และเมือล้าโย อย่าง
ครบถ้วน รอบด้าน” โดยสรุปสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ในแต่ละด้านได้ดังนี้

- **ด้านโลจิสติกส์การค้าการลงทุน**

มุ่งเน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจในศักยภาพและความพร้อมของพื้นที่ กฎระเบียบ ข้อจำกัด
และประสิทธิภาพของการจัดการห่วงโซ่อุปทานเพื่อเชื่อมโยงการค้าการลงทุนบนระเบียบเศรษฐกิจ รวมถึง
พัฒนา ปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ยุทธศาสตร์การบริการและระบบบริหารจัดการข้อมูลเพื่อรองรับการ
เชื่อมโยงการค้าการลงทุนร่วมกันบนระเบียบเศรษฐกิจ

- **ด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรม**

มุ่งเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมจากการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการห่วง
โซ่อุปทาน และพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับศักยภาพและ
ข้อจำกัดของพื้นที่

- **ด้านโลจิสติกส์เกษตรกรรม**

สร้างมูลค่าเพิ่มของภาคเกษตรกรรมจากการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน
และเชื่อมโยงการดำเนินงานในห่วงโซ่อุปทานการเกษตร ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงผู้บริโภค รวมถึงบูรณาการองค์ความรู้
ในด้านต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เพื่อรองรับการบริหารจัดการห่วง
โซ่อุปทานเกษตรในพื้นที่

- **ด้านโลจิสติกส์สาธารณสุข**

พัฒนา ปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ที่จำเป็นต่อการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานทางระบบ
สาธารณสุขในพื้นที่ รวมถึงการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ของประเทศไทย เพื่อรองรับบทบาทการเป็น
ศูนย์กลางด้านระบบสาธารณสุขของระเบียบเศรษฐกิจฯ ทั้งในด้านการแสวงหาแนวทางการแก้ไข ข้อจำกัดทาง
กฎระเบียบเพื่อสนับสนุนการเคลื่อนย้ายข้ามแดนเพื่อเข้าถึงระบบสาธารณสุข การศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์
และพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์จากกลุ่มพืชสมุนไพร พร้อมทั้งยกระดับการบริการและระบบบริหารจัดการ
ข้อมูลเพื่อรองรับการเชื่อมโยงระบบสาธารณสุขร่วมกันบนระเบียบเศรษฐกิจ

- **ด้านโลจิสติกส์การขนส่ง**

พัฒนา ปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เพื่อรองรับการดำเนินงานด้านโลจิสติกส์
ในพื้นที่ ในรูปแบบของการพัฒนาเส้นทาง รูปแบบการขนส่งใหม่ ให้เชื่อมโยงกับโครงข่ายในระดับภูมิภาคเพื่อ

เพิ่มศักยภาพขนส่งบนระบียงเศรษฐกิจ แสวงหาแนวทางการแก้ไข ข้อจำกัดแก้ไขข้อกฎหมายหรือระเบียบให้มี ความเหมาะสมในการเชื่อมโยงทั้งสามประเทศเข้าด้วยกัน

- **ด้านโลจิสติกส์การศึกษา**

เตรียมความพร้อมทั้งในด้านองค์ความรู้และบุคลากรเพื่อรองรับการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ในพื้นที่ เชื่อมโยงการเดินทางของประชาชนบนระบียงเศรษฐกิจ บนพื้นฐานของความต้องการด้านการศึกษารวมถึงพัฒนาระบบ กลไก ในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และบุคลากรภาคการศึกษาด้วยกัน

- **ด้านโลจิสติกส์การท่องเที่ยว**

สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และวัฒนธรรม ในพื้นที่ ยกระดับเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างประเทศบนระบียงเศรษฐกิจโดยการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ รวมถึงส่งเสริมการพัฒนา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ เชื่อมโยงวิถีชีวิตวัฒนธรรมในพื้นที่ ในบทบาทของการเป็นศูนย์กลางด้าน การท่องเที่ยวเมืองแห่งมรดกโลกอย่างยั่งยืน

4. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาต่อยอดกิจกรรมบนระบียงเศรษฐกิจ

กิจกรรมที่ควรมีการพัฒนาและต่อยอดจะเน้นหนักทางด้านการค้าการลงทุนจะต้องเน้นความยั่งยืนและ ความต่อเนื่องในการจับคู่ทางด้านเศรษฐกิจ การสร้างตราสินค้าเดียวกัน มาตรฐานเดียวกัน คือ LIMEC Brand ด้านการศึกษาสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และทำลายกำแพงภาษาด้วยการส่งเสริมให้มีครูสอนภาษา แลกเปลี่ยนระหว่าง 3 ประเทศ ด้านการท่องเที่ยวเน้นการจัดรายการนำเที่ยวที่ส่งเสริม ทรัพยากรการท่องเที่ยวร่วมกันทั้ง 3 ประเทศ ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์ และการทำงานร่วมกันระหว่างบริษัทนำเที่ยวจาก ทั้ง 3 ประเทศ สำหรับด้านโลจิสติกส์ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องผลักดันจุดผ่านแดนถาวรด่านภูมู่ และด่านแม่สอด จังหวัดตาก ให้มีความทันสมัย และสะดวกสบายมากกว่าในปัจจุบัน และด้านสุขภาพควรเน้นการร่วมมือและ การพัฒนามูลค่าสินค้าและบริการร่วมกัน ซึ่งในอนาคตจะมีแผนงานที่ชัดเจนและพร้อมบูรณาการกับทุกภาค ส่วนในประชาคม LIMEC

บทคัดย่อ

โครงการวิจัย การถ่ายทอดและขยายผลงานวิจัยด้านโลจิสติกส์อย่างยั่งยืนสู่กลุ่มเป้าหมายบนระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน และเมะล่าย มีวัตถุประสงค์ เพื่อถ่ายทอดและขยายผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน บนระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน และเมะล่าย สู่กลุ่มเป้าหมาย ซึ่ง ได้แก่ สถาบันการศึกษา และหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือสนใจ ภายใต้กิจกรรมหลัก 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการค้า อุตสาหกรรม เกษตรกรรม สาธารณสุข โลจิสติกส์ การศึกษา และการท่องเที่ยว ผ่านรูปแบบการประชุมรับฟังความคิดเห็น การจัดประชุมสัมมนาวิชาการ เพื่อนำข้อมูล ข้อคิดเห็นที่ได้มาสังเคราะห์ร่วมกัน นำเสนอออกมาเป็นยุทธศาสตร์การวิจัยภายใต้กรอบการดำเนินงานทั้ง 7 ด้าน โดยการจัดประชุมนานาชาติฯ ทั้ง 2 ครั้ง ประสบความสำเร็จและได้รับความสนใจจากภาคส่วนต่างๆ เป็นอย่างดี ทั้งในการประชุมรับฟังความคิดเห็นภายใต้ชื่อ โครงการประชุมนานาชาติ ระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน เมะล่าย ครั้งที่ 4 (The 4th LIMEC International Conference LIMEC Connectivity) ที่มีวัตถุประสงค์ ให้ทุกภาคส่วนจะมาร่วมกัน ปรัชญาหรือหาแนวทางออกตามแนวคิด “ความกินดีอยู่ดีของประชาชนใน สามประเทศ ต้องมาจากความร่วมมือร่วมกัน มิใช่จากการแก่งแย่งแข่งขันกัน” และการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ The 2nd LIMAC ในหัวข้อ “LIMEC towards Sustainable Development Goals” ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อขยายเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมบนระเบียบเศรษฐกิจฯ ซึ่งผลสรุป ข้อมูล ข้อคิดเห็นต่างๆ จะถูกนำมาสังเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของยุทธศาสตร์การวิจัยด้านโลจิสติกส์ในมุมมอง 7 ด้าน บนพื้นฐานเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์ที่ว่า “สร้างความเข้มแข็งทางการวิจัยด้านโลจิสติกส์เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาบนระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน และเมะล่าย อย่างครบถ้วน รอบด้าน”

คำสำคัญ : การถ่ายทอดและขยายผลงานวิจัยด้านโลจิสติกส์ , ยุทธศาสตร์วิจัย , ระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน และเมะล่าย

Abstract

The research project of transfer and extension of research results in sustainable logistics to target group of Luangprabang – Indochina – Mawlamyine Economic Corridor. The purposes are transfer and expand the results of studies related to sustainable management of Luangprabang – Indochina – Mawlamyine Economic Corridor to target group. These are educational institutes and government and private agencies with relevant research or interest, with 7 main activities; trade, industry, agriculture, public health, academic seminar to bring in formation and comments that have been synthesized together. Presented as a research strategy under the seven frameworks. The organizing of both international conferences has been successful and getting attention. Both meetings are The 4th LIMEC International Conference LIMEC Connectivity” purpose are all sector join together to discuss the solution according to the concept “the well-being of people in 3 countries must come from cooperation not competing” and The 2nd LIMEC toward sustainable development goals” purposes are expand the network of academic cooperation and research related to economic corridor activities. Summary of various data and comments will be synthesized and presented as a research strategy logistics in 7 aspects base on the goals of the strategy “strengthen logistics research for use in driving development of Luangprabang – Indochina – Mawlamyine Economic Corridor completely in all aspects”.

Keyword : Transfer and extension of research in logistics, Research strategy, Luangprabang – Indochina – Mawlamyine Economic Corridor

สารบัญ

หน้า

บทสรุปผู้บริหาร.....	ก
บทคัดย่อ.....	ข
Abstract	ข
บทที่ 1 บทนำ.....	1-1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1-1
1.2 วัตถุประสงค์หลักของโครงการ	1-2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	1-2
บทที่ 2 ทฤษฎี เอกสาร และกรอบแนวความคิดของแผนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	2-1
2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	2-1
2.1.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม SWOT Analysis.....	2-10
2.1.2 กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคทางเศรษฐกิจ อิรวดี เจ้าพระยา แม่โขง (ACMECS)	2-10
2.1.3 โครงการประชุมนานาชาติ ระเบียงเศรษฐกิจ หลวงพระบาง-อินโดจีน-เมอะลำไย ลำไย (Luangprabang-Indochina-Mawlamyine Economic Corridor; LIMEC).....	2-10
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	2-12
บทที่ 3 การดำเนินงานศึกษาวิจัย	3-1
3.1 แผนการบริหารแผนงานวิจัย	3-1
3.2 แผนการดำเนินงานพร้อมทั้งขั้นตอนตลอดแผนงานวิจัย	3-1
3.2.1 การประชุมรับฟังความคิดเห็นและการศึกษาดูงาน.....	3-2
3.2.2 รูปแบบการนำเสนอผลงานทางวิชาการ.....	3-2
3.2.3 การสรุปผลการประชุม	3-3
บทที่ 4 ผลการดำเนินงาน	4-1
4.1 การศึกษารวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับระเบียงเศรษฐกิจฯ.....	4-1
4.2 การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นกลุ่มสมาชิกบนระเบียงเศรษฐกิจฯ.....	4-3

4.2.1	การคัดกรองผู้เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็นกลุ่มสมาชิกบนระเบียงเศรษฐกิจฯ.....	4-6
4.2.2	สรุปผลการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นกลุ่มสมาชิกบนระเบียงเศรษฐกิจฯ.....	4-12
4.3	ผลการดำเนินงานหรือโครงการพัฒนาที่เกิดขึ้นบนระเบียงเศรษฐกิจฯ	4-14
4.4	การจัดประชุมวิชาการระดับนานาชาติ	4-31
4.5	ประโยชน์ที่ได้รับจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นบนระเบียงเศรษฐกิจฯ ทั้ง 7 ด้าน.....	4-37
4.5.1	ผลที่ได้จากการประชุมรับฟังความคิดเห็น ภายใต้กิจกรรมที่เกิดขึ้น บนระเบียงเศรษฐกิจ 7 ด้าน	4-39
4.6	ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาต่อยอดกิจกรรมบนระเบียงเศรษฐกิจฯ.....	4-45
บทที่ 5	ยุทธศาสตร์การวิจัยเพื่อการพัฒนาบนระเบียงเศรษฐกิจฯ.....	5-1
5.1	กรอบแนวคิดการพัฒนาและส่งเสริมการวิจัยบนระเบียงเศรษฐกิจฯ	5-1
5.2	วิสัยทัศน์	5-1
5.3	พันธกิจ.....	5-1
5.4	เป้าหมายยุทธศาสตร์.....	5-2
5.5	ยุทธศาสตร์การวิจัยเพื่อการพัฒนาบนระเบียงเศรษฐกิจฯ.....	5-2
5.5.1	ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 1 ด้านโลจิสติกส์การค้าการลงทุน	5-2
5.5.2	ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 ด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรม	5-5
5.5.3	ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 3 ด้านโลจิสติกส์เกษตรกรรม	5-7
5.5.4	ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 4 ด้านโลจิสติกส์สาธารณสุข	5-9
5.5.5	ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 5 โลจิสติกส์ด้านการขนส่ง	5-12
5.5.6	ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 6 โลจิสติกส์ด้านการศึกษา.....	5-14
5.5.7	ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 7 โลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว	5-16
บรรณานุกรม		ก1
ภาคผนวก ก	โครงการประชุมนานาชาติระเบียงเศรษฐกิจ หลวงพระบาง-อินโดจีน-เมะล่ำไย	ก1
ภาคผนวก ข	ภาพบรรยากาศงานประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ.....	ข1
ภาคผนวก ค	บทคัดย่อสืบเนื่องจากประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ.....	ค1

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 3.1-1 แผนการบริหารโครงการการถ่ายทอดและขยายผลงานวิจัยด้านโลจิสติกส์อย่างยั่งยืน สู่ กลุ่มเป้าหมายบนระเบียงเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน และเมะล่ำไย	3-1
ตารางที่ 4.2-1 รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็นกลุ่มสมาชิกด้านการค้าและการลงทุน	4-6
ตารางที่ 4.2-2 รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็นกลุ่มสมาชิกด้านสุขภาพและสาธารณสุข	4-7
ตารางที่ 4.2-3 รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็นกลุ่มสมาชิกด้านการท่องเที่ยว	4-8
ตารางที่ 4.2-4 รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็นกลุ่มสมาชิกด้านวัฒนธรรมและการศึกษา ...	4-10
ตารางที่ 4.2-5 รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็นกลุ่มสมาชิกด้านโลจิสติกส์	4-11
ตารางที่ 4.4-1 รายชื่อบทความวิจัยที่นำเสนอในงานประชุมวิชาการ	4-31
ตารางที่ 4.4-2 รายชื่อบทความวิจัยที่นำเสนอในงานประชุมวิชาการ (ต่อ)	4-32

สารบัญรูป

หน้า

รูปที่ 2.1-1 แผนแม่บท วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ กรอบความร่วมมือ ACMECS	4-28
รูปที่ 3.2-1 กรอบแนวคิดในการสร้างยุทธศาสตร์งานวิจัย	4-28
รูปที่ 4.3-1 บรรยายภาพงานประชุมนานาชาติระเบียงเศรษฐกิจ LIMEC	4-28
รูปที่ 4.3-2 บรรยายภาพงานประชุมนานาชาติระเบียงเศรษฐกิจ LIMEC (ต่อ).....	4-29
รูปที่ 4.3-3 บรรยายภาพงานประชุมนานาชาติระเบียงเศรษฐกิจ LIMEC (ต่อ).....	4-29
รูปที่ 4.3-4 บรรยายภาพการศึกษาตุงาน	4-30
รูปที่ ก-1 กล่าวเปิดงานโดยท่านภักพงศ์ ทวีพัฒน์ ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลก	ก-2
รูปที่ ก-2 กล่าวเปิดงานโดยท่านฐิติ วิศวกรรม ประธานคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน	ก-2
รูปที่ ก-3 กล่าวเปิดงานโดยท่านบุญฤทธิ์ กัลยาณมิตร อธิบดีกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	ก-3
รูปที่ ก-4 กล่าวเปิดงานโดย ท่านสราญโรจน์ สุทัศน์ชูโต (TCEB)	ก-3
รูปที่ ก-5 ปาฐกถาพิเศษโดย ท่านวิโรจน์ จิรัฐติกาลโชติ รองประธานกรรมการหอการค้าไทย	ก-4
รูปที่ ก-6 ปาฐกถาพิเศษโดย ดร.ศุภชัย พานิชภักดิ์ อดีตเลขาธิการ ที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้า และการพัฒนา (UNCTAD) และอดีตผู้อำนวยการใหญ่ องค์การการค้าโลก (WTO).....	ก-4
รูปที่ ก-7 บรรยายสรุปผล LIMEC Pre Meeting โดย ดร.บุญทรัพย์ พานิชการ ผู้อำนวยการวิทยาลัยโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มหาวิทยาลัยนเรศวร.....	ก-5
รูปที่ ก-8 บรรยายภาพการเปิด โครงการประชุมนานาชาติ LIMEC.....	ก-5
รูปที่ ข-1 บรรยายภาพการเริ่มงานประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ The 2nd LIMAC	ข-2
รูปที่ ข-2 ขั้นตอนการลงทะเบียนและต้อนรับแขกผู้มีเกียรติ	ข-2
รูปที่ ข-3 ขั้นตอนการลงทะเบียน และต้อนรับแขกผู้มีเกียรติ (ต่อ).....	ข-3
รูปที่ ข-4 บรรยายภาพการเปิดโครงการประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ The 2nd LIMAC	ข-3
รูปที่ ข-5 บรรยายภาพการเปิดโครงการประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ The 2nd LIMAC (ต่อ).....	ข-4

สารบัญรูป (ต่อ)

หน้า

รูปที่ ข-6 บรรยายภาพการเปิดโครงการประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ The 2nd LIMAC (ต่อ).....	ข-4
รูปที่ ข-7 บรรยายภาพการเปิดโครงการประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ The 2nd LIMAC (ต่อ).....	ข-5
รูปที่ ข-8 บรรยายภาพการเปิดโครงการประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ The 2nd LIMAC (ต่อ).....	ข-5
รูปที่ ข-9 การรับฟังบรรยายของผู้เข้าร่วมงาน	ข-6
รูปที่ ข-10 Keynote speaker: Prof. Amy E. Landis.....	ข-6
รูปที่ ข-11 บรรยายภาพการนำเสนอบทความของนักวิจัยที่เข้าร่วมการประชุม	ข-7
รูปที่ ข-12 บรรยายภาพการนำเสนอบทความของนักวิจัยที่เข้าร่วมการประชุม (ต่อ).....	ข-7
รูปที่ ข-13 บรรยายภาพการนำเสนอบทความของนักวิจัยที่เข้าร่วมการประชุม (ต่อ).....	ข-8
รูปที่ ข-14 บรรยายภาพการนำเสนอบทความของนักวิจัยที่เข้าร่วมการประชุม (ต่อ).....	ข-8
รูปที่ ข-15 บรรยายภาพการนำเสนอบทความของนักวิจัยที่เข้าร่วมการประชุม (ต่อ).....	ข-9
รูปที่ ข-16 บรรยายภาพการนำเสนอบทความของนักวิจัยที่เข้าร่วมการประชุม (ต่อ).....	ข-9
รูปที่ ข-17 บรรยายภาพการนำเสนอบทความของนักวิจัยที่เข้าร่วมการประชุม (ต่อ).....	ข-10
รูปที่ ข-18 บรรยายภาพการนำเสนอผลงานในรูปแบบโปสเตอร์	ข-10
รูปที่ ข-19 พิธีมอบเกียรติบัตรสำหรับผู้นำเสนอผลงานวิจัยในงาน	ข-11
รูปที่ ข-20 พิธีมอบเกียรติบัตรสำหรับผู้นำเสนอผลงานวิจัยในงาน (ต่อ).....	ข-11
รูปที่ ข-21 พิธีมอบเกียรติบัตรสำหรับผู้นำเสนอผลงานวิจัยในงาน (ต่อ).....	ข-12
รูปที่ ข-22 พิธีมอบเกียรติบัตรสำหรับผู้นำเสนอผลงานวิจัยในงาน (ต่อ).....	ข-12
รูปที่ ข-23 งานเลี้ยงรับรองผู้เข้าร่วมประชุมวิชาการ	ข-13
รูปที่ ข-24 บรรยายภาพภายในงานประชุมวิชาการ	ข-13
รูปที่ ข-25 ศึกษาดูงาน โรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล บริษัททวงษ์พานิช จังหวัดพิษณุโลก	ข-14
รูปที่ ข-26 ศึกษาดูงาน โรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล บริษัททวงษ์พานิช จังหวัดพิษณุโลก (ต่อ).....	ข-14
รูปที่ ข-27 ศึกษาดูงาน โรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล บริษัททวงษ์พานิช จังหวัดพิษณุโลก (ต่อ).....	ข-15

สารบัญรูป (ต่อ)

หน้า

รูปที่ ข-28 ศึกษาดูงาน โรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล บริษัททวงษ์พานิช จังหวัดพิษณุโลก (ต่อ).....	ข-15
รูปที่ ข-29 ศึกษาดูงาน โรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล บริษัททวงษ์พานิช จังหวัดพิษณุโลก (ต่อ).....	ข-16
รูปที่ ข-30 ศึกษาดูงาน โรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล บริษัททวงษ์พานิช จังหวัดพิษณุโลก (ต่อ).....	ข-16
รูปที่ ข-31 ศึกษาดูงาน โรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล บริษัททวงษ์พานิช จังหวัดพิษณุโลก (ต่อ).....	ข-17
รูปที่ ข-32 ผู้เข้าร่วมประชุมเยี่ยมชมวิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยนเรศวร	ข-17
รูปที่ ค-1 ตัวอย่างไฟล์นำเสนอของผู้เข้าร่วมบรรยายในงานประชุมวิชาการ	ค-24
รูปที่ ค-2 ตัวอย่างไฟล์นำเสนอของผู้เข้าร่วมบรรยายในงานประชุมวิชาการ (ต่อ)	ค-24
รูปที่ ค-3 ตัวอย่างไฟล์นำเสนอของผู้เข้าร่วมบรรยายในงานประชุมวิชาการ (ต่อ)	ค-25
รูปที่ ค-4 ตัวอย่างไฟล์นำเสนอของผู้เข้าร่วมบรรยายในงานประชุมวิชาการ (ต่อ)	ค-25
รูปที่ ค-5 ตัวอย่างไฟล์นำเสนอของผู้เข้าร่วมบรรยายในงานประชุมวิชาการ (ต่อ)	ค-26
รูปที่ ค-6 ตัวอย่างไฟล์นำเสนอของผู้เข้าร่วมบรรยายในงานประชุมวิชาการ (ต่อ)	ค-26

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลาย มหาวิทยาลัยนเรศวร (วิทยาลัยฯ) หนึ่งในผู้ริเริ่มการประสานความร่วมมือบนระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน และเมะลาลาย ร่วมกับคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ผ่านการประชุมนานาชาติ ระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบางอินโดจีน และเมะลาลาย (ระเบียบเศรษฐกิจฯ) โดยจัดการประชุมขึ้นครั้งแรกที่จังหวัดอุดรธานี ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2558 และมีการจัดประชุมต่อมาอีก จำนวน 2 ครั้ง ที่จังหวัดสุโขทัยและเพชรบูรณ์ ในปีถัดมา ตามลำดับ โดยการประชุมครั้งที่ 4 ในปีพ.ศ. 2561 กำลังจะจัดขึ้นที่จังหวัดพิษณุโลก การประชุมดังกล่าวที่ผ่านมา พิจารณากิจกรรมที่เกิดขึ้นบนระเบียบเศรษฐกิจฯ 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการค้า อุตสาหกรรม เกษตรกรรม สาธารณสุข โลจิสติกส์ การศึกษา และการท่องเที่ยว

ในปีงบประมาณ 2559 วิทยาลัยฯ ได้รับความไว้วางใจจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ให้ดำเนินโครงการ การศึกษาซัพพลายการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพตามเส้นทางหลวงพระบางอินโดจีน เมะลาลาย ซึ่งได้ดำเนินการแล้วเสร็จ และได้รับการตอบรับจากหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนในการนำผลการวิจัยไปศึกษาต่อยอด ทั้งทางวิชาการและทางธุรกิจการค้า และวิทยาลัยฯ มีโอกาสได้พบปะและสร้างความสัมพันธ์อันดีกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องบนเส้นทางระเบียบเศรษฐกิจฯ โดยอาศัยโลจิสติกส์และซัพพลายการท่องเที่ยวเป็นตัวเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้กิจกรรมการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนระเบียบเศรษฐกิจฯ ดำเนินไป โดยคำนึงถึงหลักความยั่งยืน 3 ประการ ได้แก่ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมส่งผลให้ระเบียบเศรษฐกิจฯ ได้รับความสนใจและกล่าวถึงมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ วิทยาลัยฯ เล็งเห็นถึงความสำคัญและจำเป็นของการถ่ายทอด ขยายการศึกษา สร้างความร่วมมือ และแบ่งปันความรู้และงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ บนระเบียบเศรษฐกิจฯ จึงได้จัดงานประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ The 1st LIMEC Academic International Conference (LIMAC) ขึ้นภายใต้หัวข้อ “Developing LIMEC Connectivity” เมื่อวันที่ 2-6 เมษายน พ.ศ. 2560 ที่จังหวัดพิษณุโลก โดยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน อาทิ บริษัท บุญรอด บริวเวอรี่ จำกัด บริษัท ฮีโน่มอเตอร์สเซลส์ (ประเทศไทย) จำกัด และเทศบาลนครพิษณุโลก ให้การสนับสนุน และได้รับความสนใจจากสถาบันการศึกษาจากต่างประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา เข้าร่วมนำเสนอผลงานทางวิชาการร่วมกับนักเรียนและนักวิชาการจากประเทศไทย รวมถึงการ

บรรยายพิเศษโดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานจากประเทศเยอรมนีและประเทศญี่ปุ่น
เป็นงานประชุม LIMAC ครั้งที่ 1 ที่ได้รับการตอบรับและดำเนินการสำเร็จเป็นอย่างดี

ดังนั้น วิทยาลัยฯ มีความเห็นว่า ควรดำเนินการจัดงานประชุมรับฟังความคิดเห็นและงานประชุมระดับ
นานาชาติ The 2nd LIMEC Academic International Conference หรือ The 2nd LIMAC ขึ้น ในคราว
เดียวกัน ภายใต้หัวข้อ LIMEC towards Sustainable Development Goals” เพื่อถ่ายทอดและขยายผล
การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับระเบียบเศรษฐกิจฯ ในรอบปีที่ผ่านมา พ.ศ. 2560-2561 โดยเฉพาะการถ่ายทอดและ
ขยายผลของโครงการ การศึกษาโซ่อุปทานการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพตามเส้นทางหลวงพระบางอินโดจีน
เมะล่าย และเพื่อเป็นเวทีให้นักเรียนและนักวิจัย รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้มาร่วมกันถ่ายทอด ขยายผล
แลกเปลี่ยน และแบ่งปันประสบการณ์ ร่วมมือกันพัฒนากิจกรรมทั้ง 7 ด้าน บนระเบียบเศรษฐกิจฯ ไปสู่ความ
ยั่งยืน สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของโลก นั่นคือ Sustainable Development Goals (SDGs) ทั้ง 17
ประการ

1.2 วัตถุประสงค์หลักของโครงการ

1. เพื่อถ่ายทอดและขยายผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน บนระเบียบ
เศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน และเมะล่าย สู่กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ สถาบันการศึกษา และ
หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือสนใจ
2. เพื่อวิเคราะห์ประโยชน์จากการประชุมรับฟังความคิดเห็น (Focus group) ภายใต้กิจกรรมที่
เกิดขึ้นบนระเบียบเศรษฐกิจฯ 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการค้า อุตสาหกรรม เกษตรกรรม สาธารณสุข
โลจิสติกส์ การศึกษา และการท่องเที่ยว
3. เพื่อนำเสนอยุทธศาสตร์วิจัยภายใต้กิจกรรมที่เกิดขึ้นบนระเบียบเศรษฐกิจฯ 7 ด้าน ได้แก่ ด้าน
การค้า อุตสาหกรรม เกษตรกรรม สาธารณสุข โลจิสติกส์ การศึกษา และการท่องเที่ยว

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ด้านงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมบนระเบียบ
เศรษฐกิจฯ เพื่อให้เกิดความร่วมมือด้านงานวิชาการ ธุรกิจการค้า และการพัฒนาสังคมอย่างมี
ประสิทธิภาพ เป็นต้น
2. เกิดการแบ่งปันประสบการณ์และความรู้ ต่อยอด และก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่
3. ต่อยอดผลงานทางวิชาการที่สอดคล้องกับกิจกรรมที่เกิดขึ้นบนระเบียบเศรษฐกิจฯ 6 ด้าน ได้แก่
ด้านการค้า อุตสาหกรรม เกษตรกรรม สาธารณสุข โลจิสติกส์ และการศึกษา
4. ยุทธศาสตร์วิจัยภายใต้กิจกรรมที่เกิดขึ้นบนระเบียบเศรษฐกิจฯ 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการค้า
อุตสาหกรรม เกษตรกรรม สาธารณสุข โลจิสติกส์ การศึกษา และการท่องเที่ยว

บทที่ 2

ทฤษฎี เอกสาร และกรอบแนวความคิดของแผนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรอบแนวความคิดของโครงการ (Conceptual framework) นี้ เป็นการแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ และงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ บนระเบียบเศรษฐกิจ โดยการถ่ายทอด ขยายการศึกษา และสร้างความร่วมมือ ผ่านทางการจัดงานประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ The 2nd LIMEC Academic International Conference หรือ The 2nd LIMAC ในหัวข้อ “LIMEC towards Sustainable Development Goals” เพื่อขยายเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมบน ระเบียบเศรษฐกิจ อันจะนำไปสู่การต่อยอดงานทางวิชาการ ธุรกิจการค้า และการพัฒนาสังคมอย่างมี ประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ รวมถึงการขยายผลงานวิจัยจากการดำเนินโครงการ การศึกษาโซ่ ุปทานการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพตามเส้นทางหลวงพระบาง-อินโดจีน-เมะล่าย ซึ่งเป็นงานวิจัยด้านการ ท่องเที่ยว หนึ่งในกิจกรรมที่สำคัญบนระเบียบเศรษฐกิจ ที่มีความเกี่ยวเนื่องกับกิจกรรมอื่น ๆ อีก 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการค้า อุตสาหกรรม เกษตรกรรม สาธารณสุข โลจิสติกส์ และการศึกษา ทำให้ทราบถึงสถานะ ความสำคัญ และจำเป็นของการพัฒนากิจกรรมอื่น ๆ ดังกล่าว

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม SWOT Analysis

ปัจจุบันการวางแผนกลยุทธ์หรือ Strategic Planning เป็นสิ่งที่ได้มีการนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายมาก ทั้งในกิจการด้านต่างๆ ซึ่งการวางแผนกลยุทธ์เป็นการวางแผนที่มีการกำหนดวิสัยทัศน์ มีการกำหนดเป้าหมาย ระยะยาวที่แน่ชัด มีการวิเคราะห์อนาคตและคิดเชิงการแข่งขัน ต้องการระบบการทำงานที่มีความสามารถในการปรับตัวสูง สำหรับการทำงานในสิ่งแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเพื่อให้ทันและสามารถเผชิญ กับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ และในการวางแผนกลยุทธ์นั้นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นสำหรับ องค์กรคือ “การกำหนดกลยุทธ์” สำหรับใช้ในการทำงานเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของงาน โดยกลยุทธ์ของ แต่ละองค์กรจะถูกกำหนดตามธรรมชาติและลักษณะขององค์กรนั้น ๆ ทั้งนี้ องค์กรจะสามารถกำหนดกลยุทธ์ ได้นั้น ต้องรู้สถานการณ์หรือภาวะขององค์กรของตนเสียก่อน ซึ่งหนึ่งในวิธีการที่ได้รับความนิยมในการวิเคราะห์ องค์กรเพื่อจัดทำแผนกลยุทธ์ คือ การวิเคราะห์ SWOT หรือ SWOT Analysis ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สภาพ องค์กร หรือหน่วยงานในปัจจุบัน เพื่อค้นหา จุดแข็ง จุดเด่น จุดด้อย หรือสิ่งที่อาจเป็นปัญหาสำคัญในการ ดำเนินงานสู่สภาพที่ต้องการในอนาคต โดย SWOT เป็นตัวย่อที่มีความหมายดังนี้

S- Strengths - จุดแข็งหรือข้อได้เปรียบ

W- Weaknesses - จุดอ่อนหรือข้อเสียเปรียบ

O - Opportunities - โอกาสที่จะดำเนินการได้

T- Threats - อุปสรรค ข้อจำกัด หรือปัจจัยที่คุกคามการดำเนินงานขององค์กร

โดยหลักการสำคัญของ SWOT ก็คือการวิเคราะห์โดยการสำรวจจากสภาพการณ์ 2 ด้าน คือ สภาพการณ์ภายในและสภาพการณ์ภายนอก ดังนั้นการวิเคราะห์ SWOT จึงเรียกได้ว่าเป็นการวิเคราะห์ สภาพการณ์ (Situation Analysis) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน เพื่อให้รู้ตนเอง (รู้เรา) รู้จัก สภาพแวดล้อม (รู้เขา) ชัดเจน และวิเคราะห์โอกาส-อุปสรรค การวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ทั้งภายนอกและภายใน องค์กร ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารขององค์กรทราบถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายนอกองค์กร ทั้งสิ่งที่ได้ เกิดขึ้นแล้วและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต รวมทั้งผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ที่มีต่อองค์กร ธุรกิจ และจุดแข็ง จุดอ่อน และความสามารถด้านต่าง ๆ ที่องค์กรมีอยู่ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการกำหนดวิสัยทัศน์และการกำหนดกลยุทธ์และการดำเนินตามกลยุทธ์ขององค์กรที่เหมาะสมต่อไป

1. ประโยชน์ของการวิเคราะห์ SWOT

การวิเคราะห์ SWOT เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งภายนอกและภายในองค์กร ซึ่งปัจจัย เหล่านี้แต่ละอย่างจะช่วยให้เข้าใจได้ว่ามีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์กรอย่างไร จุดแข็งขององค์กรจะ เป็นความสามารถภายในที่ถูกใช้ประโยชน์เพื่อการบรรลุเป้าหมาย ในขณะที่จุดอ่อนขององค์กรจะเป็น คุณลักษณะภายในที่อาจจะทำลายผลการดำเนินงาน โอกาสทางสภาพแวดล้อมจะเป็นสถานการณ์ที่ให้โอกาส เพื่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ในทางกลับกันอุปสรรคทางสภาพแวดล้อมจะเป็นสถานการณ์ที่ขัดขวางการ บรรลุเป้าหมายขององค์กร ผลจากการวิเคราะห์ SWOT นี้จะใช้เป็นแนวทางในการกำหนดวิสัยทัศน์ การ กำหนดกลยุทธ์ เพื่อให้องค์กรเกิดการพัฒนาไปในทางที่เหมาะสม

2. ขั้นตอน / วิธีการดำเนินการทำ SWOT Analysis

การวิเคราะห์ SWOT จะครอบคลุมขอบเขตของปัจจัยที่กว้างด้วยการระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและ อุปสรรคขององค์กร ทำให้มีข้อมูล ในการกำหนดทิศทางหรือเป้าหมายที่จะถูกสร้างขึ้นมาจากจุดแข็งขององค์กร และแสวงหาประโยชน์จากโอกาสทางสภาพแวดล้อม และสามารถกำหนด กลยุทธ์ที่มุ่งเอาชนะอุปสรรคทาง สภาพแวดล้อมหรือลดจุดอ่อนขององค์กรให้มันน้อยที่สุดได้ ภายใต้การวิเคราะห์ SWOT นั้น จะต้องวิเคราะห์ทั้ง สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร โดยมีขั้นตอนดังนี้

1) การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กร

การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กรจะเกี่ยวกับการวิเคราะห์และพิจารณาทรัพยากรและความสามารถภายในองค์กรทุก ๆ ด้าน เพื่อที่จะระบุจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กรแหล่งที่มาเบื้องต้นของข้อมูลเพื่อการประเมินสภาพแวดล้อมภายใน คือระบบข้อมูลเพื่อการบริหารที่ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งในด้านโครงสร้าง ระบบ ระเบียบ วิธีปฏิบัติงาน บรรยากาศในการทำงานและทรัพยากรในการบริหาร (คน เงิน วัสดุ การจัดการ) รวมถึงการพิจารณาผลการดำเนินงานที่ผ่านมา ขององค์กรเพื่อที่จะเข้าใจสถานการณ์และผลกลยุทธ์ก่อนหน้านี้ด้วย

- จุดแข็งขององค์กร (S-Strengths) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ภายในองค์กร ว่าปัจจัยใดภายในองค์กรที่เป็นข้อได้เปรียบหรือจุดเด่นขององค์กรที่องค์กรควรนำมาใช้ในการพัฒนาองค์กรได้ และควรดำรงไว้เพื่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กร
- จุดอ่อนขององค์กร (W-Weaknesses) เป็นการวิเคราะห์ ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ภายในองค์กรนั้น ๆ เองว่าปัจจัยภายในองค์กรที่เป็นจุดด้อย ข้อเสียเปรียบขององค์กรที่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือขจัดให้หมดไป อันจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กร

2) การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอก

ภายใต้การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรนั้น สามารถค้นหาโอกาสและอุปสรรคทางการดำเนินงานขององค์กรที่ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจทั้งในและระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กร เช่น อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ นโยบาย การเงิน การงบประมาณ สภาพแวดล้อมทางสังคม เช่น ระดับการศึกษาและอัตรารู้หนังสือของประชาชน การตั้งถิ่นฐานและการอพยพของประชาชน ลักษณะชุมชน ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ความเชื่อและวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมทางการเมือง เช่น พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา มติคณะรัฐมนตรี และสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี หมายถึง กรรมวิธีใหม่ๆ และพัฒนาการทางด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและให้บริการ

- โอกาสทางสภาพแวดล้อม (O-Opportunities) เป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัยภายนอกองค์กรปัจจัยใดที่สามารถส่งผลกระทบประโยชน์ ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินการขององค์กรในระดับมหภาค และองค์กรสามารถฉกฉวยข้อดีเหล่านี้มาเสริมสร้างให้หน่วยงานเข้มแข็ง ขึ้นได้
- อุปสรรคทางสภาพแวดล้อม (T-Threats) เป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัยภายนอกองค์กรปัจจัยใดที่สามารถส่งผลกระทบในระดับมหภาค ในทางที่จะก่อให้เกิดความเสียหายทั้ง

ทางตรงและทางอ้อม ซึ่งองค์กรจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงหรือปรับสภาพองค์กรให้มีความแข็งแกร่ง
พร้อมที่จะเผชิญ แรงกระทบดังกล่าวได้

3) ระบุสถานการณ์จากการประเมินสภาพแวดล้อม

เมื่อได้ข้อมูลเกี่ยวกับ จุดแข็ง-จุดอ่อน โอกาส-อุปสรรค จากการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัย
ภายนอกด้วยการประเมินสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกแล้ว ให้นำจุดแข็ง-จุดอ่อนภายใน
มาเปรียบเทียบกับ โอกาส-อุปสรรค จากภายนอกเพื่อดูว่าองค์กรกำลังเผชิญสถานการณ์เช่นใดและภายใต้
สถานการณ์เช่นนั้น องค์กรควรจะทำอย่างไร ซึ่งโดยทั่วไปในการวิเคราะห์ SWOT ดังกล่าวนี้องค์กรจะอยู่ใน
สถานการณ์ 4 รูปแบบดังนี้

- สถานการณ์ที่ 1 (จุดแข็ง-โอกาส) สถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่พึงปรารถนาที่สุด
เนื่องจากองค์กรค่อนข้างจะมีข้อได้เปรียบในหลายอย่าง ดังนั้น ผู้บริหารขององค์กร
ควรกำหนดกลยุทธ์ในเชิงรุก (Aggressive -Strategy) เพื่อดึงเอาจุดแข็งที่มีอยู่มาก
เสริมสร้างและปรับใช้และฉกฉวยโอกาสต่างๆ ที่เปิดอยู่มากมายประโยชน์อย่างเต็มที่
- สถานการณ์ที่ 2 (จุดอ่อน-ภัยอุปสรรค) สถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุด
เนื่องจากองค์กรกำลังเผชิญอยู่กับอุปสรรคจากภายนอกและมีปัญหาจุดอ่อนภายในหลาย
ประการ ดังนั้น ทางเลือกที่ดีที่สุดคือกลยุทธ์การตั้งรับหรือป้องกันตัว (Defensive
Strategy) เพื่อพยายามลดหรือหลบหลีกภัยอุปสรรคต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ตลอดจน
หามาตรการที่จะทำให้องค์กรเกิดความสูญเสียที่น้อยที่สุด
- สถานการณ์ที่ 3 (จุดอ่อน-โอกาส) สถานการณ์องค์กรมีโอกาเป็นข้อได้เปรียบด้านการ
แข่งขันอยู่หลายประการ แต่ติดขัดอยู่ตรงที่มีปัญหาอุปสรรคที่เป็นจุดอ่อนอยู่หลายอย่าง
เช่นกัน ดังนั้นทางออกคือกลยุทธ์การพลิกตัว (Turnaround-oriented Strategy) เพื่อจัด
หรือแก้ไขจุดอ่อนภายในต่าง ๆ ให้พร้อมที่จะฉกฉวยโอกาสต่าง ๆ ที่เปิดให้
- สถานการณ์ที่ 4 (จุดแข็ง-อุปสรรค) สถานการณ์นี้เกิดขึ้นจากการที่สภาพแวดล้อมไม่
เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงาน แต่ตัวองค์กรมีข้อได้เปรียบที่เป็นจุดแข็งหลายประการ
ดังนั้น แทนที่จะรอนจนกระทั่งสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ก็สามารถที่จะเลือกกลยุทธ์
การแตกตัวหรือขยายขอบข่ายกิจการ (Diversification Strategy) เพื่อใช้ประโยชน์จาก
จุดแข็งที่มีสร้างโอกาสในระยะยาวด้านอื่น ๆ แทน

4) ข้อควรพิจารณาในการวิเคราะห์ SWOT

ในการวิเคราะห์ SWOT มีปัจจัยที่ผู้วิเคราะห์ควรพิจารณาและควรตระหนัก 3 ประการคือ 1) มี
ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ผู้วิเคราะห์จะต้องรู้และยอมรับจุดอ่อนของหน่วยงาน/องค์กร รู้อุปสรรคของหน่วยงาน/

องค์กร จะต้องมีใจเป็นกลางในการวิเคราะห์ปัญหาของหน่วยงาน/องค์กร 2) แยกแยะปัญหาให้ได้และ
แก้ปัญหานั้นให้ตรงจุด ผู้วิเคราะห์จะต้องแยกแยะให้ได้ว่าอะไรเป็นปัญหาและอะไรเป็นสาเหตุของปัญหา เพื่อ
หาทางแก้ไขให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ 3) มองปัญหาให้กว้างและครบทุกด้านผู้วิเคราะห์อย่ามองปัญหา
เพียงข้อเดียวหรือด้านใดด้านหนึ่งต้องมองให้กว้างและครอบคลุมทุกด้าน

2.1.2 กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคทางเศรษฐกิจ อีรวตี เจ้าพระยา แม่น้ำโขง (ACMECS)

จากการทบทวนยุทธศาสตร์ความร่วมมือ ACMECS จากกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ กระทรวงการ
ต่างประเทศ พบว่า การก่อตั้งความร่วมมือดังกล่าว เป็นข้อริเริ่มของไทย ตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2546 โดยเป็นเวทีที่
ไทยชูบทบาทในการเป็นประเทศผู้ให้ประเทศเดียว ประกอบด้วยประเทศสมาชิก 5 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา
สปป. ลาว เมียนมา เวียดนาม และไทย ทั้งนี้ เป็นเวทีหารือเฉพาะของประเทศลุ่มแม่น้ำโขงซึ่งเป็นสมาชิก
อาเซียน มีวัตถุประสงค์ คือ

- เพิ่มขีดความสามารถและสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดน
- อำนวยความสะดวกในการย้ายอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมการผลิตไปยังพื้นที่ที่
ได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ
- สร้างโอกาสการจ้างงาน และลดช่องว่างทางเศรษฐกิจและการพัฒนาระหว่างประเทศ
สมาชิก
- ส่งเสริมให้เกิด สันติภาพ เสถียรภาพ และความเจริญรุ่งเรืองแบบยั่งยืนร่วมกัน
- เพื่อส่งเสริมการบูรณาการของอาเซียนในภาพรวม

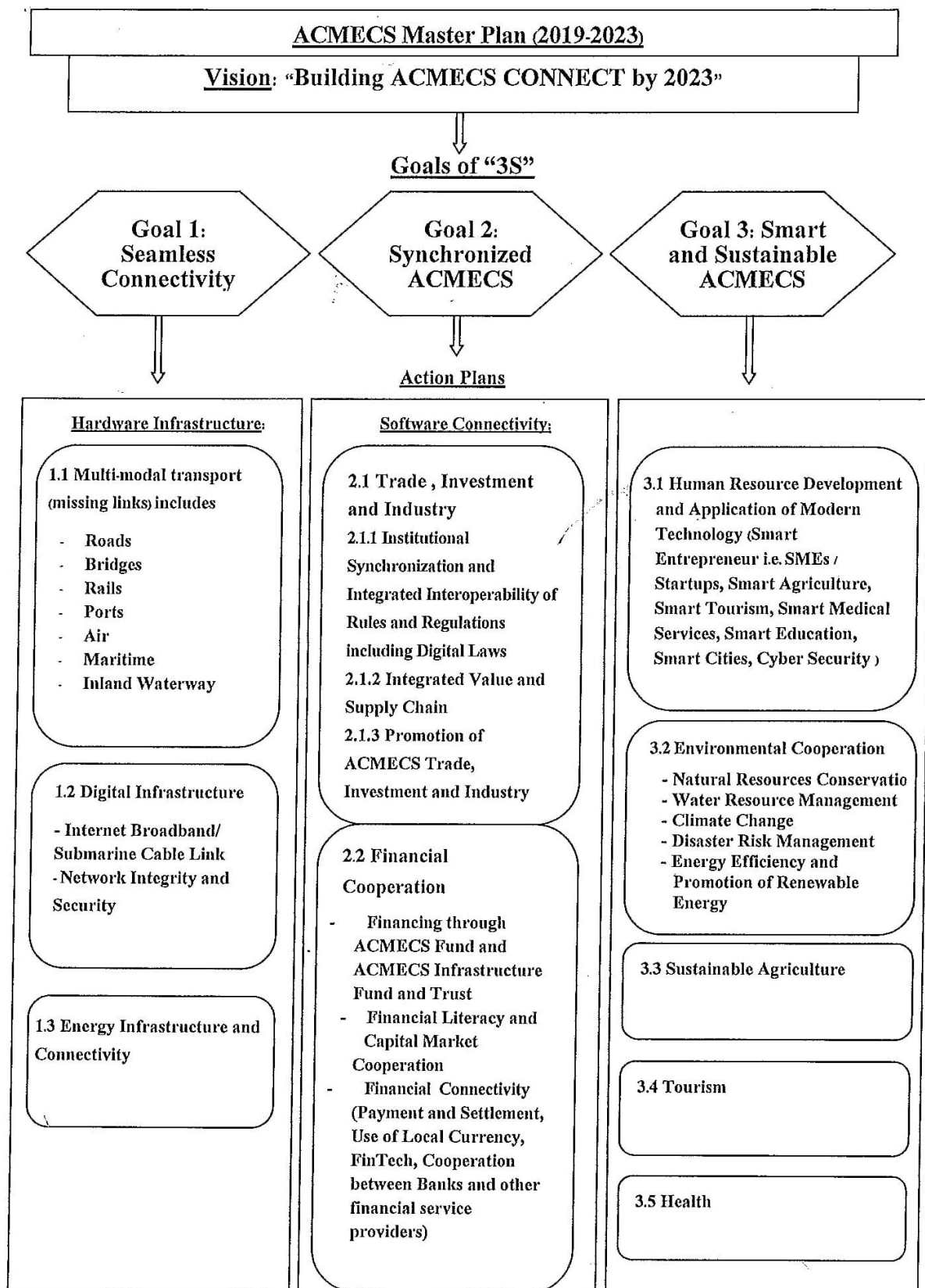
ดำเนินความร่วมมือใน 8 สาขา ได้แก่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุน (ไทยเป็น Lead
Country) การเกษตร อุตสาหกรรมและพลังงาน ความเชื่อมโยงทางคมนาคมขนส่ง การท่องเที่ยว การพัฒนา
ทรัพยากรมนุษย์ สาธารณสุข (ไทยเป็น Lead Country) และสิ่งแวดล้อมมีการประชุมผู้นำแล้ว 7 ครั้ง ได้แก่ ปี
พ.ศ. 2546 ณ เมืองพุกาม/ ปี พ.ศ. 2548 ณ กรุงเทพฯ/ ปี พ.ศ. 2551 ณ กรุงฮานอย/ ปี พ.ศ. 2553 ณ กรุง
พนมเปญ/ ปี พ.ศ. 2556 ณ เวียงจันทน์ /ปี พ.ศ. 2558 ณ กรุงเนปีตอ และปี พ.ศ. 2559
ณ กรุงฮานอย

โดยสามารถสรุปผลลัพธ์ของการประชุม ซึ่งอ้างอิง เอกสารผลลัพธ์การประชุมผู้นำ ประกอบด้วย (1)
แผนแม่บท ACMECS (ค.ศ. 2019 – 2023) (ACMECS Master Plan 2019 - 2023) และ (2) ปฏิญญา
กรุงเทพฯ (Bangkok Declaration)

ในโอกาสที่ไทยเป็นประธาน ACMECS (ตุลาคม พ.ศ. 2559 - มิถุนายน พ.ศ. 2561) ไทยมีเป้าหมายจะ
ผลักดันการปฏิรูป (reform) ACMECS โดยประเทศไทยเสนอให้จัดทำแผนแม่บท ACMECS ระยะ 5 ปี (ค.ศ.
2019 – 2023) ซึ่งเน้นการปรับโครงสร้างและจัดทำยุทธศาสตร์ความร่วมมือที่สามารถดำเนินการได้อย่างเป็น

รูปธรรมและสอดคล้องกับความท้าทายที่สมาชิกในอนุภูมิภาคกำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบันคือการตอบสนองต่อศักยภาพของอนุภูมิภาค (ในขณะที่เศรษฐกิจโลกชะลอตัว อนุภูมิภาค CLMTV กลับเติบโตเฉลี่ยที่ร้อยละ 6 – 8 ต่อปี) และการจัดการกับความร่วมมือในระดับอนุภูมิภาคที่ซับซ้อนกัน เพื่อให้สามารถบริหารจัดการความร่วมมือกับประเทศหุ้นส่วนที่มีอยู่หลายกรอบได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยรักษาพลวัตการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนและครอบคลุมในอนุภูมิภาคและตอบสนองผลประโยชน์ รวมทั้งความต้องการในการพัฒนาของประเทศอนุภูมิภาค ร่วมกันอย่างมีเอกภาพยิ่งขึ้น

แผนแม่บทจะประกอบด้วย 3 เป้าประสงค์/เสาหลักได้แก่ (1) การเสริมสร้างความเชื่อมโยงแบบไร้รอยต่อในอนุภูมิภาค (Seamless Connectivity) โดยเน้นการเติมเต็มโครงสร้างพื้นฐานและเส้นทางคมนาคมทางกายภาพ (hardware) ที่ยังขาดหายของอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (2) การสอดประสานด้านเศรษฐกิจ (Synchronized ACMECS Economies) ซึ่งเน้นการเชื่อมโยงทางด้านระบบและกฎระเบียบ (software) และการระดมทุนเพื่อการพัฒนาในมิติต่าง ๆ ของแผนแม่บท อันรวมถึงนวัตกรรมทางการเงิน การระดมทุน คือ กองทุนเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ACMECS (ACMECS Infrastructure Fund and Trust) และ (3) การพัฒนาภูมิภาคในลักษณะยั่งยืนและมีนวัตกรรม (Smart and Sustainable ACMECS) ในสาขาที่ประเทศสมาชิกมีศักยภาพและให้ความสำคัญ รวมทั้งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการพัฒนาที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม อนึ่ง แผนแม่บท จะมีเอกสารภาคผนวก (Annex) ซึ่งจะประกอบด้วยแผนปฏิบัติการ (Action Plans) ที่ประเทศสมาชิกสามารถปรับเพิ่มหรือแก้ไขต่อไป ดังแสดงในรูปที่ 2.1-1

รูปที่ 2.1-1 แผนแม่บท วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ กรอบความร่วมมือ ACMECS

ที่มา : กระทรวงการต่างประเทศ

ความคืบหน้าล่าสุดในการยกร่าง ACMECS Master Plan ที่ผ่านมา ไทยเป็นเจ้าภาพการประชุม คณะทำงานระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส ACMECS เพื่อยกร่างแผนแม่บท ACMECS ไปแล้ว 2 ครั้ง (เมื่อเดือน กันยายน และพฤศจิกายน พ.ศ. 2560) โดยที่ประชุมฯ เห็นชอบต่อข้อเสนอของไทยเกี่ยวกับโครงสร้างหลักของ แผนแม่บท ACMECS และกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศได้ส่งผลการประชุมคณะทำงานเพื่อยกร่างแผนแม่บท ACMECS ครั้งที่ 2 และร่าง Master Plan และ Action Plan ล่าสุดให้แก่ประเทศสมาชิก และหน่วยงานไทยที่เกี่ยวข้องแล้ว อนึ่ง จะมีการจัดการประชุมคณะทำงานเพื่อยกร่างแผนแม่บท ACMECS ครั้งที่ 3 ในวันที่ 5 เมษายน พ.ศ.2561 ซึ่งจะเป็นการประชุมฯ ครั้งสุดท้ายก่อนที่จะนำเสนอร่างแผนแม่บทฯ ให้ที่ประชุมผู้นำ ACMECS ครั้งที่ 8 รับรองต่อไป

ปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศอยู่ระหว่าง การยกร่าง และ จะเวียนให้ประเทศสมาชิกพิจารณาต่อไป โดยปฏิญญากรุงเทพฯ จะแสดงเจตนารมณ์ของประเทศสมาชิกที่จะ ใช้ประโยชน์จากความแข็งแกร่งและความหลากหลายของทั้ง 5 ประเทศสมาชิก (เช่น อัตราการเติบโตทาง เศรษฐกิจของ CLMTV ซึ่งขับเคลื่อนเศรษฐกิจของอาเซียนและของโลกเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณร้อยละ 6-8 การเมืองที่มีเสถียรภาพ และความปรองดองทางสังคม สังคมที่มีความอดทนอดกลั้น (tolerance) ความสามัคคี และความสงบ ภูมิศาสตร์ที่ตั้งของอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงในการเป็นศูนย์กลางทางภูมิรัฐศาสตร์ของภูมิภาคเอเชีย แปซิฟิก (Geopolitical Centre of Asia Pacific) ซึ่งเชื่อมโยงมหาสมุทรอินเดียกับแปซิฟิกการ มีความ คล้ายคลึงกันทางวัฒนธรรม) และความมุ่งมั่นที่จะร่วมมือกันแบบ win-win ในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ โดยมีแผนแม่บท ACMECS ซึ่งจะเป็นแผนแม่บทฉบับแรกของอนุภูมิภาค เป็นแนวทาง (roadmap) ในการ เสริมสร้างความร่วมมือในการส่งเสริมความเชื่อมโยงแบบไร้รอยต่อในอนุภูมิภาค (Seamless Connectivity)

การเชื่อมโยงด้านระบบและกฎระเบียบ (software) และการพัฒนาภูมิภาคในลักษณะยั่งยืนและมี นวัตกรรมเพื่อสร้างความเจริญรุ่งเรืองแบบยั่งยืนร่วมกัน ส่งเสริมให้ประเทศสมาชิกดำเนินการตามเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืนปี ค.ศ. 2030 เพื่อให้อนุภูมิภาค CLMVT เป็น “ศูนย์กลางแห่งการเจริญเติบโต” (nucleus of growth) ที่มีความรับผิดชอบและมีส่วนร่วมที่สร้างสรรค์ในเวทีระหว่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการบูรณา การของอาเซียนในภาพรวม ทั้งนี้ การดำเนินการตามแผนแม่บทฯ จะเน้นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง ของทุกภาคส่วน

ความคืบหน้าของสาขาความร่วมมือต่าง ๆ

- การอำนวยความสะดวกการค้าและการลงทุน (ไทยเป็นประเทศผู้นำ) การจัดตั้งศูนย์ One-Stop-Service เพื่อการค้าบริเวณชายแดน ในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน (Common Control Area) ที่ด่านพรมแดน มุกดาหาร และการดำเนินการในด้านกฎหมายเพื่อส่งเสริมการใช้ระบบ Single Stop Inspection บริเวณ ชายแดน โดย ด่านมุกดาหาร-สะหวันนะเขต การสนับสนุนการใช้เงินสกุลท้องถิ่น สำหรับการค้าชายแดน โดย ธนาคารแห่ง ประเทศไทยได้มีการผ่อนปรนกฎระเบียบสำหรับผู้มีถิ่นพำนักนอกประเทศไทย เพื่ออำนวยความสะดวก

สะดวกด้านการค้าขายแดน โครงการความร่วมมือด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) โดยกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศเสนอจะให้การสนับสนุนการดำเนินโครงการในลักษณะนี้ร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน

- การเกษตร (เมียนมาเป็นประเทศผู้นำ) การทำเกษตรแบบมีสัญญา (Contract Farming) เป็นโครงการ flagship ของไทยโดยกระทรวงพาณิชย์ โดยการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนเพาะปลูกสินค้าเกษตรที่ไทยผลิตไม่พอในประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเป็นการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชนในประเทศเพื่อนบ้าน และไทยได้ประโยชน์จากการนำเข้าเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าแปรรูปต่อไป ซึ่งไทยได้ลงนาม MoU การทำเกษตรแบบมีสัญญา ไทย-สปป. ลาว และไทย-กัมพูชา ซึ่งทั้งสองประเทศได้จัดตั้งคณะทำงานทวิภาคีภายใต้ MoU ทั้งสองฉบับดังกล่าวแล้ว นอกจากนี้ ในส่วนของไทยได้มีการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับประเทศสมาชิก ได้แก่ Soil Resources and Technology Transfer และ Soil Survey and Land Use Planning นอกจากนี้ ไทยมีโครงการอาสาสมัครให้ความรู้ทางวิชาการแก่เกษตรกรในประเทศสมาชิกอีกด้วย

- อุตสาหกรรมและพลังงาน (เวียดนามเป็นประเทศผู้นำ) มีความคืบหน้าอย่างมากเนื่องจากขาด การประสานงานระหว่างประเทศและการขาดแคลนเงินทุน

- การเชื่อมโยงคมนาคม (สปป. ลาวเป็นประเทศผู้นำ) ได้มีข้อริเริ่ม ได้แก่ (1) ACMECS Single Window Transport Cooperation เพื่อจัดทำข้อตกลงและกฎระเบียบการขนส่งข้ามพรมแดนระหว่างประเทศสมาชิกให้สอดคล้องกัน และ (2) ACMECS Tourism Transport Corridors เพื่อยกระดับและพัฒนาเส้นทางคมนาคมและสะพานในเส้นทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ACMECS นอกจากนี้ มีการเสนอโครงการทวิภาคีระหว่างไทยและสปป. ลาว ได้แก่ (1) ยกระดับเส้นทาง R12 จากท่าแขก (สปป.ลาว) ถึง Na Phao (เวียดนาม) และ (2) สร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงเชื่อมบ้านเชียงแมนและหลวงพระบาง และโครงการ

ทวิภาคีระหว่างไทยและกัมพูชา ได้แก่ การพัฒนาทางหลวงสาย 62 ในกัมพูชา

- การท่องเที่ยว (กัมพูชาเป็นประเทศผู้นำ) ปริมาณนักท่องเที่ยวในภูมิภาค ACMECS มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยประเทศสมาชิกมีการสนับสนุนซึ่งกันและกันด้วยการส่งผู้แทนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและคาราวานสำรวจเส้นทางของประเทศสมาชิกด้วยกัน ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2559 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้เข้าร่วมการประชุม Open ACMECS Ministerial Forum on Responsible Tourism ที่นครโฮจิมินห์ โดยที่ประชุมเห็นพ้องว่านโยบายการท่องเที่ยวต้องคำนึงถึงการสร้างสมดุลระหว่างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจควบคู่กับการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน และเห็นควรส่งเสริมแนวคิด Responsible Tourism ซึ่งให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่และการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง เพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์จาก การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ ที่ประชุมได้รับรองเอกสาร ACMECS Ministerial Declaration on Responsible Tourism ซึ่งเป็นการประกาศเจตนารมณ์ในประเด็นดังกล่าว และเมื่อวันที่ ๗ กันยายน พ.ศ.

2560 ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้เข้าร่วมการประชุมรัฐมนตรีท่องเที่ยว ACMECS ครั้งที่ ๓ ซึ่งจัดในช่วงเดียวกับ Travel Expo Ho Chi Minh City 2017 ที่นครโฮจิมินห์

- การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (เวียดนามเป็นประเทศผู้นำ) กิจกรรมหลักในกรอบความร่วมมือนี้ได้แก่ การจัดสรรทุนการศึกษาแก่ประเทศสมาชิก โดยกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ ได้แก่ ทุน MBA ที่มหาวิทยาลัยหอการค้า และศินห์ และโครงการพัฒนาฝีมือแรงงานตามแนวชายแดน

- สาธารณสุข (ไทยเป็นประเทศผู้นำ) ในส่วนของไทย ได้มีความสำเร็จในการเฝ้าระวังและควบคุมโรคทางเดินหายใจตะวันออกกลาง (MERS) รวมทั้งการส่งเสริมการป้องกันและควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่ในพื้นที่ชายแดน และไทยยังได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุม Collaboration in Asia-Pacific on Workforce Development, National Laboratory System Strengthening & Antimicrobial Resistance Prevention to Respond Global Challenges ระหว่างวันที่ 6 - 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2558

- สิ่งแวดล้อม (เวียดนามเป็นประเทศผู้นำ) การประชุมคณะทำงานเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ.2559 ณ กรุงฮานอย เป็นการประชุมคณะทำงานสาขาสิ่งแวดล้อม ACMECS ครั้งแรก ซึ่งก่อนหน้านี้ไม่มีความร่วมมือโครงการในกรอบ ACMECS แต่อย่างใด นอกจากความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมในรูปแบบทวิภาคี หรือในกรอบ MRC และ GMS โดยเวียดนามได้ยกร่าง TOR สำหรับคณะทำงานสาขาสิ่งแวดล้อม และต่อมาในการประชุมคณะทำงานครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2559 เวียดนามได้นำเสนอร่างแผนงานเพื่อส่งเสริมความร่วมมือในระยะยาวระหว่างประเทศสมาชิก ACMECS ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศในส่วนของไทย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ส่งข้อเสนอโครงการ Cross-border Collaboration on Geology and Mineral Resources โดยที่ประชุมเห็นชอบข้อเสนอโครงการดังกล่าวและเห็นควรให้มีการหาแหล่งทุนเพื่อสนับสนุนการดำเนินการโครงการเหล่านี้ต่อไป

2.1.3 โครงการประชุมนานาชาติ ระเบียบเศรษฐกิจ หลวงพระบาง-อินโดจีน-เมะล่าย ลำไย

(Luangprabang-Indochina-Mawlamyine Economic Corridor; LIMEC)

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือล่าง 1 อันประกอบด้วย จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดตาก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดพิษณุโลก มีศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงเส้นทางเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor; NSEC) และตะวันออก-ตะวันตก (East West Economic Corridor; EWEC) โดยมี จ.พิษณุโลกเป็นศูนย์กลางด้านเศรษฐกิจและการผลิตต่าง ๆ และ จ.ตาก รวมทั้ง จ.อุตรดิตถ์เป็นจังหวัดชายแดนเชื่อมโยงเส้นทางที่สำคัญ มีโครงข่ายการคมนาคมทางบกที่สนับสนุนการขนส่งทั้งคนและสินค้า มีสนามบินพาณิชย์ที่พิษณุโลก สนามบินอำเภอสวรรคโลก และสนามบินแม่สอด เชื่อมโยงเส้นทางทางท่องเที่ยวภายในประเทศ และพร้อมที่จะเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน เป็นแหล่งผลิตทางการเกษตรและอุตสาหกรรม

แปรรูปผลิตผลการเกษตรที่สำคัญ นอกจากนั้นเป็นแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลกเชิงประวัติศาสตร์ คือ อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยและศรีสัชนาลัย และแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ที่มีความโดดเด่นเฉพาะตัวของ จ. เพชรบูรณ์ พิษณุโลก และตาก มีสถาบันการศึกษาระดับสูงคือมหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ รวมถึงสถาบันการศึกษาอื่นๆ ทุกระดับ ที่มีศักยภาพในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์ความรู้ สนับสนุนการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1

วันที่ 14 พฤษภาคม พุทธศักราช 2558 คือจุดเริ่มต้นการประชุมอย่างเป็นทางการครั้งแรก ของคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 เพื่อจัดโครงการการประชุมนานาชาติ ระเบียบเศรษฐกิจ หลวงพระบาง-อินโดจีน-เมะล่าย ครั้งที่ 1 (Luangprabang-Indochina-Mawlamyine Economic Corridor) และมีชื่อย่อว่า LIMEC โดยกำหนดจัดประชุมครั้งแรกที่จังหวัดอุตรดิตถ์ ในหัวข้อ “ประตู” ประตูแห่งมิตรภาพและโอกาส (International Conference “Phu Doo” Gate of companionship and opportunity) เมื่อวันที่ 17-20 สิงหาคม พ.ศ. 2558 มีภาครัฐและเอกชนของทั้ง สามประเทศเดินทางเข้าร่วมงานกว่า 500 คน และได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานจากภาครัฐและเอกชน ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

วันที่ 22 – 26 มิถุนายน พ.ศ. 2559 เป็นการจัดโครงการประชุมนานาชาติ ระเบียบเศรษฐกิจ หลวงพระบาง อินโดจีน เมะล่าย หรือ LIMEC ครั้งที่ 2 ในหัวข้อ “เปิดประตูสู่มรดกโลก เพื่อการท่องเที่ยว การค้า และการลงทุน” (International Conference World Heritage Gateway for Tourism ,Trade and Investment) โดยจัดขึ้นที่จังหวัดสุโขทัย ซึ่งนอกจากจะมีผู้เข้าร่วมจาก สามประเทศบนระเบียบเศรษฐกิจ LIMEC แล้ว ยังมีผู้แทนสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามและราชอาณาจักรกัมพูชา เข้าร่วมในครั้งนี้ด้วย

การรวมตัวของภาครัฐและเอกชนของทั้ง สามประเทศบนระเบียบเศรษฐกิจ LIMEC มีความเป็นรูปธรรมมากขึ้น ตามมติที่ประชุมนานาชาติ LIMEC ครั้งที่ 2 ได้ตกลงร่วมกันในการที่จะจัดตั้งคณะกรรมการระเบียบเศรษฐกิจ หลวงพระบาง อินโดจีน เมะล่าย หรือ LIMEC Committee เพื่อเป็นการวางแผนการดำเนินงานต่างๆ และขับเคลื่อนกิจกรรม ของทั้ง สามประเทศบนระเบียบเศรษฐกิจ LIMEC จนกระทั่งเมื่อวันที่ 26-27 กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมามีการจัดการประชุมคณะกรรมการระเบียบเศรษฐกิจ หลวงพระบาง อินโดจีน เมะล่าย ครั้งที่ 1 ขึ้น และพิจารณาเลือกตั้งประธานและคณะกรรมการ เพื่อเป็นผู้นำในการดำเนินงานตามนโยบายและกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องของบนระเบียบเศรษฐกิจ LIMEC ซึ่งตัวแทนที่จะเข้ามามีบทบาทในคณะกรรมการจะต้องเป็นผู้ที่มีศักยภาพและมีประสบการณ์ การทำงานด้านธุรกิจ การค้า การลงทุน และนโยบายทางด้านเศรษฐกิจการค้าต่างๆ ทั้งนี้ ในประชุมอันประกอบไปด้วยผู้แทนจากทั้ง สามประเทศ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์ มอบตำแหน่งประธานคณะกรรมการระเบียบเศรษฐกิจ หลวงพระบาง อินโดจีน เมะล่าย ให้กับท่านฐิติ วิศว

ชัยวัฒน์ ประธานคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 เป็นประธานคนแรกของ LIMEC Committee

วันที่ 26-30 มิถุนายน 2560 โครงการประชุมนานาชาติ ระเบียบเศรษฐกิจ หลวงพระบาง อินโดจีน เมะล่าย หรือ LIMEC ครั้งที่ 3 ถูกจัดขึ้น ณ จังหวัดเพชรบูรณ์ ในหัวข้อเรื่อง "Phetchabun : The 3rd Gateway of LIMEC " มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อนำเสนอศักยภาพของอุตสาหกรรมเกษตร และเส้นทางการท่องเที่ยวระหว่างประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ อยู่ในบริบทของการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การศึกษา สุขภาพ และโลจิสติกส์ และก่อให้เกิดการเจรจาทางการค้า การลงทุน ระหว่างผู้ประกอบการทั้ง สามประเทศ บนเส้นทาง LIMEC ซึ่งเชื่อมโยงโดย ระบบขับเคลื่อนภาครัฐในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ รวมถึงสิทธิประโยชน์ สิทธิพิเศษทางการค้า และการลงทุนสำหรับผู้ประกอบการในกลุ่มประเทศ LIMEC ผ่านการบรรยายโดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในระดับชาติและนานาชาติ ของทั้งสามประเทศ การเสวนา เรื่อง GREEN TOURISM & ARGO INDUSTRY และการเปิดเวทีแห่งการเจรจาธุรกิจ ระหว่างผู้ประกอบการทุกประเทศบนระเบียบเศรษฐกิจ LIMEC

โครงการประชุมนานาชาติ ระเบียบเศรษฐกิจ หลวงพระบาง อินโดจีน เมะล่าย หรือ LIMEC ครั้งที่ 4 กำลังจะจัดขึ้นในวันที่ 20 – 22 มิถุนายน พ.ศ. 2561 ณ จังหวัดพิษณุโลก

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ดำเนินโครงการสำรวจตลาด เก็บข้อมูล วิเคราะห์เป็นฐานข้อมูลในประเทศและจัดทำแผนแม่บทในการกำหนดทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจ ของกลุ่ม จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ปีงบประมาณ 2559 โดยเสนอแผนแม่บทที่ชัดเจนในการกำหนดทิศทางการ พัฒนาเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ในการพัฒนาเศรษฐกิจการค้า และการลงทุน ในกลุ่ม จังหวัด (พิษณุโลก ตาก อุตรดิตถ์ สุโขทัย และเพชรบูรณ์) ซึ่งได้แก่ การกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมถึง ขับเคลื่อนการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจการค้า การ ลงทุน และเพิ่มช่องทางการตลาดไปยังประเทศเพื่อนบ้านรวมทั้งขยายฐานการผลิต ภายในกลุ่ม AEC กับกลุ่ม ความร่วมมืออื่น ภายใต้ความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนกิจกรรม โครงการ ให้เกิดผลสำเร็จอย่างบูรณาการของทุกภาคส่วน สำหรับประโยชน์ในระดับจังหวัดที่ได้รับจากแผน แม่บทฉบับนี้คือการเพิ่มปริมาณการค้า และการลงทุนทั้งในพื้นที่แต่ละจังหวัด เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ ใน พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ส่งผลให้จำนวนผู้ผลิต นักการค้า นักลงทุน และนักธุรกิจมีอาชีพใน

ระดับสากลมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นกรอบให้หน่วยงานภาครัฐกิจและวิสาหกิจในพื้นที่มีแนวทางและแผนการ
ขับเคลื่อนในการนำมาประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาได้อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว

วิทยาลัยโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ดำเนินโครงการส่งเสริมการค้า การลงทุนและ
สร้างพันธมิตรการค้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและประเทศเครือข่าย ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการดำเนิน
โครงการ คือ 1) เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมด้านการค้า การลงทุน
และการส่งออกในกลุ่มภูมิภาค หรือระหว่างกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านให้มีความเข้าใจ และสามารถพัฒนาความรู้
ทางด้านการค้า การลงทุนได้อย่างมีรูปธรรม 2) เพื่อถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการพัฒนา
สินค้าและบริการให้เกิดนวัตกรรมด้านการค้า การลงทุนและการตลาด สำหรับการส่งออกสินค้าสู่ตลาดสากล
และ 3) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเครือข่ายการค้าของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 และกลุ่มประเทศเพื่อน
บ้าน ได้แก่ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา (เมียนมา) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว)
รวมไปถึงพระราชอาณาจักรพระราชอาณาจักรกัมพูชา (พระราชอาณาจักรกัมพูชา) และสาธารณรัฐสังคมนิยม
เวียดนาม (เวียดนาม) ผลการดำเนินโครงการ มีการออกแบบหลักสูตรและจัดกิจกรรมให้เกิดความเชื่อมโยง
บนระเบียงเศรษฐกิจ หลวงพระบาง – อินโดจีน – มะละล่าย (Luangprabang – Indochina - Mawlamyine
Economic Corridor; LIMEC) ของกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา (เมียนมา)
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) รวมไปถึงพระราชอาณาจักรกัมพูชา (พระราชอาณาจักร
กัมพูชา) สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (เวียดนาม) และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็น 3 กิจกรรม เพื่อให้ได้
หลักสูตรและกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมมากที่สุด โดยกิจกรรมประกอบด้วย 1) การดำเนิน
กิจกรรมการจัดประชุมสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้าระดับผู้นำทั้งภาครัฐและเอกชนของ สามประเทศ
จำนวน 98 คน ณ จังหวัดเพชรบูรณ์ 2) กิจกรรมการจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรม โดยได้ดำเนินการสำรวจและ
จัดทำข้อมูลเชิงลึกที่เกี่ยวข้องและจำเป็น และนำมาพัฒนาหลักสูตรที่ครอบคลุมในทุกเนื้อหาวิชา และ 3) การ
จัดฝึกอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรมีระยะเวลา 5 วัน จำนวน 116 คน ทางคณะ
ผู้จัดทำได้มีการปรับปรุงหลักสูตรและกิจกรรมให้สอดคล้องกับขั้นตอนการดำเนินการสำหรับนำไปใช้ในธุรกิจ
จริง การนำนวัตกรรมมาใช้ในการดำเนินธุรกิจการค้า ส่งออกให้มีประสิทธิภาพ ความสำคัญของตลาดอินโดจีน

วิทยาลัยโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ดำเนินโครงการการจัดเก็บข้อมูล เพื่อจัดทำ
เทคนิคการวิเคราะห์ตลาดสินค้าอินโดจีน ตลอดจนการคำนวณต้นทุนและกลยุทธ์การตั้งราคา และจัดฝึกอบรม
สัมมนาเพื่อถ่ายทอดข้อมูลสู่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องตามโครงการส่งเสริมการค้า การลงทุนและสร้างพันธมิตร
การค้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและประเทศเครือข่าย ปีงบประมาณ 2559 โดยมีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อ
ศึกษาวิเคราะห์ ศึกษาและนำเสนอเทคนิคการวิเคราะห์ตลาดสินค้าอินโดจีน การคำนวณต้นทุน และกลยุทธ์
การตั้งราคา และภาพรวมโครงสร้างเศรษฐกิจและสินค้าตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ LIMEC (Luangprabang
Indochina Mawlamyine Economic Corridor) รวมถึงกัมพูชาและเวียดนาม และสินค้าที่มีแหล่งผลิตใน

พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ที่มีศักยภาพในการเข้าสู่ตลาด และวิธีเข้าสู่ตลาดอย่างเหมาะสม 2) เพื่อให้ผู้ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมตลาดการค้าอินโดจีนมีความเข้าใจ และสามารถพัฒนาความรู้เพื่อการเชื่อมช่องทางเศรษฐกิจการค้า และเส้นทางการค้าได้อย่างเป็นรูปธรรม 3) เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องและถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของการส่งเสริมตลาดการค้าอินโดจีนตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ LIMEC (Luangprabang Indochina Mawlamyine Economic Corridor) การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตสินค้า และโลจิสติกส์ รวมถึงการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากนักธุรกิจ หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชนที่มีความเกี่ยวข้องกับตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ LIMEC (Luangprabang Indochina Mawlamyine Economic Corridor) รวมถึงประเทศกัมพูชา และเวียดนาม การดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลและเทคนิคการวิเคราะห์ตลาดสินค้าอินโดจีน ตลอดจนการคำนวณต้นทุน และกลยุทธ์การตั้งราคา จะยังประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนภายใน จังหวัดพิษณุโลก ตาก อุตรดิตถ์ สุโขทัย และเพชรบูรณ์ ในระดับภาพรวมของประเทศ ซึ่งได้แก่ การกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมถึงรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ซึ่งประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจการค้า การลงทุน และเพิ่มช่องทางการตลาดไปยังประเทศเพื่อนบ้านรวมทั้งขยายฐานการผลิต ภายในกลุ่มประเทศ AEC กับกลุ่มความร่วมมืออื่น ภายใต้ความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนกิจกรรม โครงการ ให้เกิดผลสำเร็จอย่างบูรณาการ อีกทั้งยังสามารถดำเนินงานต่อยอดจาก “โครงการประชุมนานาชาติ ระเบียงเศรษฐกิจ หลวงพระบาง อินโดจีน เมะล่ายไย เรื่อง ญัตติ ประตุแห่งมิตรภาพและโอกาส (Luangprabang-Indochina-Mawlamyine Economic Corridor (LIMEC) International Conference “Phu Doo” Gate of Companionship and Opportunities)” ระหว่างวันที่ 17 – 20 สิงหาคม พ.ศ. 2558 ที่มีคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 (กรอ.กลุ่มภาคเหนือตอนล่าง 1) พยายามผลักดันให้เกิดการประชุมนานาชาติครั้งที่ 2 และขยายผลในปีต่อไป

โครงการ “การพัฒนาศาสตร์โลจิสติกส์การคมนาคมทางบก ในเส้นทางภาคเหนือตอนล่าง ประเทศไทย – สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว – สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม – เขตปกครองตนเองกว่างซีจี้ สาธารณรัฐประชาชนจีน” โดย ดร.บุญทรัพย์ พานิชกร ผู้อำนวยการวิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยนเรศวรและคณะ เป็นโครงการที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ได้มีส่วนจุดประกายในการกำหนดระเบียบเศรษฐกิจ หลวงพระบาง-อินโดจีน-เมะล่ายไย เพื่อเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดภาคเหนือล่าง 1 กับประเทศเพื่อนบ้านได้แก่ แขวงไชยยะบูลีและแขวงหลวงพระบาง ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผ่านด่านภูตู และเชื่อมโยงรัฐกระเหรี่ยงและรัฐมอญ ของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ผ่านทางด่านแม่สอด ก่อให้เกิดการประชุมนานาชาติ ซึ่งเป็น

นิมิตรหมายดี ที่ทั้ง สามประเทศจะมาร่วมกัน ปรีกษาหารือ หาแนวทางออกในปัญหาต่างๆ ทั้งด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การศึกษา สุขภาพ และโลจิสติกส์อันจะนำมาซึ่งการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างสามประเทศ

บทที่ 3

การดำเนินงานศึกษาวิจัย

3.1 แผนการบริหารแผนงานวิจัย

แผนการบริหารโครงการ “การถ่ายทอดและขยายผลงานวิจัยด้านโลจิสติกส์อย่างยั่งยืน สู่กลุ่มเป้าหมายบนระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน และเมอะลำไย” แสดงดังตารางที่ 3.1-1

ตารางที่ 3.1-1 แผนการบริหารโครงการการถ่ายทอดและขยายผลงานวิจัยด้านโลจิสติกส์อย่างยั่งยืน สู่กลุ่มเป้าหมายบนระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน และเมอะลำไย

กิจกรรม	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561				
	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.
ขึ้นวางแผนงาน (P) ขออนุมัติโครงการ					
ขึ้นดำเนินการ (D) เตรียมงานจัดประชุม คัดกรองผู้เข้าร่วมประชุม					
ขึ้นดำเนินการ (D) ดำเนินการจัดกิจกรรม					
ขึ้นสรุปและประเมินผล (C) สรุปผลประเมินโครงการ					
ขึ้นปรับปรุงตามผลการประเมิน(A) นำผลประเมินโครงการมาปรับปรุงและพัฒนาต่อไป					

3.2 แผนการดำเนินงานพร้อมทั้งขั้นตอนตลอดแผนงานวิจัย

รูปแบบของโครงการ เป็นการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและเพื่อขยายผลการศึกษา แบ่งวิธีการดำเนินการออกเป็น 3 ส่วนหลัก ได้แก่ การประชุมรับฟังความคิดเห็น การนำเสนอผลงานทางวิชาการ ซึ่งเป็นส่วนของการขยายผลการศึกษา และการสรุปผลการประชุม

3.2.1 การประชุมรับฟังความคิดเห็นและการศึกษาดูงาน

จัดงานประชุมรับฟังความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมงาน ในแต่ละประเทศบนระเบียนเศรษฐกิจ โดยจัดให้มีการบรรยายการดำเนินงานหรือโครงการในการพัฒนากิจกรรมที่เกิดขึ้นบนระเบียนเศรษฐกิจ 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการค้า อุตสาหกรรม เกษตรกรรม สาธารณสุข โลจิสติกส์ การศึกษา และการท่องเที่ยว ของแต่ละประเทศ และประชุมเพื่อเสนอและรับฟังความคิดเห็นเพื่อวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมถึงการกำหนดยุทธศาสตร์วิจัยให้สอดคล้องกับกิจกรรม ทั้ง 7 ด้าน ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุม ได้แก่ ผู้ประกอบการ นักวิชาการ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนของแต่ละประเทศ การศึกษาดูงานในส่วนที่มีการส่งเสริมและนำไปสู่การสร้างความร่วมมือในการพัฒนากิจกรรมที่เกิดขึ้นบนระเบียนเศรษฐกิจ 7 ด้าน

3.2.2 รูปแบบการนำเสนอผลงานทางวิชาการ

เปิดรับผลงานทางวิชาการจากสถาบันการศึกษาและหน่วยงาน ที่มีโครงการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระเบียนเศรษฐกิจ โดยเฉพาะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและบริหารจัดการตามกรอบความยั่งยืน การนำเสนอผลงาน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. การบรรยาย (Oral presentation)

ผู้นำเสนอผลงาน มีเวลาในการนำเสนอ 20-25 นาที ต่อหนึ่งหัวข้อ โดยแบ่งออกเป็นการบรรยายและการถาม-ตอบ จากผู้เข้าร่วมรับฟัง ประมาณ 5-10 นาที

2. โปสเตอร์ (Poster presentation)

ผู้นำเสนอผลงาน มีช่วงเวลาในการนำเสนอ (กำหนดในภายหลัง) โดยสามารถนำผลงานมาแสดงในพื้นที่ที่ทางผู้จัดจัดให้

กำหนดการและสถานที่ดำเนินโครงการ

วันที่ 28-31 สิงหาคม พ.ศ. 2561 ณ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยมีรายละเอียด ดังนี้

เปิดรับบทคัดย่อ ตั้งแต่บัดนี้ ถึงวันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2561

แจ้งผลการตอบรับ ภายในวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2561

ลงทะเบียนเข้าร่วม ภายในวันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2561

3.2.3 การสรุปผลการประชุม

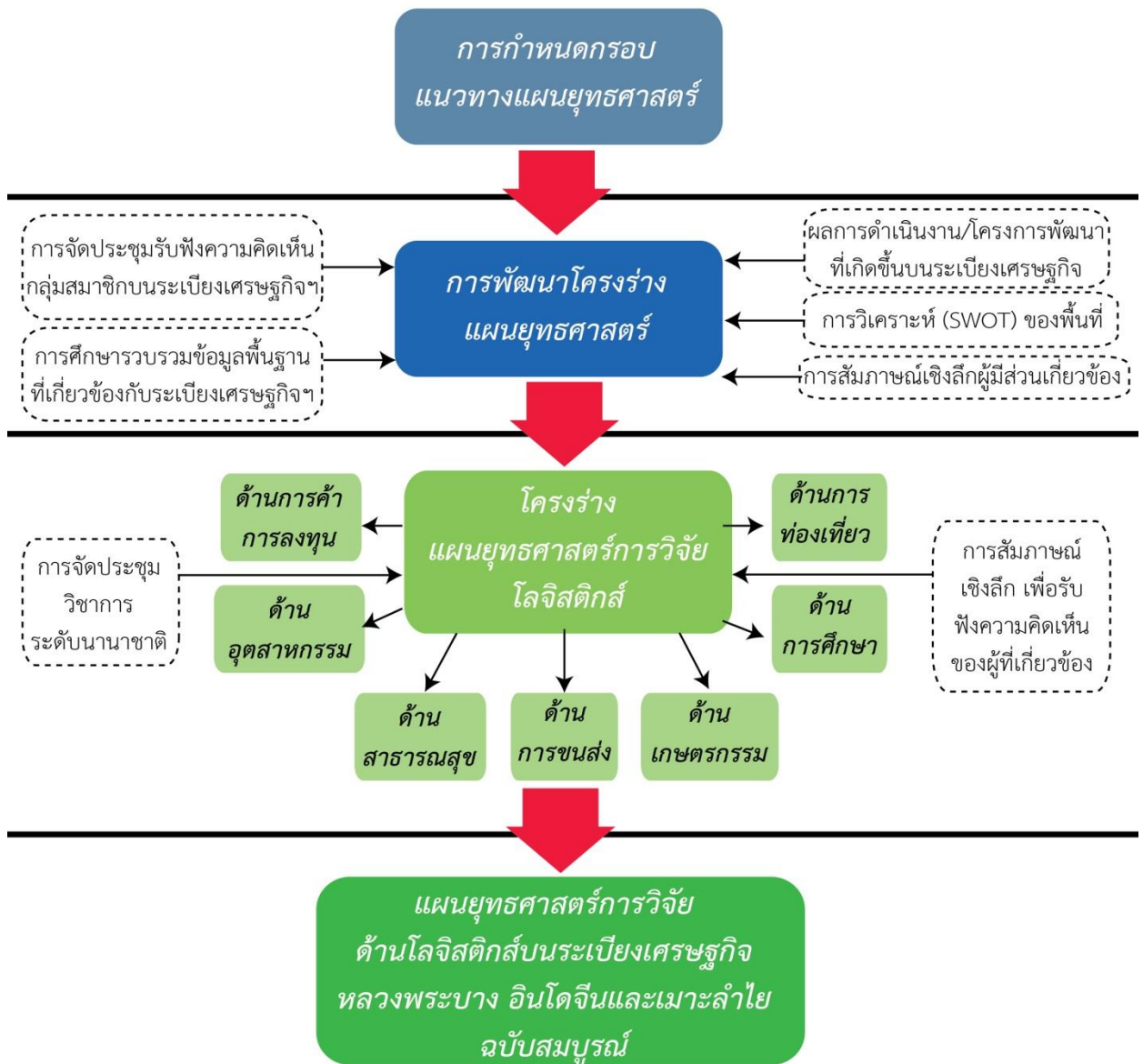
ภายหลังการประชุม คณะวิจัยจะดำเนินการสรุปผลการประชุม ในประเด็นต่อไปนี้

- 1) รายชื่อหน่วยงานที่เข้าร่วมในการดำเนินการแต่ละส่วนของโครงการ
- 2) โครงการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ บนระเบียบเศรษฐกิจฯ ทั้ง 7 ด้าน และพิจารณาการดำเนินการตามกรอบความยั่งยืน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม
- 3) ประโยชน์ที่ได้จากการประชุมรับฟังความคิดเห็น (Focus group) ภายใต้กิจกรรมที่เกิดขึ้นบนระเบียบเศรษฐกิจฯ 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการค้า อุตสาหกรรม เกษตรกรรม สาธารณสุข โลจิสติกส์ การศึกษา และการท่องเที่ยว
- 4) ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาต่อยอดกิจกรรมบนระเบียบเศรษฐกิจฯ
- 5) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากผู้เข้าร่วม

3.2.4 กรอบแนวคิดในการสร้างยุทธศาสตร์งานวิจัย

ในการกำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยโลจิสติกส์บนระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน และเมาะล่ำไย ได้รวบรวมเอา ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็น ที่ได้รับการประชุมรับฟังความคิดเห็น (Focus Group) และการลงพื้นที่สัมภาษณ์เชิงลึกกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มาสังเคราะห์ร่วมกับข้อมูลพื้นฐานในด้านต่างๆ ของพื้นที่ระเบียบเศรษฐกิจ เพื่อร่างเป็นยุทธศาสตร์การวิจัยโลจิสติกส์ที่ครอบคลุมการพัฒนาในด้านต่างๆ ทั้ง 7 ด้าน บนระเบียบเศรษฐกิจฯ ได้แก่ ด้านการค้าการลงทุน ด้านอุตสาหกรรม ด้านเกษตรกรรม ด้านสาธารณสุข ด้านการขนส่ง ด้านการศึกษา และในด้านการท่องเที่ยว ดังแสดงในรูปที่

**กรอบแนวคิดการพัฒนายุทธศาสตร์การวิจัย
บนระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน และเมะล่าย**

รูปที่ 3.2-1 กรอบแนวคิดในการสร้างยุทธศาสตร์งานวิจัย

บทที่ 4

ผลการดำเนินงาน

4.1 การศึกษารวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับระเบียบเศรษฐกิจ

กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคนี้มีอยู่ด้วยกันหลายกรอบความร่วมมือ แต่กรอบความร่วมมือที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง คือ กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Greater Mekhong Subregion: GMS) ยุทธศาสตร์ความร่วมมืออ่าวไทย-เจ้าพระยา-แม่โขง (Ayeyawady – Chao Phraya – Mekong Economic Cooperation Strategy: ACMECS) ซึ่งความร่วมมือ GMS ประกอบด้วยสมาชิกได้แก่ ประเทศกัมพูชา ประเทศลาว ประเทศเมียนมา ประเทศไทย ประเทศเวียดนาม และสองมณฑลของประเทศจีน(มณฑลยูนนาน และเขตปกครองตนเองกว่างซี) รวมทั้งมีระเบียบเศรษฐกิจที่น่าสนใจและเส้นทางผ่านประเทศไทย 3 ระเบียบ นั่นคือ ระเบียบเศรษฐกิจเหนือใต้ (North South Economic Corridor: NSEC) ระเบียบเศรษฐกิจตะวันออกตะวันตก (East West Economic Corridor: EWEC) และระเบียบเศรษฐกิจใต้ (Southern Economic Corridor: SEC) ในขณะที่กรอบความร่วมมือ ACMEC ประกอบด้วยประเทศที่มีแม่น้ำอ่าวไทย (ประเทศเมียนมา) แม่น้ำเจ้าพระยา (ประเทศไทย) และแม่น้ำโขง (ประเทศในกลุ่ม GMS แต่ไม่รวมประเทศจีน) ดังนั้น ทั้งกรอบความร่วมมือ GMS และ ACMECS จึงมีความเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม การศึกษา และความมั่นคงในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง 1

ด้วยปัจจัยดังกล่าวข้างต้นและกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจดังกล่าว ทำให้เกิดการผลักดันและโดยการประชุมระดมความคิดเห็นร่วมกับคณะกรรมการร่วมภาคเอกชนกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง 1 อันประกอบด้วย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดตาก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดพิษณุโลก ได้มีความเห็นร่วมกันในการกำหนดระเบียบเศรษฐกิจ หลวงพระบาง-อินโดจีน-เมะล่าย เพื่อเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 กับประเทศเพื่อนบ้านได้แก่ แขวงไชยบุรีและแขวงหลวงพระบาง ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และรัฐกะเหรี่ยงและรัฐมอญ ของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา โดยระเบียบเศรษฐกิจดังกล่าวนี้พัฒนาจากผลการวิจัยโดย ดร.บุญทรัพย์ พานิชการ ผู้อำนวยการวิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลาย มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ดำเนินการศึกษาวิจัย โครงการ “การพัฒนายุทธศาสตร์ โลจิสติกส์การคมนาคมทางบกในเส้นทางภาคเหนือตอนล่าง ประเทศไทย – สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว – สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม – เขตปกครองตนเองกว่างซี สาธารณรัฐประชาชนจีน” ซึ่งเป็นโครงการที่รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ(วช.)ร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ส่งผลให้เกิดระเบียบเศรษฐกิจขึ้นภายในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง 1 เชื่อมโยงกับประเทศลาว และประเทศเมียนมานั้นคือ ระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบาง-

อินโดจีน-เมะล่าย (Luangprabang-Indochina-Mawlamyine Economic Corridor: LIMEC) โดยเป็นแนวที่เชื่อมโยงระหว่างแขวงหลวงพระบาง แขวงไชยบุรี ของประเทศลาว ออกจากประเทศลาว ณ ด่านพรมแดนภูคู้ บ้านผาแก้ว เมืองปากลาย แขวงไชยบุรี (ประเทศลาว) เข้าสู่ประเทศไทยที่ด่านพรมแดนภูคู้ ต.ม่วงเจ็ดต้น อ.บ้านโคก จ.อุดรดิตถ์ (ประเทศไทย) มายังพื้นที่อินโดจีน (พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง 1) ออกจากประเทศไทย ณ ด่านพรมแดนแม่สอด จ.ตาก (ประเทศไทย) เข้าสู่ประเทศเมียนมาร์ที่ด่านเมียวดี รัฐกะเหรี่ยง (ประเทศเมียนมาร์) ไปยังเมืองผาอัน รัฐกะเหรี่ยง และเมืองเมะล่าย รัฐมอญ เมืองเมะล่าย เป็นเมืองที่มีพื้นที่ติดกับทะเลฝั่งอันดามัน

ระเบียบเศรษฐกิจ หลวงพระบาง อินโดจีน เมะล่าย นี้เป็นแนวเส้นทางที่เชื่อมโยงสามประเทศ เข้าด้วยกัน ทั้งด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การศึกษา สุขภาพ และโลจิสติกส์ เป็นระบบเชื่อมโยงระหว่างกัน เพื่อให้การเคลื่อนย้ายสินค้า คน ข้อมูลสารสนเทศ เงิน (การลงทุน) เพื่อให้เกิดการสะดุดหรืออุปสรรคน้อยที่สุด ซึ่งจะต้องดำเนินการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้ง 2 ระบบ ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาค (Hard Infrastructure) และโครงสร้างพื้นฐานเชิงระบบและกระบวนการทำงาน (Soft Infrastructure) ที่สำคัญต้องเกิดความสมดุล ระหว่างสามประเทศ อันจะนำมาซึ่งการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างสามประเทศ ผ่านจุดผ่านแดนถาวรภูคู้ ซึ่งตั้งอยู่ที่ อำเภอบ้านโคก จังหวัดอุดรดิตถ์ ได้รับการประกาศจากกระทรวงมหาดไทยให้เป็นจุดผ่านแดนถาวรภูคู้ โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 19 พฤษภาคม 2556 เป็นต้นมา เนื่องจากเป็นจุดที่มีความได้เปรียบเชิงพื้นที่โครงข่ายคมนาคมภายในประเทศ และโครงข่ายเชื่อมโยงไปที่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประเทศเวียดนาม และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน และตั้งอยู่ตรงข้ามกับด่านท้องถิ่นบ้านผาแก้ว เมืองปากลาย แขวงไชยบุรี สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวซึ่งขณะนี้ได้เปิดเป็นด่านสากลภูคู้ จึงทำให้จุดผ่านแดนถาวรภูคู้มีศักยภาพในการเชื่อมโยงระเบียบเศรษฐกิจ และเป็นประตูสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

4.2 การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นกลุ่มสมาชิกบนระเบียบเศรษฐกิจ

โครงการประชุมนานาชาติ ระเบียบเศรษฐกิจ หลวงพระบาง อินโดจีน เมะล่าย ครั้งที่ 4 (The 4th LIMEC International Conference LIMEC Connectivity) โดยมีวัตถุประสงค์ให้ทุกภาคส่วนจะมาร่วมกัน
ปรึกษาหารือหาแนวทางออกตามแนวคิด “ความกินดีอยู่ดีของประชาชนใน สามประเทศ ต้องมาจากความ
ร่วมมือร่วมใจกัน มิใช่จากการแก่งแย่งแข่งขันกัน”

ระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน เมะล่าย เป็นระเบียบเศรษฐกิจที่มีส่วนเชื่อมโยงกับระเบียบ
เศรษฐกิจอื่นๆ ในภูมิภาคนี้คือ ทุกภาคส่วนในภาคเหนือตอนล่าง 1 ของประเทศไทยอันประกอบด้วย จังหวัด
ตาก จังหวัดสุโขทัย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดพิษณุโลก แขวงหลวงพระบาง/แขวงไซ
ยะบูลี สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และรัฐกะเหรี่ยง/รัฐมอญ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ได้
ร่วมกันเปิดระเบียบเศรษฐกิจขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2558 โดยนำความเชื่อมโยงกันใน 5 ด้านคือ ด้านการค้าการลงทุน
ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพ ด้านการท่องเที่ยว และด้านโลจิสติกส์ ซึ่งแต่ละรัฐ/จังหวัด/เมือง ล้วนมีความ
เชื่อมโยงกันอยู่ ขยายเครือข่ายให้กว้างมากขึ้นด้วยมิตรภาพจากการจัดการประชุมนานาชาติฯ ทั้ง 3 ครั้งที่ผ่านมา
เพิ่มโอกาสการเชื่อมโยงกันของทั้ง สามประเทศบนระเบียบเศรษฐกิจนี้ยกระดับการพัฒนา ส่งเสริมการ
ขยายตัวทางเศรษฐกิจ และเสริมสร้างศักยภาพของทั้ง สามประเทศให้เติบโตไปด้วยกันในทุกมิติ

ดังนั้น การจัดการประชุมนานาชาติครั้งนี้ จึงมีความมุ่งมั่นในการที่จะผลักดันให้เกิดการเชื่อมโยง
ระหว่างกัน (Connectivity) ทั้งด้านกายภาพ องค์กร และประชาชน ของจังหวัด/รัฐ/เมือง ทั้ง สามประเทศใน
ทุกมิติ เพื่อสร้างทั้งมิตรภาพและโอกาสระหว่างสามประเทศร่วมกัน โดยมีวัตถุประสงค์

1. ติดตามและนำเสนอความคืบหน้าจากงานประชุมประจำปี พ.ศ. 2560 ทั้งในประเด็นด้านการค้า
การลงทุน การท่องเที่ยว การศึกษา สุขภาพ และโลจิสติกส์ ที่เกิดขึ้นในระหว่างปี 2560-2561
รวมทั้งการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่ได้นำเสนอภาครัฐจากการประชุมครั้งที่ผ่านมาจากทั้ง
สามประเทศ
2. มุ่งส่งเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างกัน (Connectivity) ทั้งด้านกายภาพ องค์กร และ
ประชาชน ของจังหวัด/รัฐ/เมือง ทั้ง สามประเทศในทุกมิติ
3. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ทั้งภาครัฐและเอกชนให้มีความ
พร้อมในการจัดงานประชุมนานาชาติและเป็น MICE Destination ของประเทศไทย
4. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเจรจาทางการค้าและการลงทุนอย่างเป็นรูปธรรมระหว่างผู้ประกอบการ
จากทั้ง สามประเทศ
5. ขับเคลื่อนภาครัฐในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ รวมถึงการให้สิทธิ
ประโยชน์หรือสิทธิพิเศษทางการค้าและการลงทุนสำหรับผู้ประกอบการในกลุ่มประเทศ

สำหรับการจัดประชุมมีหน่วยงานที่รับผิดชอบ ประกอบไปด้วย

1. สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (TCEB)
2. วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. สภาอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1
4. หอการค้าในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1
5. สำนักงานพาณิชย์ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1
6. สมาคม/สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1
7. ชมรมธนาคารในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1
8. สมาคมส่งเสริมผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย (ATSME) ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1
9. องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก
10. เทศบาลนครพิษณุโลก

การจัดประชุมการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นกลุ่มสมาชิกบนระเบียบเศรษฐกิจฯ ได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการให้เข้าร่วมเพื่อเกิดการผลักดันในประเด็นต่าง ๆ ทุกมิติ ดังนี้

1. ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัดและหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1
2. เจ้าแขวงไชยะบูลี และเจ้าแขวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และข้าราชการระดับสูงที่เกี่ยวข้อง
3. มุขมนตรีรัฐมอญ มุขมนตรีรัฐกะเหรี่ยง ข้าราชการระดับสูงของรัฐมอญและรัฐกะเหรี่ยง สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา
4. สมาชิกสภาอุตสาหกรรม หอการค้า ชมรม/สมาคมด้านการท่องเที่ยว ชมรมธนาคารและ ATSME ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1
5. นักธุรกิจ นักลงทุน จากประเทศไทย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา
6. ผู้บริหาร คณาจารย์ นิสิต นักศึกษา ของสถาบันการศึกษาในประเทศไทย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาที่สนใจ

ระยะเวลา และสถานที่ในการจัดงาน

- การจัดประชุมเพื่อเตรียมความพร้อม ในวันที่ 7-10 พฤษภาคม 2561 ณ โรงแรมท็อปแลนด์ จังหวัดพิษณุโลก
- การประชุมนานาชาติ ในวันที่ 20 – 22 มิถุนายน 2561 ณ โรงแรมท็อปแลนด์ จังหวัดพิษณุโลก
- การศึกษาดูงาน ณ ศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ ในวันที่ 22 มิถุนายน 2561

หัวข้อและเนื้อหาการประชุมวิชาการ

- การบรรยายโดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในระดับชาติและนานาชาติ
- การเสวนาจากผู้แทนของทั้งสามประเทศ
- การจัดนิทรรศการความก้าวหน้าจากการประชุมที่ผ่านมา
- การเปิดเวทีแห่งการเจรจาธุรกิจ ระหว่างผู้ประกอบการประเทศไทย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ได้ทราบถึงความคืบหน้าจากงานประชุมประจำปี 2560 ทั้งในประเด็นด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การศึกษา สุขภาพ และโลจิสติกส์ ที่เกิดขึ้นในระหว่างปี 2560-2561 รวมทั้ง การแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่ได้นำเสนอภาครัฐจากการประชุมครั้งที่ผ่านมาจากทั้ง 3 ประเทศ
- เกิดการเชื่อมโยงระหว่างกัน (Connectivity) ทั้งด้านกายภาพ องค์กร และประชาชน ของ จังหวัด/รัฐ/เมือง ทั้ง 3 ประเทศในทุกมิติ
- ภาครัฐและเอกชนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ ให้มีความพร้อมในการจัดงานประชุมนานาชาติ และเป็น MICE Destination ของประเทศไทย
- เกิดการเจรจาทางการค้าและการลงทุนอย่างเป็นรูปธรรมระหว่างผู้ประกอบการจากทั้ง 3 ประเทศ
- ภาครัฐเกิดการขับเคลื่อนในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ รวมถึงการให้สิทธิประโยชน์หรือสิทธิพิเศษทางการค้าและการลงทุนสำหรับผู้ประกอบการในกลุ่มประเทศ LIMEC

4.2.1 การคัดกรองผู้เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็นกลุ่มสมาชิกบนระเบียงเศรษฐกิจ

คณะผู้จัดงานได้มีการระดมการคัดกรองผู้เข้าร่วมประชุมและรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มสมาชิกบนระเบียงเศรษฐกิจหลวงพระบาง-อินโดจีน-เมอะลำไย (Luangprabang-Indochina-Mawlamyine Economic Corridor; LIMEC) ซึ่งเป็นมุ่งเน้นผู้ที่ดำรงตำแหน่งที่สำคัญในแต่ละประเทศ มีอำนาจในการตัดสินใจและวางยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการเพื่อการพัฒนาของแต่ละประเทศ การคัดเลือกจะมาจาก 3 ภาคส่วนหลัก ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคการศึกษา ซึ่งกลุ่มสมาชิกดังกล่าวจะเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับประเด็นที่กำหนดไว้โดยตรง ซึ่งรายละเอียดมีดังนี้

ตารางที่ 4.2-1 รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็นกลุ่มสมาชิกด้านการค้าและการลงทุน

ประเทศ	เมือง	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	อีเมล
ไทย	อุตรดิตถ์	นายจตุพร เพียรสุภาพ	รองประธานฝ่าย พาณิชย์กรรมและการ ลงทุน หอการค้า จังหวัดอุตรดิตถ์	Uttarasitchamber2527 @hotmail.com
	กำแพงเพชร	ว่าที่ร้อยตรี ธาริน อยู่ ครอบ	สถาบันพัฒนาสี่แยก อินโดจีน	Tha.rin@hotmail.com
สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว	แขวงไชยะบูลี	นายประสิทธิ์ ถนอมสุข	เจ้าของธุรกิจส่งออก สินค้าการเกษตร	Pasith_tns@hotmail.com
สาธารณรัฐแห่ง สหภาพเมียนมา	รัฐมอญ	Mr. Saw Han Aye Chairman	ประธานสภา อุตสาหกรรมรัฐมอญ	usawhanaye@gmail.com
	รัฐเมียวดี	Mrs. Thin Thin Myat	ประธานหอการค้ารัฐ เมียวดี	Apexmyawaddy @gmail.com

ประเทศ	เมือง	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	อีเมล
ไทย	อุดรดิตถ์	นายจตุพร เพียรสุภาพ	รองประธานฝ่าย พาณิชย์กรรมและการ ลงทุน หอการค้า จังหวัดอุดรดิตถ์	Uttarasitchamber2527 @hotmail.com
	กำแพงเพชร	ว่าที่ร้อยตรี ธาริน อยู่ ครอบ	สถาบันพัฒนาสี่แยก อินโดจีน	Tha.rin@hotmail.com
สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว	แขวงไชยะบูลี	นายประสิทธิ์ ถนนอมสุข	เจ้าของธุรกิจส่งออก สินค้าการเกษตร	Pasith_tns@hotmail.com
สาธารณรัฐแห่ง สหภาพเมียนมา	รัฐมอญ	Mr. Saw Han Aye Chairman	ประธานสภา อุตสาหกรรมรัฐมอญ	usawhanaye@gmail.com
	รัฐเมียวดี	Mrs. Thin Thin Myat	ประธานหอการค้ารัฐ เมียวดี	Apexmyawaddy @gmail.com

ตารางที่ 4.2-2 รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็นกลุ่มสมาชิกด้านสุขภาพและสาธารณสุข

ประเทศ	เมือง	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	อีเมล
ไทย	กรุงเทพฯ	นพ.สุนทร ศรีทา	ประธานเจ้าหน้าที่ ฝ่าย Healthcare (Principal Capital)	soontorn@principalcapital .co.th
	พิษณุโลก	พท.อินทกานต์ ศรีธานี ยโสธร	ภัสสรินารณสวน สมุนไพรร (พิษณุโลก)	payasiam@gmail.com
		คุณชาลินี นิมพิทักษ์ พงศ์	ผู้จัดการฝ่าย การตลาด รพ.พิษณุ เวช	Chalineen.n@psv.co.th
		คุณอรุณ	พิษณุโลกฮอสปีทอล	

ประเทศ	เมือง	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	อีเมล
สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว	แขวงไชยะบูลี	Mr. Singkham Hackpraseuth		Xyvsengchanh @gmail.com
	แขวงหลวง พระบาง	Mr. Sangchan Xayavong		Hsingkham @yahoo.com
สาธารณรัฐแห่ง สหภาพเมียนมา	รัฐมอญ	Dr.Than Myo		
	รัฐเมียวดี	Dr. Kyaw Zin Win	Myanmar Tourist Healthcare Association	mtha.org@gmail.com, kzwin73@gmail.com

ตารางที่ 4.2-3 รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็นกลุ่มสมาชิกด้านการท่องเที่ยว

ประเทศ	เมือง	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	อีเมล
ไทย	สุโขทัย	วิวัฒน์ ธาราวิวัฒน์	นายกสมาคมการค้า ท่องเที่ยวจังหวัดสุโขทัย	wiwat@sukhothai treasure.com
	อุดรดิตถ์	ชวลิต คำเพ็ง	ที่ปรึกษาสมาคมสหพันธ์ ท่องเที่ยวภาคเหนือ จังหวัดอุดรดิตถ์	ron6633 @gmail.com
	ตาก	สมศักดิ์ สายสวาท	รักษาการเลขาธิการสภา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว จังหวัดตาก	Tara_Saisawad @hotmail.com
	พิษณุโลก	สุรณัฐ สอนองคุณ	นายกสมาคมธุรกิจการค้า ท่องเที่ยว จังหวัด พิษณุโลก	Ptba.phs @gmail.com

ประเทศ	เมือง	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	อีเมล
สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว	หลวงพระ บาง	Soudaphone Khomthavong, Ph.D	รองผู้อำนวยการการ ท่องเที่ยวหลวงพระบาง	direction@tourismluangpr abang.org
	แขวงไซ ยะบูลี	Mr. Somboun Sengkannaly	ผู้อำนวยการ Sakura Tour	Sakura.tour @hotmail.com
สาธารณรัฐ แห่งสหภาพ เมียนมา	ย่างกุ้ง	Dr. Tun Nay Lin @ Richard	กรรมการผู้บริหาร Happy Holidays Travel & Tours	richard@happyholidaystra vels.com
	ย่างกุ้ง	Dr. Tun Nay Lin @ Richard	กรรมการผู้บริหาร Happy Holidays Travel & Tours	richard@happyholidaystra vels.com
	ย่างกุ้ง	U Than Win	ประธาน Myanmar Souvenir Entrepreneur Association M.S.E.A	firstfossil @gmail.com
	พระอัน	Dr. New Yuzana Win	กรรมการผู้จัดการ Hta Ba Kaw Travels & Tour	Nawyuzanawin @gmail.com
	มอญ	Khine Lin	หอการค้ารัฐมอญ	Kninelin @hotmail.co.uk

ตารางที่ 4.2-4 รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็นกลุ่มสมาชิกด้านวัฒนธรรมและการศึกษา

ประเทศ	เมือง	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	อีเมล
ไทย	เพชรบูรณ์	ผศ.ดร. ประยูร ลิ้มสุข	อธิการบดีมหาวิทยาลัย ราชภัฏเพชรบูรณ์	
	พิษณุโลก	ดร. นริศ สุกันธรัตน์	รองผู้อำนวยการ วิทยาลัยอาชีวศึกษา พิษณุโลก	
		ดร. ณภัทร วุฒธะพันธ์	ผู้อำนวยการโครงการ จัดตั้งสถาบันนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม	Naphat.w @psru.ac.th
สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว	Luang prabang	Mr. Vanglee Phengxay	Office of International Affairs Souphanouvong University	Vanglee224 @gmail.com
		Mr. Phornphilath Phimphone	Deputy head of Foreing Affairs, Department of Foreing Affairs, Lpb	
	Saiyaburi	Mr. Oneta Phommachith	Saiyaburi, Vice Pirettor	
สาธารณรัฐแห่ง สหภาพเมียนมา	Mon State	Khin Mg Tint	MSCCI	
	Yangon	Zin Mar Soe (Yuki)	MYER	Yuki-chitlay @hotmail.com
	Kayin State	Ei Shwe Zin Win	KSCCI	Nane:shewzinein.m ae:@gmail.com

ตารางที่ 4.2-5 รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็นกลุ่มสมาชิกด้านโลจิสติกส์

ประเทศ	เมือง	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	อีเมล
ไทย	อุดรดิตถ์	ดร. นวรัตน์ ทรงเกียรติ กุล	ประธานสภา อุตสาหกรรมหอการค้า จังหวัดอุดรดิตถ์	Nawaratjuk1 @hotmail.com
		นายปรการ มสิกพรรดี	นักวิชาการขนส่งชำนาญ พิเศษ สำนักงานขนส่ง จังหวัดอุดรดิตถ์	Masikapan @gmail.com
สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว	แขวงไซ ยะบูลี	Mr.Soulideth Vangnalath	Deputy of director public work's transport	
	หลวงพระ บาง	Mr. Boumkhong SOUKSAVATH	Department of Public Works and Transport LuangPrabang province , Deputy Director	Boumkhong SOUKSAVATH @hotmail.com
สาธารณรัฐแห่ง สหภาพเมียนมา	รัฐมอญ	Mr. Aung Myo Hein	Managing Director	Bamett333 @gmail.com
	รัฐเมียวดี	Mr.Nay Lin Myint	Managing Director จากบริษัท NLM MYAWADOY Logistic company limited	info@nimmwldligisti cs.com nim@info@nimmw dligistics.com
	รัฐกะเหรี่ยง	Mr. Ko Tin Myo Naing	General Manager	

4.2.2 สรุปผลการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นกลุ่มสมาชิกบนระเบียบเศรษฐกิจ

คณะผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลการประชุมคณะกรรมการ LIMEC Committee รวมถึงการสัมภาษณ์และรวบรวมข้อมูลพื้นที่เกี่ยวข้องกับระเบียบหลวงพระบาง อินโดจีน และเมาะล่ำไย ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแทนจากสามประเทศ สำหรับประเทศไทยคือ 5 จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ได้แก่จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดสุโขทัย จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดตากและจังหวัดเพชรบูรณ์ ตัวแทนจากประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ประกอบด้วยตัวแทนจากรัฐมอญ รัฐกระเหรี่ยง และเมียวดี ตัวแทนจากประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วยตัวแทนจากแขวงไซยะบุรี และหลวงพระบาง โดยทุกประเทศได้แสดงถึงเจตนารมณ์ ทศนคติ และความมั่นใจต่อการทำงานร่วมกันระหว่าง สามประเทศเป็นปีที่ 4 และต้องการให้ผลการประชุมคณะกรรมการ LIMEC Committee นี้มีผลเป็นรูปธรรม มีผลการดำเนินงานในลักษณะองค์กรในระดับนานาชาติที่อำนวยความสะดวกแก่ประเทศสมาชิก ในพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจจะวันออกตะวันตกและในภูมิภาคอินโดจีน ซึ่งภาพรวมประเด็นหารือรวมถึงมีดังต่อไปนี้

- คณะกรรมการผู้จัดงานได้เสนอร่าง LIMEC 2028 One Limec , One Vision ซึ่งเป็นวิสัยทัศน์ในระยะ 10 ปีแก่ที่ประชุมและเห็นพ้องว่า ความร่วมมือในระยะเบียงนี้จะต้องสร้างความมั่นคง และตั้งอยู่บนหลักของการเป็นพี่น้องหรือภราดรภาพ และหลักแห่งความเสมอภาค ดังนั้นมติของที่ประชุมมีมติที่จะกำหนดวิสัยทัศน์ของระเบียบ LIMEC คือ ความร่วมมือเพื่อความมั่นคงทางการค้า การลงทุน การศึกษา วัฒนธรรม การท่องเที่ยว สุขภาพ และโลจิสติกส์ บนความเสมอภาคและภราดรภาพ ซึ่งที่ประชุมมีมติกำหนดให้ใช้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจนถึงปี คศ. 2028
- การรับฟังความคิดเห็นและร่วมกันวิเคราะห์ถึงประเด็นความสำคัญและความเป็นไปได้ในจัดทำแผนงานโครงการเพื่อการพัฒนาระเบียบ Limec สามารถสรุปได้ดังนี้
 - ประเด็นการให้ทุนการศึกษาระยะยาว
 - ประเด็นการพัฒนาบริการด้านการแพทย์
 - ประเด็นการผ่านแดนการเข้าเมือง
 - ประเด็นข้อตกลงการค้าชายแดน
 - ประเด็นข้อตกลงการเดินรถและการบินระหว่างประเทศ
 - ประเด็นข้อตกลงการประกันภัย สามประเทศ
 - ประเด็นข้อตกลงระบบการเงินที่เชื่อมโยง สามประเทศ

และสำหรับโครงการที่มีความสำคัญมากและมีความเป็นไปได้สูง มีทั้งหมด 5 ประเด็น ได้แก่

1. การอบรมระยะสั้นหรือการส่งเสริมการทำวิจัย จากยุทธศาสตร์การศึกษา
2. การจัดทำฐานข้อมูลสมุมนไพร่วมกันทั้งสามประเทศ จากยุทธศาสตร์ด้านบริการสุขภาพ

3. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จากยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว
4. การสนับสนุนการลงทุนจากภาคเอกชน จากยุทธศาสตร์การค้าและการลงทุน และโลจิสติกส์
5. การสร้างมูลค่าเพิ่มในการผลิตและแปรรูป จากยุทธศาสตร์การค้าและการลงทุน

ซึ่งมติจากการประชุมทั้ง 5 ด้าน สามารถกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ ได้ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ด้านบริการสุขภาพ - การส่งเสริมการเก็บข้อมูลและฐานข้อมูลเกี่ยวกับสมุนไพร รวมถึงประโยชน์ของสมุนไพรที่มีอยู่ในภาคเหนือตอนล่าง 5 จังหวัดและเส้นทาง LIMEC
- ยุทธศาสตร์ด้านการค้าการลงทุน - เรียงการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์และหาโอกาสในการ จัดสรรการลงทุนเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับสมุนไพร
- ยุทธศาสตร์ด้านโลจิสติกส์ - ศึกษาและวิจัยเรื่องโซ่อุปทานระหว่างประเทศของสมุนไพร
- ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว - การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับสมุนไพร และพัฒนารูปแบบ การท่องเที่ยวเยี่ยมชมสมุนไพรรวมถึงด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกัน ด้วยเป็นรูปแบบการท่องเที่ยว ด้วยจักรยานการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเพื่อสร้างความ สนับสนุน
- ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา - จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยา สมุนไพรและแพทย์พื้นบ้าน การให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการนวดซึ่งเป็นการนวดที่มี ร่วมกันทั้ง สามประเทศ รวมถึงการวิจัยเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สมุนไพร

4.3 ผลการดำเนินงานหรือโครงการพัฒนาที่เกิดขึ้นบนระเบียบเศรษฐกิจ

1. ด้านการค้า

ผลการประชุมรับฟังความคิดเห็นผลการดำเนินงานด้านการค้าการลงทุน พบว่า ปัจจุบันในระเบียบเศรษฐกิจ LIMEC มีกลุ่มทุนและดำเนินธุรกิจที่ค่อนข้างหลากหลายมีการเชื่อมโยงกิจกรรมในทุกภาคส่วนผู้ประกอบการมีการดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น กลุ่มธุรกิจการค้าการลงทุน สถานศึกษา โรงแรมที่พัก และด้านการท่องเที่ยว โดยตัวแปรสำคัญที่ทำให้เกิดการไหลเวียนทางธุรกิจที่สำคัญ คือ การเชื่อมต่อกับด้านโลจิสติกส์เพราะกิจกรรมดังกล่าว จำเป็นต้องอาศัยศักยภาพการนำเข้าหรือส่งออกในกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยการพูดคุยหารือกันของกลุ่มสมาชิกด้านการค้าและการลงทุน สามารถสรุปได้ดังนี้

- สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ผู้แทนจากแขวงไซยะบูลี มีความเห็นในประเด็นเรื่อง ดุลการค้าของประเทศไทยและประเทศลาว เช่นเดียวกันกับประเทศเมียนมาโดยกล่าวว่า การค้าระหว่างประเทศไทยและประเทศลาวเกิดความไม่เท่าเทียมกันในกระบวนการบริหารจัดการที่ด้านศุลกากร ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการส่งออกสินค้ามายังประเทศไทย โดยสินค้าที่นำเข้าหลักจากประเทศลาวคือสินค้าทางการเกษตร อาทิเช่น เมล็ดข้าวโพด ลูกเดือย เป็นต้น ซึ่งมีความต้องการผลักดันในประเด็นด้านกฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับในการบรรทุกและขนส่งสินค้า ให้มีความเหมาะสม ถ่ายทอดเทคนิคและวิธีการบริหารจัดการให้สามารถลดต้นทุนเที่ยวเปล่า และการขนส่งสินค้า

ผู้แทนจากหลวงพระบาง มีความเห็นในประเด็นที่จะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำในด้านการค้าและการลงทุน รวมถึงผลักดันให้เป็นประเทศที่นำร่องในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการนำเข้าและส่งออกระหว่างประเทศ ประเทศลาวและเมียนมาร์สนับสนุนและถอดบทเรียนจากประเทศไทย เพื่อการพัฒนาในภาพรวมของระเบียบ LIMEC

ภาพรวมในอนาคตของประเทศลาว มีความต้องการให้ประเทศไทยเข้าไปร่วมลงทุนในประเทศลาว เช่นเดียวกัน ซึ่งหากประเทศไทยมีแนวคิดริเริ่มไปลงทุนในประเทศลาวจำนวนมากยิ่งขึ้น อาจจะส่งผลกระทบในด้านดีที่ทำให้ผู้มีอำนาจการตัดสินใจระดับสูงมองเห็นศักยภาพของระเบียบการค้าเศรษฐกิจ LIMEC และในอนาคตอาจมีโอกาที่จะเอื้อประโยชน์ในด้านธุรกิจการขนส่งสินค้าหรืออำนวยความสะดวกสำหรับช่องทางการขนส่งสินค้าเข้าและออกประเทศให้สะดวกมากยิ่งขึ้น

- สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ผู้แทนจากรัฐเมียวดี มีความเห็นในประเด็นเรื่องความต้องการให้เกิดความสมดุลการค้าระหว่างประเทศเมียนมาร์กับประเทศไทย เนื่องจากในปัจจุบันการค้าระหว่างสองประเทศไม่เกิดความสมดุล โดยประเทศเมียนมาร์ได้เปิดรับสินค้าจากประเทศไทย 100 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ประเทศไทยเปิดรับสินค้าส่งออกจากเมียนมาจำนวนเล็กน้อย รวมถึงข้อจำกัด และกฎระเบียบในด้านประเภทสินค้า การควบคุมคุณภาพ และการระบุได้ของ

แหล่งที่มาสินค้า ทำให้เกิดความไม่สะดวกในด้านการค้าของประเทศเมียนมาร์เป็นอย่างมาก ซึ่งสินค้าที่ถูกจำกัดปริมาณการนำเข้าหรือกีดกันทางการค้าสูงสุด คือ สินค้าทางการเกษตร อาทิ ถั่ว หอมแดง กระเทียม และข้าวโพด โดยภาพรวมประเทศเมียนมาร์สามารถส่งออกสินค้าทางการเกษตรเข้ามายังประเทศไทยได้เพียง 6 ประเภทเท่านั้น ในขณะที่ประเทศไทยสามารถส่งออกสินค้าไปยังประเทศเมียนมาร์ได้ถึง 262 ประเภท ทางประเทศเมียนมาร์มีความต้องการให้ผลักดันแก้ไขกฎระเบียบและเพิ่มจำนวนโควตาในการนำเข้าสินค้าจากทางประเทศเมียนมาร์ให้มากขึ้น จึงจะถือได้ว่าเป็นการเปิดการค้าอย่างเสรีระหว่างประเทศได้อย่างแท้จริง

ผู้แทนจากรัฐมอญ มีความเห็นในประเด็นด้านกฎระเบียบการค้าการลงทุน เช่นเดียวกับผู้แทนของรัฐเมียวติ โดยได้เสนอแนะถึงปัญหาเพิ่มเติมในประเด็นการเสียภาษีอากรสินค้าที่ส่งออกมายังประเทศไทย เนื่องจากค่าเงินของประเทศเมียนมาร์อ่อนค่ากว่าประเทศไทยเป็นอย่างมาก จึงทำให้การขนส่งสินค้าแต่ละครั้ง จะต้องเสียภาษีอากรในอัตราที่สูง ฉะนั้นจึงเสนอแนะให้ประเทศไทยมีมาตรการลดหย่อนภาษีอากรให้กับประเทศเมียนมาร์อันจะก่อให้เกิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจระหว่างประเทศให้สำเร็จตามเป้าหมาย

ภาพรวมในอนาคตของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา มีความต้องการให้ประเทศไทยเข้าไปร่วมลงทุนในประเทศเมียนมา เนื่องจากในปัจจุบันประเทศเมียนมาก่อนข้างมีความพร้อมเป็นอย่างมากที่จะต้อนรับนักลงทุนในด้านนิคมอุตสาหกรรม และรัฐบาลได้ออกกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกต่อนักลงทุนจากต่างประเทศ อาทิ การยกเว้นภาษี 5 - 10 ปี และสามารถเช่าที่ดินได้ในระยะเวลา 50 - 70 ปี (หลังจากครบกำหนดแล้วค่อยเริ่มนับปีที่ 1 ใหม่) อีกทั้งหากมาลงทุนที่ประเทศเมียนมา นักลงทุนจะสามารถลดปัญหาเรื่องแรงงาน เนื่องจากอัตราค่าแรงที่ต่ำกว่าประเทศไทย และในขณะเดียวกันธุรกิจและวัตถุดิบในประเทศเมียนมาก่อนข้างมีความอุดมสมบูรณ์และพร้อมที่จะสามารถเลือกลงทุนได้ในธุรกิจ อาทิเช่น ธุรกิจการเกษตร ธุรกิจอาหารทะเล ธุรกิจเกลือ ธุรกิจโรงสี เครื่องจักร และ การทำการเกษตรแบบมีสัญญา (Contract Farming)

- ประเทศไทย

ผู้แทนจากภาครัฐ มีความเห็นในประเด็นเรื่องข้อจำกัด กฎระเบียบ และกฎหมายการนำเข้าและส่งออกสินค้านี้ระหว่างประเทศไทย ประเทศลาว และประเทศเมียนมา ดังนี้ ในส่วนของภาครัฐของประเทศไทยนั้น มีความสนใจเรื่องของการค้าทั้งสองฝั่งส่วนภูมิภาค(ชายแดน) และมีความต้องการให้การค้าประสพผลสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายร่วมกับทางฝั่งลาวและเมียนมาเป็นอย่างมาก จึงจะต้องดำเนินการกระบวนการหรือหาวิธีการที่จะแก้ไขเพื่อช่วยเหลือทุกฝ่ายและหาทางออกที่ดีที่สุดและให้เป็นที่ยังพอใจสำหรับทุกฝ่าย

ผู้แทนจากภาคเอกชน มีความเห็นในประเด็นที่ต้องเร่งการยกระดับในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการนำเข้าและส่งออกสินค้า การออกกฎระเบียบร่วมกัน ซึ่งไม่ใช่การทำการค้าและดำเนินธุรกิจเพียง สามประเทศเท่านั้น เรายังสามารถเชื่อมโยงผ่านเมืองชายแดนไปยังประเทศอื่น อาทิเช่น เส้นทางจากเมียนมาเชื่อมต่อไปยังประเทศอินเดีย และเส้นทางจากลาวเชื่อมต่อไปยังประเทศเวียดนาม ซึ่งจะนำมาสู่หนทางที่จะสามารถพัฒนา

ด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมให้เกิดความยั่งยืนได้อย่าง และยังรวมถึงประเด็นในเรื่องของความต้องการ
แรงงานต่างชาติของประเทศไทยเป็นจำนวนมาก แต่ยังประสบปัญหาเกี่ยวกับ บัตรประจำตัวของชาวเมียน
มายังไม่มี จึงส่งผลกระทบต่อกระบวนการหรือขั้นตอนการจ้างงานค่อนข้างยากลำบากและติดขัด

ภาพรวมในอนาคตของประเทศไทย มีการเสนอความเห็นสำหรับการลงทุนในมุมมองของภาคเอกชนที่
มองเห็นถึงโอกาสและความเป็นไปได้ในการลงทุนในประเทศลาว และประเทศเมียนมา ซึ่งอาจมีข้อกำหนด
และกฎระเบียบที่ยังติดขัดอยู่บางประการ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการหารือทั้ง 3 ฝ่าย อันจะเป็นตัวประสานงาน
ให้ไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายร่วมกัน

2. ด้านอุตสาหกรรม

- สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

แขวงไซยะบุรีได้นำเสนอการพัฒนาที่ต้องการยกระดับในส่วนของอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร เช่น โรงงานผลิตแป้งมันสำปะหลัง ไชโลข้าวโพด โดยทางแขวงและรัฐบาลมีนโยบายในการพัฒนาและผลักดันสินค้าเกษตร รวมถึงส่งเสริมการค้าการลงทุนในสินค้าเกษตร และมีความต้องการให้นักลงทุนไทยมาลงทุนในด้านอุตสาหกรรมแปรรูป และการผลิตสินค้า เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ โดยเน้น พืชเศรษฐกิจ คือ ข้าวโพดเนื่องจากมี ยอดในการส่งออกที่ค่อนข้างสูง รวมถึงปัจจุบันแขวงไซยะบุรีมีมาตรการจูงใจให้นักลงทุนต่างชาติมาร่วมลงทุนในพื้นที่ โดยให้สิทธิเทียบเท่ากับคนลาวและยังมีสิทธิพิเศษเพื่อจูงใจในการเข้ามาลงทุนด้านอุตสาหกรรม อาทิ เช่น การลดเว้นภาษีอากรที่ดิน ถึง 50 ปี จากปกติ 25 ปี โดยบริษัทที่มาลงทุนในพื้นที่ต้องมีแรงงานของเป็นคนชาติลาว จำนวนไม่น้อยกว่า 90% จากข้อมูลสถิติ ณ ปัจจุบันพบว่านักลงทุนจากประเทศไทยได้เข้ามาลงทุนในแขวงไซยะบุรีสูงสุดเป็นอันดับ 2 และนักลงทุนจากประเทศจีนมีสัดส่วนการลงทุนเป็นอันดับที่ 1 การลงทุนในแขวงส่วนใหญ่จะมุ่งเน้น การเพาะปลูก เกษตรกรรม และกลีกรรม ซึ่งในพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ รวมถึงอุตสาหกรรมประเภทพลังงาน(พลังงานน้ำ) แร่ธาตุ (หินปูน, ทองคำ, พลูโอไรต์) เป็นต้น

ในส่วนของแขวงหลวงพระบางยังประสบกับปัญหาความต้องการในการซื้อและปริมาณที่ต้องการขายไม่ สอดคล้องกัน การพยากรณ์ไม่มีความแน่นอน ทำให้สินค้าที่เข้าสู่กระบวนการอุตสาหกรรมในบางครั้งได้ผล กำไรที่ไม่คุ้มค่างกับการลงทุน หรือในบางอุตสาหกรรมผู้ได้รับสัมปทาน อาทิเช่น เหมืองแร่ หรือการพัฒนาเขต พื้นที่อุตสาหกรรมไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ทำให้เกิดผลกระทบและสร้างความเดือดร้อนต่อประชาชน รวมถึง ปัญหาด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบขนส่งหลักที่รองรับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมยังไม่มี ความพร้อม ประกอบกับการขาดแคลนแรงงาน และแรงงานที่มีทักษะและคุณภาพสูงมุ่งออกไปหาตลาดแห่ง ใหม่ที่ให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่างกว่า

- สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ในขณะนี้รัฐมอญมีแผนโครงการในการพัฒนาพื้นที่ เพื่อส่งเสริมศักยภาพของระเบียบเศรษฐกิจ LIMEC ให้ดียิ่งขึ้นไปในการเชื่อมโยงด้านถนนได้เริ่มมีโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมแล้วรวมถึงการพัฒนาระบบไฟฟ้า พลังงาน และเส้นทางคมนาคมเส้นทางใหม่ที่จะสามารถเป็นประโยชน์ในการคมนาคมของรัฐ อาทิเช่น โรงงานผลิตกระแสไฟฟ้าจากน้ำมันดีเซลของเอกชน และมุ่งหวังในส่วนของ การสร้างโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้า เพื่อเป็นศูนย์กลางในการกระจายไฟฟ้าในอุตสาหกรรมและการใช้ไฟฟ้าภายในรัฐ รวมถึงรัฐมอญกำลังวางแผนการพัฒนา คือระบบขนส่งทางทะเลในเมือง KyaukPhyu Kalagauk เป็นเมืองที่มีท่าเรือซึ่งเป็นท่าเรือหลัก สำคัญในการขนส่งน้ำมันและแก๊ส จากข้อได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ของรัฐมอญนั้น จะเป็นแหล่งดึงดูดให้นัก

ลงทุนเข้ามาลงทุนได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งทางภาครัฐมอญต้องการให้นักลงทุนต่างชาติมาลงทุนในการสร้างโรงงานผลิตสินค้า เพื่อให้สินค้าในท้องถิ่นมีมูลค่าเพิ่มมากยิ่งขึ้น

สำหรับสหภาพเมียนมาร์ในปัจจุบันมีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ดีขึ้น เพื่รองรับการขยายตัวของประเทศ ในด้านอุตสาหกรรม และมีความต้องการนักลงทุนที่จะเข้ามาลงทุนในสหภาพเมียนมาร์ ซึ่งต้องการความร่วมมือจากต่างชาติในการเข้ามาสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานสหภาพเมียนมาร์มีความต้องการในการให้นักลงทุนจากต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศ โดยมีการสนับสนุนนโยบายส่งเสริมการค้าการลงทุนในประเทศ เพื่อเป็นแรงจูงใจในการเข้ามาลงทุน และสหภาพเมียนมาร์เองได้เร่งดำเนินการในการเจรจาปัญหาการเมืองการปกครองเพื่อความเชื่อมั่นในการลงทุน และมีความหวังอย่างยิ่งว่าระเบียงเศรษฐกิจ LIMEC จะช่วยเชื่อมโยงการค้าให้ดียิ่งขึ้นไป

3. ด้านเกษตรกรรม

- สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ในส่วนของด้านเกษตรกรรมแขวงไซยะบุรีไปยังประเทศไทยนั้น ประกอบด้วย ใบชา พืชผลทางการเกษตร ได้แก่ ข้าวโพด มันสำปะหลัง ถั่วลิสง ถั่วดำ ถั่วแดง และ ชิง โดยข้าวโพดนั้นเป็นพืชเศรษฐกิจและเป็นสินค้าเกษตรที่สำคัญเนื่องมียอดในการส่งออกสูงถึง 300,000 - 400,000 ตัน/ปี สินค้าทางการเกษตรที่ถูกนำมาแปรรูปส่วนใหญ่จะเป็นโรงงานที่ดำเนินงานโดยชาวต่างชาติ เกษตรกรถูกเอารัดเอาเปรียบ การค้าขายแดนมีปัญหา ด้านการลักลอบนำสินค้าที่ผิดกฎหมาย ควรมีการรัดกุมในการนำเข้าส่งออกให้มากขึ้นกว่านี้ อีกทั้งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นประเทศที่พึ่งพิงการนำเข้าสินค้าเป็นหลัก ทำให้เสียดุลการค้าระหว่างประเทศ รวมถึงการเข้ามาดำเนินงานควบคุมจากนโยบายของรัฐเกี่ยวกับกิจกรรมการขนส่งไม้และผลิตผลทางการเกษตร ทำให้ยอดความต้องการในปัจจุบันลดน้อยลง ปัญหาการผูกขาดของเมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย และยาปราบศัตรูพืช ซึ่งเกษตรกรต้องแบกรับต้นทุนในส่วนนี้ อีกทั้งพื้นที่แขวงไซยะบุรีมีความต้องการให้นักลงทุนไทยมาลงทุนในด้าน การเกษตร อุตสาหกรรมการแปรรูป และการผลิตสินค้า เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ โดยเน้น พืชเศรษฐกิจ คือ ข้าวโพดเนื่องจากมียอดในการส่งออกที่ค่อนข้างสูง และอยากเรียกร้องให้มีการ ผ่อนผันโควตาการค้าขายแดน อาทิเช่น สินค้าการเกษตรประเภท ข้าวโพด มันสำปะหลัง ถั่วลิสง ถั่วแดง ถั่วเหลือง และ ชิง ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น รวมถึงอยากให้ประเทศไทยทบทวนเรื่อง กฎระเบียบ เงื่อนไข ศุลกากร กำแพงภาษี ในการนำเข้าสินค้าจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อสร้างความสมดุลในการค้าให้กับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว อีกทั้งผู้ประกอบการลาวต้องการให้นักธุรกิจของทั้ง 2 ประเทศมี ีความร่วมมือกันในด้านต่าง ๆ อาทิเช่น การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน มุ่งเน้นการสนับสนุนการตลาด ในส่วนของแขวงหลวงพระบางมุ่งเน้นความร่วมมือในการลงทุน ผลไม้ ส่วนมากนำมาจากไทย ลองกอง มะม่วง ลำไย เงาะพืชผัก กสิกรรม เติบโตปัญหาด้านการตลาด ขาดดอกไม้ นำเข้ามาจากไทย อยากได้องค์ความรู้เพื่อให้สามารถปลูกในประเทศตนเองได้เพื่อลดการนำเข้า รวมถึงการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร เสริมสร้างความเป็นมาตรฐานของสินค้า และลงทุนในด้านการเกษตร อุตสาหกรรมการแปรรูป และการผลิต

- สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

สหภาพเมียนมามีการนำเข้าสินค้าจากประเทศไทยตั้งแต่ปี ค.ศ. 1982 จนถึงปัจจุบัน สินค้าที่นำเข้าจากประเทศไทยโดยส่วนใหญ่เป็นสินค้าอุปโภคบริโภค สินค้าทางการเกษตร วัสดุก่อสร้าง และเครื่องใช้ไฟฟ้า ซึ่งเป็นสินค้าจำเป็นทั้งหมด นอกจากนี้ชาวเมียนมามีความนิยมเลือกใช้สินค้าที่นำเข้ามาจากประเทศไทย เนื่องจากมั่นใจในคุณภาพของสินค้า ส่วนสินค้าที่สหภาพเมียนมาร์ส่งออกมายังประเทศไทยนั้นประกอบด้วย ถั่ว ข้าวโพด พริก หอม กระเทียม ถั่วลิสง เม็ดมะม่วงหิมพาน อาหารทะเล ฯลฯ ปัจจุบันสหภาพเมียนมาร์ส่งออกสินค้าไปยังประเทศไทยได้น้อยลง เนื่องจากติดปัญหาด้านข้อกำหนดบางประการและมีขั้นตอนศุลกากรที่ยุ่งยาก ในส่วนของสินค้าที่สหภาพเมียนมาร์ส่งออกไปยังสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวยังไม่มีในปัจจุบัน แต่คาดว่าสินค้าที่มีศักยภาพสามารถส่งออกไปยังสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้ ประกอบด้วย หอม กระเทียม พริกป่น และถั่ว ข้าวโพด ซึ่งข้าวโพดนั้นเป็นอีกหนึ่งผลผลิตที่ส่งออกมาขายที่ประเทศไทย โดยมีการทำเกษตรพันธสัญญา (contract farming) ส่วนสินค้าอุปโภคบริโภคส่วนใหญ่มีการนำเข้าจากประเทศไทยเกือบทั้งหมด มีความต้องการให้ประเทศไทยเข้ามาเปิดอบรมด้านการเกษตรหรือต่อยกศึกษาดูงานด้านเครื่องจักรกลการเกษตร การสาธิตและอธิบายวิธีการใช้เครื่องจักร เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมการเกษตร และอยากให้นักลงทุนจากต่างชาติมาลงทุนเพื่อนำเสนอเทคนิคและความรู้ใหม่ๆ เพื่อพัฒนาการเกษตรของประเทศ โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ยางพาราที่ส่งออกอยากให้มีความปลอดภัยกว่าเดิม หากการเกษตรของสหภาพเมียนมาร์ได้รับการพัฒนาอาจส่งผลให้มีโอกาสในการส่งออกเพิ่มมากขึ้น

4. ด้านสาธารณสุข

ผลการประชุมรับฟังความคิดเห็นผลการดำเนินงานด้านสาธารณสุข พบว่า ปัจจุบันในระเบียบเศรษฐกิจ LIMEC มีการพัฒนาความร่วมมือและส่งเสริมความรู้และเทคโนโลยีด้านสาธารณสุขร่วมกัน ในส่วนของการรับฟังความคิดเห็นกลุ่มย่อยในด้านสุขภาพ สามารถสรุปได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 : ด้านสมุนไพร (Herb & Organic) เกิดจากการผลักดันของผู้แทนประเทศไทยที่มีความต้องการยกระดับเรื่องของสมุนไพรที่มีอยู่ในท้องถิ่นภาคเหนือตอนล่าง ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้สมุนไพรที่มีอยู่ในท้องถิ่นของทั้ง สามประเทศ สามารถพัฒนาต่อยอดเป็นการรักษาพยาบาลในอีกรูปแบบหนึ่ง จากข้อค้นพบว่าสมุนไพรมีหลายชนิดมีคุณสมบัติสามารถรักษาเชื้อโรคบางชนิดได้ โดยไม่ต้องพึ่งการรักษาจากแพทย์แผนปัจจุบัน อาทิเช่น โรคสะเก็ดเงิน โรคจูสวัด ฯลฯ แต่อย่างไรก็ตามจุดเริ่มต้นของการนำสมุนไพรเหล่านั้นมาใช้รักษาผู้ป่วยอย่างเป็นรูปธรรม ต้องผ่านกระบวนการศึกษาวิจัยและทดลอง เพื่อผู้บริโภคหรือผู้ป่วยจะเกิดความมั่นใจต่อการรักษาพยาบาลด้วยสมุนไพร นอกจากนี้ยังมีแนวคิดในการยกระดับให้เกิดช่องทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อันจะก่อให้เกิดเป็นรายได้อีกช่องทางหนึ่งและสามารถผลักดันให้สมุนไพรท้องถิ่นของทั้ง สามประเทศเป็นที่รู้จักและเกิดการยอมรับในวงกว้าง

ทั้งนี้ประเทศลาวและประเทศเมียนมาร์ ได้เสนอแนะแนวคิดในประเด็นของสมุนไพรที่มีอยู่ในประเทศ ซึ่งมีการนำมาใช้ในวงการแพทย์เพื่อรักษาโรคร้าย อาทิเช่น โรคมะเร็ง จนผู้ป่วยมีอาการดีขึ้นและหายเป็นปกติ แต่อย่างไรก็ตามยังคิดเห็นว่าควรมีการศึกษาหรือทำการวิจัยเกี่ยวกับสมุนไพรที่มีสรรพคุณดังกล่าวตามมาตรฐานและมีกระบวนการรับรองหากมีสรรพคุณดังกล่าวจริง รวมถึงประเด็นที่ต้องการยกระดับและพัฒนาสมุนไพรท้องถิ่นในแต่ละประเทศ เข้าสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมประเภทผลิตภัณฑ์เกี่ยวเนื่องกับประกอบในธุรกิจสปา ซึ่งยังมีข้อจำกัดสำหรับวัฒนธรรมบางประเทศที่ยังคงมีความเชื่อว่าการทำ สป่านั้นเป็นเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ จึงอาจต้องมีการประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจในธุรกิจดังกล่าวให้ได้รับความนิยมในอนาคต

ประเด็นที่ 2 : Medical & Health Care ผู้แทนจากประเทศลาว และประเทศเมียนมามีความเห็นในประเด็นด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขที่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ขาดแคลนทรัพยากรและบุคลากรทางการแพทย์ ส่งผลทำให้เกิดความล่าช้าและไม่มีประสิทธิภาพในการรักษาอย่างทันถ่วงที ในส่วนของประชาชนที่มีฐานะหรือในกรณีเร่งด่วนจะเดินทางเข้ามารักษาในประเทศไทย เนื่องจากเป็นศูนย์กลางที่มีความพร้อมและคุณภาพในด้านการรักษาพยาบาล แต่ยังคงประสบกับปัญหาเกี่ยวกับการทำพิธีการผ่านแดนที่ต้องมีกระบวนการหลายขั้นตอนอาจไม่เหมาะสมในกรณีฉุกเฉิน โดยผู้แทนของทั้ง 2 ประเทศ มีความต้องการให้โรงพยาบาลหรือสถาบันทางการแพทย์ของประเทศไทยดำเนินการลงทุนในประเทศตนเอง เพื่อยกระดับการพัฒนาสาธารณสุข แต่ในปัจจุบันยังติดปัญหาในด้านกฎระเบียบ และกฎหมายด้านการลงทุน จึง

จำเป็นต้องมีการพูดคุยและรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องร่วมกันทั้งสามประเทศ

ประเด็นที่ 3 : Product & Tourism ผู้แทนจากทุกประเทศได้สรุปความต้องการ และเห็นพ้องกันว่าควรมีการสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางด้านสุขภาพ โดยแรกเริ่มนั้นให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และทำการศึกษาวิจัยตัวสมุนไพรของแต่ละประเทศเพื่อสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ให้แก่ตลาดได้เป็นที่รู้จัก ซึ่งผลพลอยได้นี้อาจจะนำไปสู่ประตูที่จะเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ จัดทำรูปแบบแพคเกจการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ นอกจากนี้ทางด้านของประเทศไทยเองก็ต้องการที่จะผลักดันและพยายามหาแนวทางที่จะแก้ไขในเรื่องของการข้ามผ่านแดนทั้งในส่วนของการเชื่อมต่อกับประเทศลาว ณ จุดผ่านแดนภูตู และประเทศเมียนมาร์ ณ จุดผ่านแดนแม่สอด ที่จำเป็นต้องมีการพูดคุยและเจรจาในส่วนของภาครัฐและเอกชนเพื่อหาแนวทางแก้ไขเบื้องต้นร่วมกันจากทั้ง สามประเทศ

5. ด้านโลจิสติกส์

จากการรับฟังความคิดเห็นของผู้แทนทั้ง สามประเทศ ในประเด็นด้านโลจิสติกส์ มีความเห็นร่วมกันถึง การบริหารจัดการเพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพในกระบวนการไหลเวียนของระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ สามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้

- สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ได้เสนอแนะในประเด็นเพื่อยกระดับการพัฒนาด้านภาษา เพื่อลดข้อจำกัดและอุปสรรคในการ ติดต่อสื่อสารอันจะส่งผลดีต่อการค้าและระบบโลจิสติกส์ รวมถึงการพิจารณาหรือแก้ไขข้อกฎหมายหรือ ระเบียบให้มีความเหมาะสมกับทั้ง สามประเทศ รวมถึงการกำหนดเส้นทางการค้าที่สามารถเชื่อมต่อกันได้อย่าง เสรี ซึ่งประเทศลาวมีจุดแข็งในด้านการมีชายแดนติดต่อกับประเทศจีนและประเทศเวียดนาม จึงมีแนวคิดใน การจัดทำแผนพัฒนาจุดพักรถและตั้งศูนย์กระจายสินค้า เชื่อมโยงไปยังประเทศที่มีศักยภาพ ซึ่งจะเป็นอีก ช่องทางหนึ่งของการค้าการลงทุนสำหรับผู้ประกอบการที่มีความสนใจในธุรกิจด้านนี้

- สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ผู้แทนจากสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาได้วิเคราะห์ถึงยุทธศาสตร์ของประเทศในด้านโลจิสติกส์ อาทิเช่น เมืองเมียวดีมีชายแดนติดต่อกับอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ด้วยศักยภาพของเส้นทางจึงเป็นเมืองที่ถูก ใช้ในการติดต่อการค้ากับประเทศไทยและสามารถเชื่อมต่อไปยังประเทศลาว แต่ยังพบกับอุปสรรคในด้าน ระบบประกันภัยของสินค้า คือในระบบประกันภัยของสินค้าของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาไม่มี ประสิทธิภาพที่จะสามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาได้หากเกิดความเสียหายแก่สินค้าและผู้ประกอบการไม่ สามารถเรียกร้องค่าชดเชยความเสียหายจากหน่วยงานใด ๆ ได้ ส่วนในการขนส่งสินค้าไปยังสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาวถึงแม้ว่าจะมีระบบประกันภัยของสินค้าแต่ก็ไม่สามารถการันตีได้ว่าหากเกิดกรณีที่ สินค้าเกิดความชำรุดหรือเสียหายระบบประกันภัยจะครอบคลุมค่าชดเชยได้มากนักน้อยเพียงใด จึงทำให้ทั้ง สาม ประเทศมีความต้องการไปในทิศทางเดียวกันว่าควรจะสร้างระบบการประกันภัยในการขนส่งสินค้าร่วมกัน เพื่อ เป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ประกอบการที่มีความต้องการขนส่งสินค้านี้ระหว่างประเทศว่าหากสินค้าเกิด ความชำรุดหรือเสียหายจะได้รับค่าชดเชยความเสียหายไม่ว่าเหตุการณ์เหล่านั้นจะเกิดขึ้นในประเทศใดก็ตาม อีกประเด็นสำคัญคือสหภาพเมียนมามีการค้าขายกับประเทศไทยทางถนนเป็นหลัก โดยส่วนใหญ่สหภาพ เมียนมาจะบรรทุกสินค้าส่งไปยังประเทศไทยด้วยรถบรรทุก ซึ่งหากกลับจะเป็นการวิ่งรถเที่ยวเปล่า นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมีข้อกำหนดทางกฎหมายให้รถบรรทุกจากสหภาพเมียนมาไม่สามารถเข้าไปในประเทศไทยได้ เกิน 80 กิโลเมตร และในการขับรถเข้ามายังประเทศไทยต้องเป็นรถขนส่งสินค้าที่มีการบรรทุกสินค้าเท่านั้น ซึ่ง สิ่งเหล่านี้เป็นข้อจำกัดในการทำธุรกิจระหว่างสหภาพเมียนมาและประเทศไทย หากมีการปลดล็อกข้อกำหนด

เหล่านี้และมีการค้าเสรีมากขึ้น อาจส่งผลดีต่อการค้าขายระหว่างสองประเทศ และเป็นการสร้างดุลการค้าที่เหมาะสมให้กับสหภาพเมียนมาร์

- ประเทศไทย

แนวคิดของผู้แทนประเทศไทยที่มีความต้องการให้เกิดการไหลเวียนของทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ ในรูปแบบการเปิดเส้นทางเดินรถขนส่งสาธารณะหรือสายการบินต้นทุนต่ำ การปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับในการทำวีซ่า เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการเดินทาง การพัฒนาโครงข่ายและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับระบบขนส่ง อาทิเช่น ถนน สนามบิน รวมถึงความต้องการให้ทั้ง สามประเทศ จัดตั้งโต๊ะเจรจา (Bilateral) เพื่อให้เกิดข้อตกลงระหว่างสามประเทศในด้านการคมนาคมขนส่งทั้งในเรื่องของการขนส่งคน เช่น การเปิดเส้นทางให้สามารถเดินรถอย่างเสรีภายในสามประเทศ การเปิดเส้นทางสายการบินของประเทศไทยกับประเทศลาว ซึ่งผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมของการจัดตั้งโต๊ะเจรจา คือการเกิดขึ้นของ LIMEC Center เพื่อที่สมาชิกของแต่ละประเทศจะมีจุดศูนย์กลางด้านการคมนาคมขนส่งในการติดต่อประสานงานต่างๆ ความคาดหวังที่มีต่อ LIMEC Center คือการให้บริการแบบครบวงจร (One Stop Service) อันจะส่งผลดีต่อความน่าเชื่อถือและความปลอดภัยในการเดินทาง

6. ด้านการศึกษา

ในส่วนจากการรับฟังความคิดเห็นของผู้แทน กลุ่มความร่วมมือ LIMEC ทั้งสามประเทศ ประกอบด้วย สถาบันการศึกษาทุกระดับทั้งภาครัฐและภาคเอกชน มุ่งหวังให้เกิดความเชื่อมโยงและการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้เพื่อสร้างประโยชน์ร่วมกันทั้ง 3 ประเทศ สนับสนุนให้เกิดทุนการแลกเปลี่ยน นักเรียน นักศึกษา และนักวิจัย ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีความเห็นร่วมเพื่อจัดทำการลงนามทำสัญญาระหว่างสามฝ่าย (Memorandum of Agreement: MOA) และสัญญาระหว่างความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างสามฝ่าย (Memorandum of Understanding: MOU) โดยมีตัวแทนของแต่ละประเทศได้กล่าวถึงปัญหาที่ผ่านมา และเสนอแนวทางแก้ไขเพื่อมุ่งไปสู่ประเด็นสำคัญที่ต้องการให้เกิดร่วมกัน ดังต่อไปนี้

- สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

การมอบทุนสำหรับนักเรียนและนักศึกษาแลกเปลี่ยนที่ผ่านมา กระบวนการจะไม่ได้รับการจัดสรรให้กับสถาบันการศึกษาภาคเอกชน ทุนการศึกษาทั้งหมดที่มอบให้ประเทศลาวจะถูกส่งไปยังสถาบันการศึกษาของภาครัฐทั้งหมด รวมถึงทุนที่ได้รับมีรายละเอียดของทุนที่ไม่ชัดเจนในด้านค่าใช้จ่ายและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ประเภทของทุนและสาขาวิชาไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน รวมถึงปัญหาที่สำคัญกับทักษะของผู้เรียนคือ ข้อจำกัดทางด้านภาษา โดยในอนาคตประเทศลาวมีความต้องการทุนจำนวนเต็ม (Full Degree Scholarship) สำหรับนักเรียน นักศึกษา แลกเปลี่ยนและทุนนักวิจัยแลกเปลี่ยน (Researcher Scholarship) แต่อย่างไรก็ตามการขอทุนนักเรียน นักศึกษา แลกเปลี่ยนของประเทศลาว ยังพบกับอุปสรรคที่ต้องดำเนินการตามขั้นตอนและกฎระเบียบของประเทศ สถาบันการศึกษาไม่สามารถตัดสินใจรับหรือลงนามในสัญญาได้เอง ต้องการผ่านการพิจารณาโดยกระทรวงศึกษาธิการเท่านั้น

- สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ผู้แทนของประเทศเมียนมาได้สะท้อนประเด็นปัญหาในด้านการศึกษา เกี่ยวกับการจัดให้มีทุนการศึกษา แต่มีรายละเอียดของทุนที่ไม่ชัดเจนในด้านค่าใช้จ่ายและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ประเภทของทุนและสาขาวิชาไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน รวมถึงปัญหาที่สำคัญกับทักษะของผู้เรียนคือ ข้อจำกัดทางด้านภาษา รวมถึงช่วงระยะเวลาของการแลกเปลี่ยนนั้นยาวนานเกินไป เนื่องจากหลักสูตรการศึกษาของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาใช้เวลาไม่นานเท่ากับประเทศไทย และประเทศลาว

จึงเสนอแนะให้มีการมอบทุนการศึกษาแก่นักเรียน นักศึกษา ในรูปแบบแลกเปลี่ยนหลักสูตรระยะสั้น (Short Course) หรือหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น (short training) เพื่อแก้ปัญหาช่วงระยะเวลาของหลักสูตรที่อาจไม่ตรงกัน รวมถึงความต้องการแลกเปลี่ยนนักวิจัยอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาเป็นอย่างมาก

- ประเทศไทย

ผลจากการประชุมครั้งที่ผ่านมาของ LIMEC นั้น ทำให้เกิดทุนการศึกษาเต็มจำนวนสำหรับ นักเรียน นักศึกษา แลกเปลี่ยนจากสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาและประเทศลาว โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก ให้โควตาจำนวน 50 ทุน และมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ ให้โควตาจำนวน 8 ทุน กำหนดระยะเวลาการเรียน 4 ปี รวมกับการเรียนภาษาไทยอีก 8 เดือน โดยรายละเอียดของทุนการศึกษาครอบคลุมเฉพาะค่าใช้จ่ายทางการศึกษา แต่ไม่ได้ครอบคลุมค่าใช้จ่ายส่วนตัว ผู้ได้รับทุนจำเป็นต้องออกค่าใช้จ่ายส่วนนี้เอง ส่งผลทำให้ยังไม่มีบุคคลใดได้รับทุนดังกล่าวอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม รวมถึงในอนาคตควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อรองรับข้อเสนอในเรื่องทุนแลกเปลี่ยนของทั้งสามประเทศ รวมถึงกำหนดพันธกิจเพื่อสร้างกิจกรรมในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้อันก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันและสนับสนุนการศึกษาสายอาชีพโดยการทำกิจกรรมร่วมกันและใช้การศึกษาเป็นตัวเชื่อมโยง

7. ด้านการท่องเที่ยว

ในส่วนจากการรับฟังความคิดเห็นของผู้แทน กลุ่มความร่วมมือ LIMEC ทั้งสามประเทศ ได้ร่วมพูดคุยเพื่อหารือเกี่ยวกับปัญหาและการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวท่องเที่ยว ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ดำเนินการในเรื่องพิธีการเข้าและออกด่านของนักท่องเที่ยวที่สะดวกมากยิ่งขึ้น ภาครัฐและเอกชนได้มีการปรับปรุงเพื่อเพิ่มความหลากหลายและประสิทธิภาพในด้านการจัดการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปท่องเที่ยวได้ด้วยตนเองหรือผ่านบริษัททัวร์ที่สะดวกยิ่งขึ้น มีการปรับปรุงในส่วนของโรงแรมและห้องน้ำ และยกระดับโฮมสเตย์ให้มีมาตรฐาน ซึ่งทางประเทศลาวจะมุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่มีศักยภาพในพื้นที่เป็นหลัก แต่อย่างไรก็ดียังมีความต้องการให้เกิดความร่วมมือกันของภาครัฐและเอกชนในด้านการท่องเที่ยวที่มีแผนด้านยุทธศาสตร์ร่วมกัน มีกิจกรรมที่จะจัดร่วมกันและเชื่อมต่อกันได้ และมีโครงการที่จะนำชุมชนในประเทศลาวเข้ามาศึกษาดูงานในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง เพื่อพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนและอยากให้เกิดเส้นทางการเดินทางท่องเที่ยวจากเมียนมา-ไทย-ลาว เป็นต้น

- สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

เนื่องจากเมืองเมียวดีมีพื้นที่ชายแดนติดกับชายแดนแม่สอด จังหวัดตาก ประเทศไทยจึงทำให้นักท่องเที่ยวจากประเทศไทยเข้าไปเที่ยวที่เมืองเมียวดีเป็นจำนวนมาก เนื่องจากมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญหลายแห่ง เช่น วัดเจดีย์ทอง เป็นวัดสำคัญของเมืองเมียวดี วัดจระเข้ วัดมอญพระยีน วัดพระเขี้ยวแก้ว เป็นวัดที่ตั้งอยู่บนเนินเขา เป็นต้น จากการพูดคุยพบว่ายังไม่มีการเดินทางท่องเที่ยวจากสหภาพเมียนมาร์ไปยังสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในปัจจุบันชาวเมียนมาร์ต้องการเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย แต่ด้วยข้อจำกัดของระยะทางในการเดินทางทำให้ไม่สามารถเข้ามาเที่ยวได้ แต่หากเป็นการเดินทางโดยเครื่องบินจะพบว่านักท่องเที่ยวชาวเมียนมาร์นิยมเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย โดยเฉพาะกรุงเทพมหานคร จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดภูเก็ตและจังหวัดพังงา สำหรับการดำเนินการพัฒนาในส่วนของทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การสำรวจแหล่งท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ควรมีการประสานงานกับภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับด้านการท่องเที่ยวเพื่อที่จะได้พัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นรูปธรรมต่อไป โดยอุปสรรคของการท่องเที่ยวใน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา คือ กฎระเบียบในการเดินทางข้ามแดนที่มีข้อจำกัดในการเดินทาง แต่ละฝ่ายควรมีการพูดคุยกับภาครัฐและจัดการเรื่องนี้อย่างจริงจัง สามารถเดินทางเข้ามาพักค้างคืนได้ จากที่ผ่านมาต้องเดินทาง ไป-กลับ ทำให้ทำกิจกรรมได้เพียงแค่ชายแดน จึงมีความต้องการและอยากสร้างความร่วมมือ ให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางจากเมียนมาไปยังจังหวัดภาคเหนือ โดยไม่ต้องทำวีซ่า แต่อาจจะใช้ช่องทางการขอเอกสารอื่นที่ทำให้ง่ายต่อการเดินทางมากยิ่งขึ้น

- ประเทศไทย

ผลักดันให้มีการดำเนินงานกิจกรรมปั่นจักรยานเพื่อการท่องเที่ยว 1,500 กิโลเมตร เป็นเวลา 8 วัน 7 คืน เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวในเส้นทาง LIMEC โดยมีการสำรวจเส้นทางโดยการนำนักปั่นทั่วประเทศทดสอบเส้นทางจริง และมีกำหนดงานที่จะจัดขึ้นจริงในประมาณเดือนตุลาคม พ.ศ.2561 และยังมีอุปสรรคในส่วนของ การพิจารณาผ่านแดนในลักษณะของนำเข้ายานพาหนะข้ามแดน หากกิจกรรมที่เกิดขึ้นคาดว่าจะเกิดการกระจายรายได้ในชุมชนต่างๆ และในอนาคต

รูปที่ 4.3-1 บรรยากาศการจัดงานประชุมนานาชาติระเบียงเศรษฐกิจหลวงพระบาง-อินโดจีน-เมอะลำไย

รูปที่ 4.3-2 บรรยากาศการจัดงานประชุมนานาชาติระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบาง-อินโดจีน-เมะล่ำไย (ต่อ)

รูปที่ 4.3-3 บรรยากาศการจัดงานประชุมนานาชาติระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบาง-อินโดจีน-เมะล่ำไย (ต่อ)

รูปที่ 4.3-4 บรรยาการศึกษาดูงาน

4.4 การจัดประชุมวิชาการระดับนานาชาติ

สรุปผลการจัดประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ The 2nd LIMAC ในหัวข้อ “LIMEC towards Sustainable Development Goals” จัดขึ้นในวันที่ 28 - 31 สิงหาคม 2561 เพื่อขยายเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมบนระเบียงเศรษฐกิจฯ อันจะนำไปสู่การต่อยอดงานทางวิชาการ ธุรกิจการค้า และการพัฒนาสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ โดยการแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ และงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ บนระเบียงเศรษฐกิจฯ ผ่านการถ่ายทอดขยายการศึกษา และสร้างความร่วมมือ

หัวข้อในการนำเสนอผลงานทางวิชาการ โดยแบ่งเป็น 4 หัวข้อ ได้แก่ Sustainability, Community/ Cooperation, Information sharing และ Logistics & supply chain ซึ่งมีผู้เข้าร่วมส่งผลงานจำนวน 20 เรื่อง ดังตารางที่ 4.4.1

ตารางที่ 4.4-1 รายชื่อบทความวิจัยที่นำเสนอในงานประชุมวิชาการ

Sustainability	1. Sustainability model of cotton supply chain management
	2. Development of public transportation of green university towards sustainability
	3. Effects of different sources of rice seed on the rice production supply chain: Resource consumption and production cost
	4. Lean readiness assessment model in humanitarian organizations supply chain management- A step towards organizations economic and social sustainability
	5. Connectivity of Tourist Attractions to Promote Sustainable Tourism of Chon Daen District Phetchabun.
Community/ Cooperation	6. Reduce waiting time in dispatch process for sugar products: case study of Phitsanulok sugar factory
	7. Port and shipping industry in Myanmar
	8. Magnetic-assisted soil washing for Cd contaminated farmland using zero valent iron with FeCl ₃ and DTPA
	9. Study on perception and cognition on the social entrepreneurship

ตารางที่ 4.4-2 รายชื่อบทความวิจัยที่นำเสนอในงานประชุมวิชาการ (ต่อ)

Information sharing	10. Exploration of check dams and water quality in the small catchments of the Chulabhorn dam headwork, Thailand
	11. Species Diversity of Beneficial insects in Chulabhorn Dam, Chaiyaphum Province
	12. Effects of fertilizers on growth of olive trees in cement pond at the plant genetic conservation area in Naresuan University, Thailand
	13. The Evaluation of Willingness to Pay to preserve biodiversity and ecosystem services In Don Hoi Lot Area Samut Sakhon
	14. Construction and simulation of the situational awareness model of emergency logistics for extreme meteorological disasters driven by big data
	15. Potential impact cross-border trade and export experiences: Evidences from Aranya Prathet Customs, Thailand
	16. Flood susceptibility and zonation for risk management using information value method for District Charsadda, Pakistan
	17. Framework for QFD-based evaluation of users' requirements of bike-sharing system (BSS) at Naresuan University
Logistics & supply chain	18. Framework for Tourism Supply Chain Performance Measurement by using FCE-AHP method
	19. Dark sides of public schools education in Thailand and possible Solutions to each of the problem.
	20. Strategy development for integrating into transport corridors for Myanmar

ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.กาญจนา เจารงซี
อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร
กล่าวเปิดงาน

ดร.บุญทรัพย์ พานิชการ
ผู้อำนวยการวิทยาลัยโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
มหาวิทยาลัยนเรศวร
กล่าวคำกล่าวรายงาน

ผู้เข้าร่วมประชุมรับฟังการบรรยาย

Keynote speaker: Prof. Amy E. Landis, Ph.D
Mines Presidential Faculty Fellow for Access,
Attainment, and Diversity, Colorado School of
Mines

การนำเสนอผลงานในรูปแบบโปสเตอร์ของผู้เข้าร่วมประชุม

รูปที่ 4.4-1 บรรยายภาพงานประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ

The 2nd LIMAC ในหัวข้อ “LIMEC towards Sustainable Development Goals”

การนำเสนอผลงานของผู้เข้าร่วมประชุม

ผู้เข้าร่วมประชุม ทางวิชาการระดับนานาชาติ The 2nd LIMAC ในหัวข้อ “LIMEC towards Sustainable Development Goals” จัดขึ้นในวันที่ 28-31 สิงหาคม 2561

รูปที่ 4.4-2 บรรยากาศงานประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ

The 2nd LIMAC ในหัวข้อ “LIMEC towards Sustainable Development Goals” (ต่อ)

การศึกษาดูงาน

วันที่ 30 สิงหาคม 2561 ได้มีการศึกษาดูงาน ภายในโรงคัดแยกขยะวังพานิช สำนักงานใหญ่ จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์จาก ดร.สมไทย วงษ์เจริญ ประธานวงษ์พานิชย์กรุป ในการให้ความรู้ในเรื่องการบริหารจัดการขยะรีไซเคิล และการศึกษาระบบการคัดแยกขยะเพื่อนำไปรีไซเคิลหรือการจัดเตรียมเพื่อนำไปสู่การผลิตใหม่ ดังภาพ

ผู้เข้าร่วมประชุมศึกษาดูงาน โรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล บริษัทวังษพานิช จังหวัดพิษณุโลก

ผู้เข้าร่วมประชุมเข้ารับฟังการบรรยาย เรื่อง การบริหารจัดการขยะ เพื่อนำมารีไซเคิล

ผู้เข้าร่วมประชุมศึกษากระบวนการจัดการขยะเพื่อนำมารีไซเคิลของโรงคัดแยกขยะ

การสอบถามเรื่องการบริหารจัดการขยะ และการดำเนินธุรกิจทั้งในและต่างประเทศ จาก ดร.สมไทย วงษ์เจริญ ประธานวงษ์พาณิชย์กรุ๊ป

ถ่ายภาพร่วมกับ ดร.สมไทย วงษ์เจริญ ประธานวงษ์พาณิชย์กรุ๊ป

รูปที่ 4.4-3 บรรยากาศการศึกษาดูงานศูนย์การจายัสตุรีไซเคิลสื่แยกอินโดจีน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ด้านงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมบนระเบียงเศรษฐกิจฯ เพื่อให้เกิดความร่วมมือด้านงานวิชาการ ธุรกิจการค้า และการพัฒนาสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น
2. เกิดการแบ่งปันประสบการณ์และความรู้ ต่อยอด และก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่
3. ต่อยอดผลงานทางวิชาการที่สอดคล้องกับกิจกรรมที่เกิดขึ้นบนระเบียงเศรษฐกิจฯ ได้แก่ ด้านการค้า อุตสาหกรรม เกษตรกรรม และโลจิสติกส์

4.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นบนระเบียบเศรษฐกิจฯ ทั้ง 7 ด้าน

คณะผู้วิจัยได้สังเคราะห์ และสรุปผลประโยชน์ที่ได้รับจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นบนระเบียบเศรษฐกิจฯ ทั้ง 7 ด้าน และเพื่อให้เนื้อหาครอบคลุม ครบถ้วน อย่างรอบด้านทางคณะผู้วิจัยจึงได้ลงพื้นที่ศึกษา สัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึกจึงได้ทราบถึงสิ่งที่เกิดขึ้นและทำให้เห็นความต้องการของทั้ง 3 ประเทศ ได้แก่ สหภาพเมียนมาร์ ประเทศไทย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ภายใต้กิจกรรมที่เกิดขึ้นบนระเบียบเศรษฐกิจ LIMEC เพิ่มเติมและเป็นประเด็นที่จำเป็นจะต้องริบพัฒนาและร่วมมือกันในทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน และ ภาคการศึกษา โดยทั้ง 3 ประเทศมุ่งหวังที่จะขับเคลื่อนเศรษฐกิจระหว่างประเทศให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์คือเป้าหมายทั้ง 7 ด้านที่สำคัญอันได้แก่ ด้านการค้า ด้านอุตสาหกรรม ด้านการเกษตร ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพ ด้านโลจิสติกส์และด้านการท่องเที่ยว อีกทั้งเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาทั้ง 3 ประเทศ ร่วมกันในด้านสังคม วัฒนธรรม ความมั่นคง และเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และจากการประชุมพร้อมทั้งการลงพื้นที่สัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึกจากตัวแทนทั้ง 3 ภาคส่วนนั้นจึงได้มติและวิสัยทัศน์ร่วมกันโดยได้มีการกำหนด ยุทธศาสตร์ร่วมกันพร้อมเสนอแนวทางการดำเนินงานและแนวทางการพัฒนาต่างๆดังต่อไปนี้

สหภาพเมียนมาร์

จากการลงพื้นที่ศึกษาข้อมูลเชิงลึก คณะผู้วิจัยได้เข้าพบหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และ ภาคการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ภาครัฐ คือ ตัวแทนภาครัฐประจำเมืองพะอั้น มุขมนตรีและคณะผู้แทนจากภาครัฐ ประจำรัฐมอญในส่วนของภาครัฐประเด็นที่สำคัญยังคงเป็นเรื่องความต้องการความร่วมมือจากนานาประเทศเป็นอย่างมากภาครัฐมุ่งหวังให้ชาวต่างชาติมาลงทุนโดยมีนโยบายสนับสนุนและช่วยเหลือต่างๆเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจในการให้ชาวต่างชาติมาลงทุน โดยภาครัฐมีความพร้อมที่จะส่งเสริมและผลักดันโครงสร้างพื้นฐานและนโยบายต่างๆเพื่อพัฒนาประเทศและก่อให้เกิดความสมดุลของการค้าระหว่างประเทศ ในส่วนของภาคเอกชนประกอบด้วย สมาหารค้าและอุตสาหกรรมประจำเมืองเมียวดี และ สมาหารค้าและอุตสาหกรรม เมือง เมาะลำไย รัฐมอญ และ สมาหารค้าและอุตสาหกรรมสำนักงานใหญ่กรุงย่างกุ้ง สมาคมขนส่งและผู้ประกอบการขนส่งประเด็นที่สำคัญคือภาคเอกชนต้องการผลักดันเรื่องการเพิ่มโอกาสด้านการท่องเที่ยวบนระเบียบเศรษฐกิจ LIMEC ซึ่งผู้ประกอบการภาคเอกชนได้เสนอมุมมองของการทำ Multiple Entry ในการเดินทางเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในส่วนของภาคการศึกษา ได้เข้าพบ ตัวแทนของภาคการศึกษาประกอบไปด้วย ตัวแทนของ Myanmar Maritime University และ Yangon University จากการเข้าพบประเด็นที่ให้ความสำคัญยังคงเป็นเรื่องความต้องการความช่วยเหลือจากนานาประเทศเป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นเรื่องทุนการศึกษา การสนับสนุนองค์ความรู้ในสาขาวิชาต่างๆซึ่งทางสหภาพเมียนมาร์ยังคงมีความต้องการที่จะให้ภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาทางการศึกษาสหภาพเมียนมาร์ และยังมีความต้องการนักวิจัยแลกเปลี่ยนจากประเทศไทยเนื่องจากเล็งเห็นว่าการวิจัยของประเทศไทยสามารถช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ ของ

สหภาพเมียนมาร์ได้มาก จึงต้องการให้มีการวิจัยเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ทั้ง 7 ด้าน และต้องการให้มีทุนนักวิจัยแลกเปลี่ยนไปยังรัฐกะเหรี่ยง/รัฐมอญ เพื่อพัฒนาให้เป็นที่ไปตามเป้าหมายต่อไป

ประเทศไทย

จากการลงพื้นที่ศึกษาข้อมูลเชิงลึก คณะวิจัยได้เข้าพบหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และ ภาคการศึกษา ประกอบด้วยตัวแทนคณาจารย์จากมหาวิทยาลัยนเรศวร และ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก และตัวแทนภาครัฐซึ่งประกอบด้วยผู้แทนประจำภาครัฐประกอบด้วยสภาอุตสาหกรรมและภาคเอกชน ประกอบด้วยสมาคมหอการค้าและนักธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ประเด็นที่ยังคงเป็นเรื่องที่ให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก คือการร่วมมือของทั้ง 3 ประเทศเพื่อให้มีเป้าหมายไปในทิศทางเดียวกันและมีความสนใจเรื่องของการค้าทั้งสองฝั่งส่วนภูมิภาค(ชายแดน) และมีความต้องการให้การค้าสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายร่วมกับทางฝั่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและสหภาพเมียนมาร์เป็นอย่างมากโดยจะพยายามผลักดันให้เป็นรูปธรรมโดยเร็วที่สุด โดยภาครัฐมีความต้องการที่จะเสริมสร้างให้เครือข่าย LIMEC เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยในการประสานงานหรือตัวเชื่อมโยงที่จะให้อำนวยความสะดวกหรือดำเนินการจัดการในด้านต่างๆโดยจะผลักดันให้เกิดการจัดตั้งโต๊ะเจรจา (Bilateral) เพื่อให้เกิดข้อตกลงระหว่าง 3 ประเทศในด้านต่างๆในส่วนของภาคการศึกษาประเด็นที่สำคัญยังคงเป็นเรื่องของการให้ทุนการศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้อันก่อให้เกิดประโยชน์และพัฒนาประเทศร่วมกัน

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จากการลงพื้นที่ศึกษาข้อมูลเชิงลึก คณะวิจัยได้เข้าพบหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และ ภาคการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ภาครัฐ คือ ตัวแทนท่านรองเจ้าแขวงไซยะบุรี ผู้แทนจากหน่วยงานด้านการค้า อุตสาหกรรม ท่องเที่ยว โยธาและขนส่ง รวมถึงด้านต่างประเทศ สภาการค้าและอุตสาหกรรมแห่งชาติ ประธานนครหลวงพระบาง กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า นครเวียงจันทน์ กระทรวงโยธาธิการและขนส่ง กระทรวงข่าวสาร วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ประเด็นที่ให้ความสำคัญคือเรื่องการค้าการลงทุนโดยมีความต้องการให้นักลงทุนต่างชาติมาลงทุนในด้านการเกษตร อุตสาหกรรมแปรรูป และการผลิตสินค้าเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ โดยเน้น พืชเศรษฐกิจเป็นสำคัญและภาครัฐ และภาครัฐยังมีแนวคิดในการผลักดันการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมถึงระบบสารสนเทศเพื่อพัฒนาการขนส่งและกระจายสินค้าเพื่อเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟลาว-จีน ส่วนภาคเอกชน ประกอบด้วย ตัวแทนสภาการค้าและอุตสาหกรรมแห่งชาติประธานนครหลวงพระบาง ผู้ประกอบการเอกชน ผู้ประกอบการขนส่ง ผู้ประกอบการรถ ผู้ประกอบการนำเข้าและส่งออกสินค้าโดยสาร โดยภาคเอกชนได้ให้ความสำคัญด้านการค้าระหว่างไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวซึ่งภาคเอกชนได้ชี้แจงถึงปัญหาในกระบวนการจัดการที่ด้านศุลกากร ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการส่งออกสินค้าเข้าประเทศไทย ภาคเอกชนต้องการให้ฝั่งภาครัฐของไทยช่วยเหลือเรื่องของการจัดการด้านกฎเกณฑ์ ระเบียบ

ข้อบังคับในการขนส่ง ในส่วนของภาคการศึกษานั้นได้เข้าพบตัวแทนจากมหาวิทยาลัยสุพานวงค์ นครหลวง
พระบาง และมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว นครเวียงจันทน์ โดยประเด็นที่ให้ความสำคัญคือ เรื่อง ปัญหาของทุน
นักเรียน นักศึกษา แลกเปลี่ยนเนื่องจากรายละเอียดของทุนไม่ชัดเจน และสาขาวิชาไม่ตรงกับความต้องการ
ของผู้เรียน และ ข้อจำกัดทางด้านภาษา และยังต้องการผลักดัน ในส่วนของทุนจำนวนเต็ม (Full Degree
Scholarship) สำหรับ นักเรียน นักศึกษา แลกเปลี่ยน และทุนนักวิจัยแลกเปลี่ยน (researcher Scholarship)
และยังมีความต้องการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ต่างๆกับประเทศไทยเพื่อนำมาพัฒนาประเทศต่อไป

4.5.1 ผลที่ได้จากการประชุมรับฟังความคิดเห็น ภายใต้กิจกรรมที่เกิดขึ้นบนระเบียบเศรษฐกิจ 7 ด้าน

1. การวิเคราะห์ (SWOT Analysis) ด้านการค้าการลงทุน

ผลการประชุมรับฟังความคิดเห็นด้านการค้าการลงทุนพบว่า ปัจจุบันทุกประเทศในระเบียบเศรษฐกิจ
LIMEC มีความสนใจที่จะเชื่อมโยงกิจกรรมต่างๆในทุกภาคส่วนเข้าด้วยกันเพื่อการเชื่อมต่อกันในด้านต่างๆไม่ว่า
จะเป็นการค้าการลงทุนท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมต่างๆเพื่อขับเคลื่อนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้โดย
สหภาพเมียนมาร์และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความพร้อมที่จะผลักดันแก้ไขในเรื่องของ
ดุลการค้าระหว่างประเทศไทยโดยทั้ง 2 ประเทศมีความต้องการที่จะให้ประเทศไทยผลักดันในเรื่องกฎเกณฑ์
และข้อกำหนดกฎหมายเพื่อให้สามารถอำนวยความสะดวกในการนำเข้าและส่งออกสินค้า และยังเสนอให้
ประเทศไทยเป็นผู้นำร่องในเรื่องของการเป็นผู้นำในเรื่องการค้าและการลงทุนพร้อมทั้งผลักดันให้ประเทศไทย
นำร่องในเรื่องการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการค้าและการลงทุนใน
อนาคตซึ่งทั้งสหภาพเมียนมาร์และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเองนั้นมีความต้องการให้ประเทศ
ไทยเข้าร่วมทุนเพื่อให้เกิดสมดุลการค้าทั้ง 2 ประเทศเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้านการค้าการลงทุนให้บรรลุ
วัตถุประสงค์ที่ได้วางร่วมกันไว้

ในส่วนของการดำเนินงานในอนาคตนั้นหากทั้ง 3 ประเทศมีความเชื่อมโยงกันในทุกภาคส่วนจะส่งผลให้
การดำเนินการที่จะผลักดันความสามารถที่มีของแต่ละประเทศนั้นเป็นไปได้อย่างรวดเร็วและยังสามารถร่วมกัน
แก้ไขจุดบกพร่องเพื่อผลักดันข้อกำหนดกฎหมายต่างๆที่เป็นอุปสรรคทางการค้าการลงทุนในทางเศรษฐกิจไม่ว่า
จะเป็นในเรื่องของการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวการศึกษาซึ่งจะสามารถทำให้ต่อยอดพัฒนาภูมิภาคได้อย่าง
รวดเร็วรวมถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆไม่ว่าจะเป็น ถนน สะพาน การพัฒนาการเชื่อมโยงของสายการ
บิน การค้าชายแดน โดยมีการดำเนินการร่วมกันกำหนดข้อกำหนดเพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการค้าของ
ทั้ง 3 ประเทศโดยประเทศไทยสามารถเป็นผู้ที่จะประสานความร่วมมือระหว่างทั้ง 3 ประเทศเพื่อให้เกิดความ
เชื่อมโยงและพัฒนาภูมิภาคต่อไป

2. การวิเคราะห์ (SWOT Analysis) ด้านอุตสาหกรรม

ผลการประชุมรับฟังความคิดเห็นด้านอุตสาหกรรมพบว่าปัจจุบันสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีความตื่นตัวและให้ความสำคัญโดยมีแนวทางและนโยบายในการพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรเป็นอย่างมากและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวยังแนวคิดที่จะให้ประเทศไทยเข้าไปร่วมทุนและลงทุนในด้านอุตสาหกรรมแปรรูปโดยพยายามจูงใจนักลงทุนจากต่างชาติโดยการมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนเพื่อกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการที่อยากจะเข้ามาร่วมทุนซึ่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้ให้ความสำคัญกับประเทศไทยเป็นอย่างมากจึงอยากให้ทางประเทศไทยเข้ามามีบทบาทเพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ในการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรของตนในส่วนของสหภาพเมียนมาร์นั้นมีโครงการและแผนพัฒนาพื้นที่เพื่อส่งเสริมศักยภาพของระเบียบเศรษฐกิจ LIMEC ให้ดียิ่งขึ้นเช่นกันโดยได้เริ่มพัฒนาอุตสาหกรรมแล้วรวมไปถึงระบบไฟฟ้าพลังงาน และเส้นทางคมนาคมเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมต่อไปสหภาพเมียนมาร์ยังมีความต้องการที่จะให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศตัวเองเช่นกันโดยมีความต้องการให้ประเทศไทยเข้ามาร่วมลงทุนรวมถึงแลกเปลี่ยนองค์ความรู้เพื่อที่จะนำมาพัฒนาประเทศของตนเองโดยปัจจุบันได้มีนโยบายจูงใจเพื่อส่งเสริมการค้าการลงทุนในอุตสาหกรรมเช่นกันในส่วนของประเทศไทยเองก็ได้เล็งเห็นถึงโอกาสที่จะเข้าไปร่วมทุนกับทั้ง 2 ประเทศซึ่งอยู่กระบวนการผลักดันเพื่อให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้นเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์และเชื่อมโยงทั้ง 3 ประเทศให้พัฒนาและเติบโตไปพร้อมกัน

ในส่วนของผลการดำเนินงานในอนาคตนั้นหากทั้ง 3 ประเทศมีเป้าประสงค์ที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแล้วนั้นจะส่งผลให้อุตสาหกรรมเกษตรและสินค้าแปรรูปทางการเกษตรมีแนวโน้มที่จะส่งออกไปยังภูมิภาคต่างๆ ได้มากยิ่งขึ้นทั้งนี้หากทั้ง 3 ประเทศมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานไม่ว่าจะเป็นการพัฒนา ระบบไฟฟ้าพลังงาน การปรับปรุงเส้นทาง โครงสร้างที่ดีของถนนการเชื่อมโยงของเส้นทางเพื่อการรองรับการเข้ามาทำการค้าและลงทุนในด้านอุตสาหกรรมต่างๆ และการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปของทั้ง 3 ประเทศแล้วนั้นจะส่งผลให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการจ้างแรงงานของประชากรภายในประเทศซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจและผลประกอบการมวลรวมของทั้ง 3 ประเทศซึ่งจะสามารถทำให้ระเบียบเศรษฐกิจ LIMEC นั้นพัฒนาต่อยอดไปได้อย่างสมบูรณ์

3. การวิเคราะห์ (SWOT Analysis) ด้านเกษตรกรรม

ผลจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นด้านเกษตรกรรมพบว่าปัจจุบันสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีพืชผลทางการเกษตรหลายอย่าง โดยทางสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีความพร้อมที่จะให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนโดยการขอให้ต่างชาติเข้ามาร่วมลงทุนในอุตสาหกรรมด้านการเกษตรและด้านเกษตรกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านการเกษตรเพื่อที่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจะได้นำมาเป็นแบบอย่างในการพัฒนาพื้นที่ของตนเพื่อให้เกิดศักยภาพในการใช้พื้นที่และทรัพยากรสูงสุดจึงมุ่งหวังให้ประเทศไทยมีนโยบายที่จะส่งเสริมการลงทุนในประเทศของตนและทางสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการผลักดันการส่งเสริมการลงทุนเป็นอย่างดีพร้อมทั้งมีความต้องการที่จะให้ประเทศไทยทบทวนเรื่อง กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ เงื่อนไข ศุลกากร กำแพงภาษีต่างๆในการนำเข้าสินค้าจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเพื่อสร้างความสมดุลให้กับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวอีกด้วยรวมถึงสหภาพเมียนมาร์เองก็มีความต้องการที่จะให้ประเทศไทยเข้าไปร่วมลงทุนเช่นกันไม่ว่าจะเป็นการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร การสนับสนุนสินค้าจากชุมชน รวมถึงองค์ความรู้ต่างๆที่อยากให้ประเทศไทยเข้าไปลงทุนและพัฒนาเพื่อเป็นแบบอย่างให้สหภาพเมียนมาร์สามารถพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้เพื่อลดการนำเข้าซึ่งทำให้เกิดความไม่สมดุลทางค้าโดยทางประเทศไทยได้พยายามเร่งผลักดันนโยบายต่างๆเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าไปทำการค้าการลงทุนและเพื่อสนับสนุนนักลงทุนจากไทยที่สนใจจะไปลงทุนใน 2 ประเทศนี้อีกด้วย

ในส่วนของผลการดำเนินงานในอนาคตของทั้ง 3 ประเทศนั้นสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและสหภาพเมียนมาร์มีความต้องการที่ไม่แตกต่างกันคือต้องการให้ประเทศไทยและนานาประเทศเข้ามาร่วมลงทุนและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางการเกษตรซึ่งทั้ง 2 ประเทศและได้เตรียมพร้อมและเตรียมนโยบายสนับสนุนการค้าการลงทุนเพื่อจูงใจชาวต่างชาติให้มาร่วมลงทุนซึ่งจะส่งผลต่อภาคการเกษตรของทั้ง 2 ประเทศ โดยทั้ง 2 ประเทศจะได้มีการส่งออกสินค้าเกษตรมากยิ่งขึ้นและส่งผลให้มีการจ้างแรงงานภายในประเทศมากยิ่งขึ้นไม่ว่าจะเป็นแรงงานทั่วไป หรือ แรงงานระดับฝีมือจะส่งผลให้ประชากรของทั้ง 2 ประเทศนั้นมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นรวมถึงการที่ต่างชาติเข้ามาลงทุนนั้นถือได้ว่าเป็นการนำมาซึ่งเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเข้ามาพัฒนาองค์ความรู้ให้กับอุตสาหกรรมด้านการเกษตรของทั้ง 2 ประเทศ หรือ องค์ความรู้ใหม่ๆเพื่อพัฒนาศักยภาพของทั้ง 2 ประเทศต่อไปโดยประเทศไทยเองก็มีส่วนที่จะช่วยขับเคลื่อนในเรื่องของข้อกำหนดกฎหมายเพื่อให้การเข้าไปลงทุนในด้านการเกษตรของทั้ง 2 ประเทศเป็นไปได้อย่างสะดวกยิ่งขึ้นและเป็นการประสานความสัมพันธ์บนระเบียบเศรษฐกิจ LIMEC อีกด้วย

4. การวิเคราะห์ (SWOT Analysis) ด้านสาธารณสุข

ผลจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นด้านสาธารณสุขพบว่าปัจจุบันบนระเบียบเศรษฐกิจLIMECมีการพัฒนาความร่วมมือและส่งเสริมความรู้และเทคโนโลยีด้านสาธารณสุขร่วมกันของทั้ง 3 ประเทศ ซึ่งทั้ง 3 ประเทศมีความต้องการที่จะยกระดับเรื่องของสมุนไพรที่มีอยู่ในท้องถิ่นเพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาพัฒนาต่อยอดทั้ง 3 ประเทศโดยทั้ง 3 ประเทศมีแนวคิดที่จะร่วมผลักดันให้เกิดเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้นโดยสาธารณสุขประชาชนปไตยประชาชนลาวและสหภาพเมียนมาร์นั้นยังต้องการการให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนในด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านการสาธารณสุขเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน และยังต้องการความช่วยเหลือจากนานาประเทศที่จะพัฒนาองค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขเพื่อยกระดับและพัฒนาคุณภาพความเป็นอยู่ของประชากรในประเทศต่อไป

ในส่วนของผลการดำเนินงานในอนาคตของทั้ง 3 ประเทศนั้นหากได้มีการผลักดันความร่วมมือของทั้ง 3 ประเทศแล้วจะก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ของทั้ง 3 ประเทศเพื่อพัฒนาต่อยอดสมุนไพรที่มีศักยภาพในการรักษาโดยไม่ต้องพึ่งพาการรักษาแผนปัจจุบันโดยหากทั้ง 3 ประเทศมีการร่วมมือกันอย่างแท้จริงแล้วนั้นการผลักดันการวิจัยและพัฒนาต่อยอดสมุนไพรจะส่งผลให้ลดการพึ่งพาแผนปัจจุบันและเป็นการประชาสัมพันธ์สมุนไพรของทั้ง 3 ประเทศให้เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้นในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางด้านสาธารณสุขทั้ง 2 ประเทศมีความพร้อมที่จะให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนไม่ว่าจะเป็นประเทศไทยหรือนานาประเทศเนื่องจากยังต้องการองค์ความรู้ต่างๆจากนานาประเทศมาเพื่อพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานสาธารณสุขของประเทศตนเองซึ่งหากเกิดขึ้นจริงจะส่งผลให้ประชากรของทั้ง 2 ประเทศมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและคุณภาพชีวิตประชากรดีขึ้น

5. การวิเคราะห์ (SWOT Analysis) ด้านโลจิสติกส์

ผลจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นด้านโลจิสติกส์ของทั้ง 3 ประเทศพบว่าประเด็นที่สำคัญของทั้ง 3 ประเทศคือการบริหารจัดการเพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพในกระบวนการไหลเวียนของระบบการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ รวมถึงการพิจารณาหรือแก้ไขข้อกฎหมายหรือระเบียบให้มีความเหมาะสมกับทั้ง 3 ประเทศ รวมถึงการกำหนดเส้นทางการค้าที่สามารถเชื่อมต่อกันได้อย่างเสรี ส่วนสหภาพเมียนมาร์ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของยุทธศาสตร์ของประเทศในด้านโลจิสติกส์ โดยทั้ง 3 ประเทศพยายามผลักดันให้เกิดการจัดตั้งโต๊ะเจรจา (Bilateral) เพื่อก่อให้เกิดข้อตกลงระหว่างสามประเทศในด้านการคมนาคมขนส่งและเพื่ออำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ

ในส่วนของการดำเนินงานในอนาคตของทั้ง 3 ประเทศนั้นหากมีการร่วมมือการบริหารจัดการเพื่อก่อให้เกิดการไหลเวียนของระบบการขนส่งและโลจิสติกส์และการผลักดันให้เกิดยุทธศาสตร์ด้านโลจิสติกส์อย่างแท้จริงนั้นจะส่งผลในเชิงบวกกับทั้ง 3 ประเทศไม่ว่าจะเป็นด้านการค้าการลงทุน การเกษตร อุตสาหกรรม

การท่องเที่ยว การศึกษา และด้านอื่นๆอีกมากมายเนื่องจากการไหลเวียนของระบบการขนส่งเป็นเรื่องที่สำคัญ โดยหยาบทั้ง 3 ประเทศได้มีการตกลงเจรจาเส้นทางต่างๆและข้อกำหนดกฎหมายที่เป็นอุปสรรคเพื่อเชื่อมโยงกัน ระหว่างภูมิภาคแล้วนั้นจะส่งผลให้การไหลของสินค้าและบริการต่างๆเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นเรื่องที่น่ายินดีเนื่องจากความร่วมมือของทั้ง 3 ประเทศนี้จะสามารถพัฒนาต่อยอดในด้านศักยภาพใน ด้านต่างๆไม่ว่าจะเป็นความสะดวกสบายและการเชื่อมโยงของเส้นทางในด้านการค้า การท่องเที่ยว ในการที่ นานประเทศจะเข้ามาทำการค้าการลงทุน

6. การวิเคราะห์ (SWOT Analysis) ด้านการศึกษา

ผลจากการรับฟังความคิดเห็นของผู้แทน กลุ่มความร่วมมือ LIMEC ทั้ง 3 ประเทศ ประกอบด้วย สถาบันการศึกษาทุกระดับทั้งภาครัฐและภาคเอกชน มุ่งหวังให้เกิดความเชื่อมโยงและการแลกเปลี่ยนองค์ ความรู้เพื่อสร้างประโยชน์ร่วมกันทั้ง 3 ประเทศ โดยสนับสนุนให้เกิดทุนการแลกเปลี่ยน นักเรียน นักศึกษา และนักวิจัย ส่วนสหภาพเมียนมาร์ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของการจัดการให้มีทุนการศึกษาแต่รายละเอียดของ ทุนยังไม่ชัดเจนในด้านค่าใช้จ่ายและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ประเภทของทุนและสาขาวิชาไม่ตรงกับ ความต้องการของผู้เรียน รวมถึงปัญหาที่สำคัญกับทักษะของผู้เรียนคือ ข้อจำกัดทางด้านภาษาดังนั้นจึงพยายามร่วม ผลักดันให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อรองรับข้อเสนอในเรื่องทุนแลกเปลี่ยนของทั้ง 3 ประเทศ รวมถึง กำหนดพันธกิจเพื่อสร้างกิจกรรมในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันและสนับสนุน การศึกษาสายอาชีพโดยการทำกิจกรรมร่วมกันและใช้การศึกษาเป็นตัวเชื่อมโยงระเบียบเศรษฐกิจLIMECต่อไป

ในส่วนของการดำเนินงานในอนาคตของทั้ง 3 ประเทศนั้นทั้ง 3 ประเทศได้มุ่งหวังในเรื่องของการ เชื่อมโยงความรู้เพื่อสร้างประโยชน์ร่วมกันโดยหากได้มีการดำเนินการอย่างแท้จริงแล้วนั้นจะก่อให้เกิดองค์ ความรู้ใหม่ๆที่จะพัฒนาทั้ง 3 ประเทศให้ก้าวไปพร้อมกันโดยอาจมีโครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนนักศึกษาของ ทั้ง 3 ประเทศเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมของทั้ง 3 ประเทศเพื่อพัฒนาต่อยอดและส่งเสริมความรู้ซึ่งกันและกันในส่วน ของคณาจารย์นั้นอาจมีการแลกเปลี่ยนหรือทำโครงการวิจัยร่วมกันระหว่างทั้ง 3 ประเทศเพื่อพัฒนาองค์ ความรู้และเป็นการศึกษาศักยภาพที่มีอยู่ในแต่ละประเทศรวมถึงร่วมมือกันพัฒนาปรับปรุงจุดแข็งจุดอ่อน โอกาสอุปสรรคของทั้ง 3 ประเทศเพื่อเป็นการพัฒนาองค์ความรู้ในระดับอุดมศึกษาและพัฒนาบุคลากรไป พร้อมกันซึ่งจะส่งผลให้ด้านการศึกษาของทั้ง 3 ประเทศนั้นพัฒนาไปอย่างมีประสิทธิภาพ

7. การวิเคราะห์ (SWOT Analysis) ด้านการท่องเที่ยว

ผลจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นด้านการท่องเที่ยวของทั้ง 3 ประเทศพบว่าประเด็นที่สำคัญของทั้ง 3 ประเทศจากกลุ่มความร่วมมือ LIMEC ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัญหาและการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีความพยายามที่จะดำเนินการในเรื่องของพิธีการการเข้าและออก ด้านของนักท่องเที่ยวให้สะดวกมากยิ่งขึ้นโดยภาครัฐและเอกชนของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเอง ได้มีการปรับปรุงและเพิ่มเติมความหลากหลายและประสิทธิภาพในด้านการจัดการท่องเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางท่องเที่ยวได้สะดวกสบายยิ่งขึ้นโดยผลักดันให้มีกิจกรรมร่วมกัน และผลักดันให้เกิดเส้นทาง การเดินทางท่องเที่ยวจากเมียนมาร์-ไทย-สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวส่วนสหภาพเมียนมาร์ได้มีการ ดำเนินการพัฒนาในส่วนของการพัฒนาศูนย์เพื่อรองรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การสำรวจแหล่งท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และได้มีการประสานงานกับภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับด้านการ ท่องเที่ยวเพื่อที่จะได้พัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นรูปธรรม โดยสหภาพเมียนมาร์เองได้พยายามผลักดันแก้ไข กฎระเบียบในการเดินทางข้ามแดนที่มีข้อจำกัดในการเดินทางเพื่อให้เกิดความสะดวกมากยิ่งขึ้น ในส่วนของ ประเทศไทยเองก็ได้มีการผลักดันนโยบายต่างๆและผลักดันให้มีการดำเนินงานกิจกรรมสนับสนุนการท่องเที่ยว เพื่อยกระดับระเบียบเศรษฐกิจLIMECให้เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น

ในส่วนของการดำเนินงานในอนาคตของทั้ง 3 ประเทศนั้น โดยหากทั้ง 3 ประเทศร่วมมือกันผลักดัน อย่างแท้จริงแล้วนั้นจะก่อให้เกิดมูลค่าของสินค้าและบริการเป็นอย่างมากโดยเฉพาะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว นั้นหาได้มีการแก้ไขข้อจำกัดในด้านกฎหมายและเส้นทางที่เป็นข้อจำกัดของแต่ละประเทศให้เป็นไปในทิศทาง เดียวกันแล้วนั้นจะส่งผลให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะมีความเชื่อมโยงกันอย่างแท้จริงทั้ง 3 ประเทศส่งผลต่อ มูลค่าของการลงทุนในอุตสาหกรรมนี้เป็นอย่างมากโดยประเทศไทยเองก็ได้มีการผลักดันเส้นทางเชื่อมโยง ของทั้ง 3 ประเทศโดยได้จัดกิจกรรมปั่นจักรยานเพื่อการท่องเที่ยว 1,500 กิโลเมตรเป็นเวลา 8 วัน 7 คืน เพื่อ เป็นการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวบนเศรษฐกิจ LIMEC อีกด้วย

4.6 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาต่อยอดกิจกรรมบนระเบียบเศรษฐกิจ

สำหรับข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาต่อยอดกิจกรรมให้บรรลุผลเป็นไปอย่างรูปธรรม ซึ่งผลจากการประชุมจะทำให้เห็นได้ชัดว่า ทุกภาคส่วนกำลังร่วมกันทำงาน โดยเฉพาะคณะกรรมการจากทั้ง 3 ประเทศ รวมถึงประชาคมจากทั้ง 3 ประเทศเช่นเดียวกัน โดยสรุปแล้วกิจกรรมที่ควรมีการพัฒนาและต่อยอดจะเน้นหนักทางด้านการค้าการลงทุนจะต้องเน้นความยั่งยืนและความต่อเนื่องในการจับคู่ทางด้านเศรษฐกิจ การสร้างตราสินค้าเดียวกัน มาตรฐานเดียวกัน คือ LIMEC Brand ด้านการศึกษาสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และทำลายกำแพงภาษาด้วยการส่งเสริมให้มีครูสอนภาษาแลกเปลี่ยนระหว่าง 3 ประเทศ ด้านการท่องเที่ยว เน้นการจัดรายการนำเที่ยวที่ส่งเสริม ทรัพยากรการท่องเที่ยวร่วมกันทั้ง 3 ประเทศ ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์ และการทำงานร่วมกันระหว่างบริษัทนำเที่ยวจากทั้ง 3 ประเทศ สำหรับด้านโลจิสติกส์ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องผลักดันจุดผ่านแดนถาวรด่านภูตู และด่านแม่สอด จังหวัดตาก ให้มีความทันสมัย และสะดวกสบายมากกว่าในปัจจุบัน และด้านสุขภาพควรเน้นการร่วมมือและการพัฒนามูลค่าสินค้าและบริการร่วมกัน ซึ่งในอนาคตจะมีแผนงานที่ชัดเจนและพร้อมบูรณาการกับทุกภาคส่วนในประชาคม LIMEC สามารถสรุปโครงการข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาต่อยอดกิจกรรมบนระเบียบเศรษฐกิจฯ ประเด็นโครงการที่ 1 ผลักดันให้เกิดการเดินทางระหว่างประเทศโดยผ่าน บริษัททัวร์ หรือองค์กรที่ได้ผ่านการรับรองระหว่างประเทศโดยไม่ใช้วีซ่า เพื่อลดขั้นตอนและความสะดวกในการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว และการค้าระหว่างประเทศในระเบียบ LIMEC ให้เกิดขึ้นอย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กระตุ้นให้เกิดการไหลของนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจใน ก่อให้เกิดการยกระดับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวภายในระเบียบเศรษฐกิจฯ อย่างต่อเนื่อง ประเด็นโครงการที่ 2 ผลักดันให้เกิดสายการบินระหว่างประเทศเชื่อมต่อพื้นที่ในระเบียบ LIMEC 3 ประเทศ สืบเนื่องจากการเชื่อมโยงภายในระเบียบเศรษฐกิจฯ ด้วยการขนส่งทางอากาศ ที่มีความสะดวกรวดเร็วและปลอดภัย ยังไม่สามารถทำได้โดยตรง จำเป็นต้องใช้การขนส่งทางถนน เข้าร่วมด้วยก่อให้เกิดความล่าช้า ซึ่งไม่สามารถตอบสนองในบางกิจกรรมที่ต้องการความรวดเร็วในการเดินทางและขนส่งสินค้าได้ ประเด็นโครงการที่ 3 ผลักดันด้านสุขภาพ เรื่องการฝึกอบรมระยะสั้น ประเทศลาว เรื่องการพัฒนาให้ธุรกิจสุขภาพ มีมาตรฐานและคุณภาพ เนื่องจากทุกประเทศในระเบียบฯ มีความคิดเห็นในทิศทางเดียวกันเกี่ยวกับความมีเอกลักษณ์เฉพาะในแต่ละพื้นที่ของตนเอง อันจะส่งผลทำให้เกิดการยกระดับสปาให้เป็นอุตสาหกรรมหลักของระเบียบฯและในระดับนานาชาติอีกทางหนึ่ง ประเด็นโครงการที่ 4 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมปั่นจักรยานเชื่อมโยงการเดินทาง 3 ประเทศ (ประเทศเมียนมา – ประเทศไทย – ประเทศลาว) อันจะเป็นประโยชน์ในการเชื่อมโยงกิจกรรมและการเดินทางที่ไม่ใช่รถยนต์ มีจุดแวะพักบริเวณแหล่งท่องเที่ยว หรือสถานที่สำคัญเพื่อทราบถึงประวัติเรื่องราวความสำคัญตลอดเส้นทางบนระเบียบเศรษฐกิจ LIMEC ประเด็นโครงการที่ 5 ผลักดันให้เกิดความคืบหน้าในการเดินทางโดยสาธารณะระหว่างประเทศไทย และประเทศลาวผ่านจุดผ่านแดนถาวรด่านภูตู อันจะส่งผลให้เกิดการเชื่อมโยงและความต้องการเดินทางบนระเบียบเศรษฐกิจฯ ที่เพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากปัจจุบัน การ

เดินทางบนเส้นทางดังกล่าวจำเป็นต้องใช้รถยนต์ส่วนบุคคลเป็นหลัก ไม่มีระบบขนส่งสาธารณะเชื่อมต่อได้โดยตรง ทำให้นักท่องเที่ยวและประชาชนในแต่ละประเทศจำเป็นต้องเดินทางด้วยเส้นทางอื่นที่มีระยะทางไกลและเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่สูงกว่า การเลือกใช้เส้นทางผ่านจุดผ่านแดนถาวรภูคู้ที่มีระยะทางสั้นสามารถเชื่อมต่อกับภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทยได้โดยตรง โดยมีระบบขนส่งสาธารณะเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนจะทำให้พฤติกรรมการเดินทางของประชาชนและท่องเที่ยวเข้ามาใช้เส้นทางนี้เพิ่มสูงขึ้น ประเด็นโครงการที่ 7 การพัฒนาและยกระดับมาตรฐานหลักสู่ตรระยะสั้น เรื่องมาตรฐานการและเทคนิคการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและโรงแรม เพื่อการพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์ยกระดับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการที่เป็นประเด็นหลักในการพัฒนาสำหรับระเบียงเศรษฐกิจนี้ และรวมถึงจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นยังมีข้อเสนอร่วมในด้านการผลักดัน ระบบขนส่งทางรางที่กำลังมีบทบาทในการเดินทางและขนส่งในภูมิภาค รวมถึงประเด็นด้าน โซ่อุปทานธุรกิจอาหารที่สำคัญ อาทิเช่น อาหารทะเล และพืชผักราคาสูง

บทที่ 5

ยุทธศาสตร์การวิจัยเพื่อการพัฒนาบนระเบียงเศรษฐกิจ

5.1 กรอบแนวคิดการพัฒนาและส่งเสริมการวิจัยบนระเบียงเศรษฐกิจ

ในการกำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยโลจิสติกส์บนระเบียงเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน และเมะลาลาย ได้รวบรวมเอา ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็น ที่ได้รับการประชุมรับฟังความคิดเห็น (Focus Group) และการลงพื้นที่สัมภาษณ์เชิงลึกกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มาสังเคราะห์ร่วมกับข้อมูลพื้นฐานในด้านต่างๆ ของพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ เพื่อร่างเป็นยุทธศาสตร์การวิจัยโลจิสติกส์ที่ครอบคลุมการพัฒนาในด้านต่างๆ ทั้ง 7 ด้าน บนระเบียงเศรษฐกิจ ได้แก่ ด้านการค้าการลงทุน ด้านอุตสาหกรรม ด้านเกษตรกรรม ด้านสาธารณสุข ด้านการขนส่ง ด้านการศึกษา และในด้านการท่องเที่ยว โดยผู้ใช้ประโยชน์โดยตรงจากผลงานวิจัย อาทิเช่น หน่วยงานที่กำกับดูแลและสนับสนุนให้เกิดการร่วมมือด้านเศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หน่วยงานภาครัฐ ภาคการศึกษา นักวิจัย ที่จะมีกรอบการพัฒนาเพื่อส่งเสริม แลกเปลี่ยน และถ่ายทอดองค์ความรู้และแนวทางการแก้ไขปัญหา สู่ความพัฒนาอย่างยั่งยืนในระเบียงเศรษฐกิจ โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.2 วิสัยทัศน์

“สร้างความเข้มแข็งทางการวิจัยด้านโลจิสติกส์เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาบนระเบียงเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน และเมะลาลาย อย่างครบถ้วน รอบด้าน”

5.3 พันธกิจ

เพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยอย่างรอบด้าน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยีและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผ่านเครือข่ายความร่วมมือระดับนานาชาติ บนพื้นฐานการเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานภาคการศึกษา สถาบันวิจัย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสร้างงานวิจัยด้านโลจิสติกส์ที่สนองต่อการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจฯ ในทุกๆ ด้าน ยกย่องศักยภาพการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานในด้านต่างๆ บนระเบียงเศรษฐกิจให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมถึงสร้างความเข้มแข็งแก่บุคลากรทางการวิจัยให้สามารถสร้างงานวิจัยที่ตอบสนองต่อการพัฒนาบนระเบียงเศรษฐกิจฯ

5.4 เป้าหมายยุทธศาสตร์

- 1) จำนวนงานวิจัยโลจิสติกส์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในด้านต่างๆ บนระเบียนเศรษฐกิจ
- 2) จำนวนงานวิจัย สิ่งตีพิมพ์ นวัตกรรม ที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยบนระเบียนเศรษฐกิจ ที่ได้รับการยอมรับและตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ
- 3) เครือข่ายความร่วมมือระดับนานาชาติในด้านการวิจัยพัฒนาบนระเบียนเศรษฐกิจ ของทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคการศึกษา
- 4) มูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นและการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมและบริการ ที่เกิดขึ้นจากการวิจัยโลจิสติกส์ในด้านต่างๆ บนระเบียนเศรษฐกิจ
- 5) จำนวนการนำงานวิจัยโลจิสติกส์บนระเบียนเศรษฐกิจ ในด้านต่างๆ ที่หน่วยงานภาคส่วนต่างๆ นำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์
- 6) จำนวนนักวิจัยที่ได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

5.5 ยุทธศาสตร์การวิจัยเพื่อการพัฒนาบนระเบียนเศรษฐกิจ

5.5.1 ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 1 ด้านโลจิสติกส์การค้าการลงทุน

- **วัตถุประสงค์**

- 1) สร้างความรู้ความเข้าใจในศักยภาพและความพร้อมของพื้นที่และประสิทธิภาพของการจัดการห่วงโซ่อุปทานเพื่อเชื่อมโยงการค้าการลงทุนบนระเบียนเศรษฐกิจ
- 2) พัฒนา ปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานการค้าการลงทุนในพื้นที่
- 3) สร้างความรู้ความเข้าใจในกฎระเบียบ ข้อจำกัด และแสวงหาแนวทางการแก้ไข ข้อจำกัดทางกฎระเบียบผ่านทางงานวิจัย เพื่อยกระดับการค้าการลงทุนในพื้นที่
- 4) ยกระดับการบริการและระบบบริหารจัดการข้อมูลเพื่อรองรับการเชื่อมโยงการค้าการลงทุนร่วมกันบนระเบียนเศรษฐกิจ
- 5) สนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ บุคลากร ทรัพยากร และกระตุ้นให้เกิดการลงทุนข้ามชาติ บนพื้นที่ระเบียนเศรษฐกิจ

- **กลยุทธ์**

- 1) สนับสนุนงานวิจัยที่ศึกษาและประเมินศักยภาพความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานด้านการค้าการลงทุนข้ามพรมแดนบนระบียงเศรษฐกิจ
- 2) สนับสนุนงานวิจัยด้านการออกแบบ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริหารจัดการและระบบโลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงการค้าการลงทุนของทั้ง 3 ประเทศ โดยเน้นการเชื่อมโยงในทุกมิติ ทั้งในด้านข้อมูล ด้านบุคลากร ด้านการขนส่ง ฯ บนระบียงเศรษฐกิจ
- 3) สนับสนุนงานวิจัยที่ศึกษาระบบหรือแนวทางการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน ที่เกี่ยวข้องกับการค้าข้ามแดน
- 4) พัฒนาการบริหารจัดการเครือข่ายวิจัยระดับชาติ ภูมิภาค ท้องถิ่น และเครือข่ายวิจัยของภาคส่วนต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- 5) เพิ่มศักยภาพบุคลากรด้านการวิจัย

- **แผนงานวิจัยที่สำคัญ**

ระยะสั้น

- 1) การประเมินศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในพื้นที่
- 2) การศึกษา พัฒนา ออกแบบ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ เพื่อรองรับต่อการค้าการลงทุนในพื้นที่
- 3) การศึกษากฎหมาย กฎระเบียบ และการกำกับดูแล เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งและโลจิสติกส์ให้มีประสิทธิภาพ
- 4) การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานในระดับภูมิภาค

ระยะกลาง

- 1) การศึกษาผลกระทบและแนวทางจัดสรรผลประโยชน์ จากการเชื่อมโยงโครงข่ายพื้นฐานบนระบียงเศรษฐกิจ
- 2) การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนและรองรับการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานร่วมกันในระดับภูมิภาค
- 3) การศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่เพื่อรองรับการค้าการลงทุนในพื้นที่
- 4) สร้างภาคีเครือข่ายการวิจัยร่วมของทั้ง 3 ประเทศ เพื่อเป็นตัวกลางในการบูรณาการองค์ความรู้ เทคโนโลยี และบุคลากรทางการวิจัยร่วมกัน

ระยะยาว

- 1) สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด ระดับ
กระทรวง และในระดับประเทศ เข้ามามีส่วนร่วมในภาคีเครือข่ายการวิจัยร่วมที่เกิดขึ้น ทั้ง
ในแง่ของการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ การเข้ามามีบทบาทในการกำหนดหัวข้อวิจัย
การแลกเปลี่ยนบุคลากร เพื่อสร้างความเข้มแข็งในภาคการวิจัยบนระเบียบเศรษฐกิจฯ

5.5.2 ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 ด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรม

● วัตถุประสงค์

- 1) สร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมจากการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน
- 2) พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับศักยภาพและข้อจำกัดของพื้นที่
- 3) เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตในภาคอุตสาหกรรมให้สูงขึ้น
- 4) พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศด้านโลจิสติกส์และการนำมาประยุกต์ใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานในห่วงโซ่อุปทาน
- 5) เกิดการบูรณาการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ เทคโนโลยีและบุคลากรบนระเบียบเศรษฐกิจ

● กลยุทธ์

- 1) สนับสนุนงานวิจัยที่มุ่งเน้นการศึกษา วิเคราะห์ ประเมินศักยภาพห่วงโซ่อุปทานของภาคอุตสาหกรรม เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับในการแข่งขันในตลาดโลก
- 2) สนับสนุนงานวิจัยที่ก่อให้เกิดการพัฒนาสินค้าหรือบริการรูปแบบใหม่
- 3) สนับสนุนงานวิจัยการพัฒนาระบบโลจิสติกส์และการปรับปรุงกระบวนการจัดการห่วงโซ่อุปทาน ในภาคอุตสาหกรรม
- 4) สนับสนุนงานวิจัยที่พัฒนา ปรับปรุงกระบวนการผลิต โดยมุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ขั้นพื้นฐาน ในภาคอุตสาหกรรม
- 5) สนับสนุนงานวิจัยด้านระบบสารสนเทศด้านโลจิสติกส์และการประยุกต์ใช้
- 6) สร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือทางการวิจัย เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ เทคโนโลยี และบุคลากรร่วมกัน

● แผนงานวิจัยที่สำคัญ

ระยะสั้น

- 1) การศึกษาและวิเคราะห์และประเมินศักยภาพห่วงโซ่อุปทานภาคอุตสาหกรรม โดยมุ่งเน้นที่อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมในด้านสมุนไพร เพื่อเตรียมความพร้อมในการแข่งขันในตลาดโลก
- 2) การวิเคราะห์ความต้องการของผู้บริโภคในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย

- 3) การศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพโลจิสติกส์ขั้นพื้นฐานในภาคอุตสาหกรรม โดยเน้นที่อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมในด้านสมุนไพร
- 4) การศึกษาการจัดการห่วงโซ่อุปทานภาคอุตสาหกรรม โดยเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพ แนวทางการลดต้นทุนและการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการจัดการด้านโลจิสติกส์
- 5) การวิจัยที่บูรณาการศาสตร์ด้านต่างๆ เพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการในห่วงโซ่อุปทาน เช่น ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ เป็นต้น
- 6) พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมุ่งเน้นอุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะแรก

ระยะกลาง

- 1) ศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาห่วงโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ทั้งในด้านของพื้นที่ สังคม และวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่
- 2) ศึกษาห่วงโซ่อุปทาน เพื่อพัฒนาระบบโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานที่ยั่งยืน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ และผู้ประกอบการรายย่อยในระบบห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรม
- 3) พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือของผู้ประกอบการ และเพิ่มการมีส่วนร่วมจากภาครัฐและภาคการศึกษาและขยายความร่วมมือออกไปยังภาคอุตสาหกรรมอื่นๆ นอกเหนือจากอุตสาหกรรมเป้าหมาย

5.5.3 ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 3 ด้านโลจิสติกส์เกษตรกรรม

- **วัตถุประสงค์**

- 1) สร้างมูลค่าเพิ่มของภาคเกษตรกรรมจากการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน
- 2) พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับศักยภาพและข้อจำกัดของพื้นที่
- 3) เชื่อมโยงการดำเนินงานในห่วงโซ่อุปทานการเกษตร ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงผู้บริโภค
- 4) บูรณาการองค์ความรู้ในด้านต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในพื้นที่
- 5) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์เพื่อรองรับการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานเกษตรในพื้นที่
- 6) เกิดการบูรณาการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ เทคโนโลยีและบุคลากรบนระเบียบเศรษฐกิจ

- **กลยุทธ์**

- 1) สนับสนุนงานวิจัยที่มุ่งเน้นการศึกษา วิเคราะห์ ประเมินศักยภาพห่วงโซ่อุปทานภาคเกษตร เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับในการแข่งขันในตลาดโลก
- 2) สนับสนุนงานวิจัยที่ก่อให้เกิดการพัฒนาสินค้าเกษตรหรือบริการรูปแบบใหม่
- 3) สนับสนุนงานวิจัยการพัฒนาระบบโลจิสติกส์และการปรับปรุงกระบวนการจัดการห่วงโซ่อุปทาน ในภาคการเกษตร
- 4) สนับสนุนงานวิจัยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการดำเนินงานของระบบห่วงโซ่อุปทานการเกษตร
- 5) สนับสนุนงานวิจัยพัฒนาระบบสารสนเทศโลจิสติกส์เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับห่วงโซ่อุปทานการเกษตรในพื้นที่
- 6) สนับสนุนงานวิจัยเชิงบูรณาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานในระบบห่วงโซ่อุปทานการเกษตรในพื้นที่
- 7) สร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือทางการวิจัย เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ เทคโนโลยี และบุคลากรร่วมกัน

● แผนงานวิจัยที่สำคัญ

ระยะสั้น

- 1) การศึกษาและวิเคราะห์และประเมินศักยภาพห่วงโซ่อุปทานภาคการเกษตร โดยมุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มอาหารทะเลสดและอาหารทะเลแปรรูป เพื่อเตรียมความพร้อมในการแข่งขันในตลาดโลก
- 2) การศึกษาวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมที่เหมาะสม เพื่อการพัฒนาสินค้าเกษตรรูปแบบใหม่
- 3) การศึกษาแนวทางการลดต้นทุนในห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตร
- 4) การวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้บริโภคในตลาดสินค้าเกษตรเป้าหมาย
- 5) การสร้างคลัสเตอร์ในห่วงโซ่อุปทานของการผลิต
- 6) การศึกษาพัฒนา ออกแบบ โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการดำเนินงานในห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตร เช่น ศูนย์กระจายสินค้า คลังสินค้าห้องเย็น เป็นต้น
- 7) การศึกษาที่บูรณาการศาสตร์ด้านต่างๆ เพื่อใช้เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานในระบบโลจิสติกส์ของห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตร เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ ระบบฐานข้อมูลรวม เป็นต้น
- 8) การศึกษากฎระเบียบ และการกำกับดูแล เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตร
- 9) สร้างภาคีองค์กรการวิจัย เพื่อเป็นศูนย์กลางการบูรณาการองค์ความรู้ร่วมกัน

ระยะกลาง

- 1) การศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพโลจิสติกส์ขั้นพื้นฐานตลอดห่วงโซ่อุปทาน ทั้งด้านการขนส่ง เทคโนโลยีการเก็บเกี่ยว บรรจุภัณฑ์ สำหรับสินค้าเกษตรทุกกลุ่ม
- 2) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างเกษตรกร ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคการศึกษา
- 3) พัฒนาระบบเชื่อมโยงฐานข้อมูลงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกภาคการวิจัย

ระยะยาว

- 1) บทบาทภาครัฐในการสนับสนุนการจัดการห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตร
- 2) แนวทางการบริหารจัดการพื้นที่ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตรบนระเบียบเศรษฐกิจ

5.5.4 ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 4 ด้านโลจิสติกส์สาธารณสุข

- **วัตถุประสงค์ (จัดการสินค้าคงคลังยา, เคลื่อนย้ายอุปกรณ์ทางการแพทย์)**
 - 1) พัฒนา ปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ที่จำเป็นต่อการเชื่อมโยงโซ่อุปทานทางระบบสาธารณสุขในพื้นที่
 - 2) เตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ของประเทศไทย เพื่อรองรับบทบาทการเป็นศูนย์กลางด้านระบบสาธารณสุขของระเบียบเศรษฐกิจ
 - 3) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์จากกลุ่มพืชสมุนไพร เพื่อใช้เป็นทางเลือกในการรักษาพยาบาล
 - 4) แสวงหาแนวทางการแก้ไข ข้อจำกัดทางกฎระเบียบเพื่อสนับสนุนการเคลื่อนย้ายข้ามแดนเพื่อเข้าถึงระบบสาธารณสุข
 - 5) แสวงหาแนวทางการแก้ไข ข้อจำกัดทางกฎระเบียบเพื่อสนับสนุนการลงทุนในระบบสาธารณสุขข้ามชาติ
 - 6) ยกระดับการบริการและระบบบริหารจัดการข้อมูลเพื่อรองรับการเชื่อมโยงระบบสาธารณสุขร่วมกันบนระเบียบเศรษฐกิจ
- **กลยุทธ์**
 - 1) สนับสนุนงานวิจัยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการดำเนินงานของระบบโซ่อุปทานสาธารณสุข
 - 2) สนับสนุนงานวิจัยการพัฒนาระบบโลจิสติกส์และการปรับปรุงกระบวนการจัดการห่วงโซ่อุปทานสาธารณสุข
 - 3) สนับสนุนงานวิจัยที่ก่อให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์รูปแบบใหม่จากพืชสมุนไพร
 - 4) สนับสนุนงานวิจัยที่มุ่งเน้นการแก้ปัญหากฎระเบียบ ข้อจำกัด ในการดำเนินงานด้านสาธารณสุข เพื่อรองรับการพัฒนาสาธารณสุขในพื้นที่
 - 5) สนับสนุนงานวิจัยพัฒนาระบบสารสนเทศโลจิสติกส์เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลด้านระบบสาธารณสุขในพื้นที่
 - 6) สนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ บุคลากร ทรัพยากร และกระตุ้นให้เกิดการลงทุนข้ามชาติ บนพื้นที่ระเบียนเศรษฐกิจ

● แผนงานวิจัยที่สำคัญ

ระยะสั้น

- 1) การศึกษาพัฒนา ออกแบบ โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการดำเนินงานในการเป็นศูนย์กลางระบบสาธารณสุขในพื้นที่ เช่น คลังสินค้า ยา อุปกรณ์ทางการแพทย์ เป็นต้น
- 2) การวิเคราะห์พฤติกรรมการเดินทางเพื่อวัตถุประสงค์ด้านระบบสาธารณสุขในพื้นที่
- 3) การศึกษาด้านแบบจำลองการขนส่งและการวางแผนจราจร เพื่อรองรับการเดินทางเพื่อวัตถุประสงค์ด้านระบบสาธารณสุข
- 4) การออกแบบโครงข่ายจราจรและการขนส่งที่เหมาะสม ในการรองรับบทบาทการเป็นศูนย์กลางด้านสาธารณสุขของระเบียบเศรษฐกิจ
- 5) การศึกษาวิเคราะห์ใช้คุณค่า การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมที่เหมาะสม เพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์รูปแบบใหม่
- 6) การศึกษาที่บูรณาการศาสตร์ด้านต่างๆ เพื่อใช้เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานในระบบโลจิสติกส์ของห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตร เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบสารสนเทศ ภูมิศาสตร์ ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ ระบบฐานข้อมูลรวม เป็นต้น
- 7) การศึกษากฎหมาย กฎระเบียบ และการกำกับดูแล เพื่อสนับสนุนการเคลื่อนย้ายคนและสินค้า ในการสนองต่อการพัฒนาระบบสาธารณสุขในพื้นที่
- 8) การพัฒนาระบบจัดเก็บข้อมูล เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลระบบสาธารณสุขร่วมกัน

ระยะกลาง

- 1) การศึกษา จัดทำแผนแม่บทการจราจรและขนส่งเพื่อรองรับการเติบโตและบทบาทของพื้นที่
- 2) การเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานผลิตภัณฑ์จากสมุนไพร เข้ากับกิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่นๆ ในพื้นที่
- 3) การศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพขั้นพื้นฐานตลอดห่วงโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้องกับระบบสาธารณสุข

ระยะยาว

- 1) พัฒนาโครงข่ายการเดินทางและระบบโลจิสติกส์ที่มีความสอดคล้องเหมาะสมกับทิศทางการพัฒนาและการขยายตัวของเมืองในอนาคต
- 2) การศึกษาเพื่อประเมินศักยภาพโครงข่าย และพัฒนาโครงข่ายการเดินทางและโครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์เพื่อเชื่อมโยงภูมิภาคอื่นๆ ในรูปแบบของการขนส่งหลายรูปแบบ (Multi- Modal)

5.5.5 ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 5 โลจิสติกส์ด้านการขนส่ง

- **วัตถุประสงค์**

- 1) เพื่อพัฒนา ปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เพื่อรองรับการดำเนินงานด้านโลจิสติกส์ในพื้นที่
- 2) เพื่อพัฒนาเส้นทาง รูปแบบการขนส่งใหม่ ให้เชื่อมโยงกับโครงข่ายในระดับภูมิภาคเพื่อเพิ่มศักยภาพขนส่ง บนระเบียบเศรษฐกิจ
- 3) สร้างความรู้ความเข้าใจในกฎระเบียบ ข้อจำกัด และแสวงหาแนวทางการแก้ไข ข้อจำกัดแก้ไขข้อกฎหมายหรือระเบียบให้มีความเหมาะสมในการเชื่อมโยงทั้งสามประเทศเข้าด้วยกัน
- 4) เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านโลจิสติกส์ในพื้นที่
- 5) เพื่อยกระดับศักยภาพบุคลากรและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านโลจิสติกส์ของระเบียบเศรษฐกิจ

- **กลยุทธ์**

- 1) สนับสนุนงานวิจัย ออกแบบ พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งในรูปแบบต่างๆ โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงการขนส่งทั้งในและนอกภูมิภาค
- 2) สนับสนุนงานวิจัยพัฒนาการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อตอบสนองการเชื่อมโยงการขนส่งบนระเบียบเศรษฐกิจ
- 3) สนับสนุนงานวิจัยที่มุ่งเน้นการแก้ปัญหากฎระเบียบ ข้อจำกัด หรือสร้างข้อตกลงร่วมกันทั้ง 3 ประเทศ ในการดำเนินงานด้านการคมนาคมขนส่ง
- 4) สนับสนุนงานวิจัยที่บูรณาการองค์ความรู้เพื่อยกระดับศักยภาพระบบโลจิสติกส์และการขนส่ง
- 5) พัฒนาและส่งเสริมระบบกลไกความร่วมมือและการร่วมลงทุนระหว่าง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคการศึกษา ในการกำหนดกรอบการวิจัยและการนำไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงกลไกการดำเนินการวิจัยร่วมระหว่างบุคลากรของภาคส่วนต่างๆ

● แผนงานวิจัยที่สำคัญ

ระยะสั้น

- 1) ศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนารูปแบบการคมนาคมขนส่งใหม่ในพื้นที่โดยเน้นการ
รูปแบบการเปิดเส้นทางเดินรถขนส่งสาธารณะหรือสายการบินต้นทุนต่ำ
- 2) การศึกษาพัฒนา ออกแบบ โครงข่ายคมนาคมโครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ เพื่อรองรับ
การพัฒนาโครงข่ายและโครงสร้างพื้นฐานรูปแบบใหม่ เช่น จุดพักรถ ศูนย์กระจายสินค้า
 เป็นต้น
- 3) การวิเคราะห์พฤติกรรมการเดินทาง การศึกษาด้านแบบจำลองการขนส่งและการวางแผน
จราจร เพื่อรองรับการเดินทางและการขยายตัวของเมืองในอนาคต
- 4) การออกแบบโครงข่ายจราจรและการขนส่งที่เหมาะสม กับแนวทางการพัฒนาโครงข่าย
และระบบโลจิสติกส์ของพื้นที่
- 5) การศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการประกันภัยในการขนส่งสินค้าร่วมกัน

ระยะกลาง

- 1) การศึกษาเพื่อจัดทำนโยบายด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ร่วมระหว่าง 3 ประเทศ
- 2) การศึกษากฎหมาย กฎระเบียบ และการกำกับดูแล เพื่อแสวงหาแนวทางกำหนดแก้ไขข้อ
กฎหมายหรือระเบียบให้มีความเหมาะสมกับทั้ง สามประเทศ รวมถึงกำหนดเส้นทาง
เชื่อมโยงทั้ง 3 ประเทศ อย่างเสรี
- 3) การจัดทำแผนแม่บทด้านการจราจรและการขนส่งในภูมิภาค
- 4) การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งศูนย์กลางประสานงานด้านการคมนาคมขนส่ง ใน
พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ ในรูปแบบการให้บริการแบบครบวงจร (One Stop Service)

ระยะยาว

- 1) การศึกษาพัฒนา ออกแบบ โครงข่ายคมนาคมโครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์รูปแบบใหม่
เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงการเดินทางหลายรูปแบบ (Multimodal) เช่น การออกแบบระบบ
ราง ท่าอากาศยาน เป็นต้น
- 2) การศึกษา พัฒนา โครงข่ายขนส่งสาธารณะ เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองในอนาคต

5.5.6 ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 6 โลจิสติกส์ด้านการศึกษา

- **วัตถุประสงค์ (พัฒนาหลักสูตร, พัฒนารูปแบบ)**

- 1) เตรียมความพร้อมทั้งในด้านองค์ความรู้และบุคลากรเพื่อรองรับการพัฒนากระบวนโลจิสติกส์ในพื้นที่
- 2) เชื่อมโยงการเดินทางของประชาชนบนระเบียงเศรษฐกิจ บนพื้นฐานของความต้องการด้านการการศึกษา
- 3) พัฒนาระบบ กลไก ในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และบุคลากรภาคการศึกษาาร่วมกัน
- 4) เพิ่มศักยภาพการดำเนินงานด้านโลจิสติกส์ในพื้นที่ ผ่านทางการพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์และด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- **กลยุทธ์**

- 1) พัฒนาระบบ กลไก ในการบริหารจัดการด้านการศึกษาร่วมกัน ของทั้ง 3 ประเทศ
- 2) สนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ บุคลากร ทรัพยากร และกระตุ้นให้เกิดการลงทุนด้านการศึกษาข้ามชาติ บนพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ
- 3) พัฒนาหลักสูตรทั้งระยะสั้นและระยะยาว ที่มีความเหมาะสมเพื่อการพัฒนาบุคลากรร่วมกัน

- **แผนงานวิจัยที่สำคัญ**

ระยะสั้น

- 1) พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น ในลักษณะหลักสูตรระยะสั้น (Short Course) หรือหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น (Short Training) เพื่อการพัฒนาบุคลากรในด้านโลจิสติกส์และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 2) สร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคการศึกษา เพื่อกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยน นักเรียน นักศึกษา และนักวิจัย รวมถึงการให้ทุนการศึกษาแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ

ระยะกลาง

- 1) พัฒนาหลักสูตรในระดับชั้นต่างๆ ร่วมกัน

ระยะยาว

- 1) พัฒนานอกระบบการศึกษาในระดับภูมิภาค เพื่อเป็นศูนย์กลางในการบริหารจัดการ
การศึกษา แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ บุคลากร ร่วมกัน ระหว่างประเทศบนระบียง
เศรษฐกิจฯ

5.5.7 ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 7 โลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว

- **วัตถุประสงค์**

- 1) สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และวัฒนธรรม ในพื้นที่
- 2) ส่งเสริมการพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างประเทศบนระเบียบเศรษฐกิจ
- 3) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่
- 4) ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ เชื่อมโยงวิถีชีวิตวัฒนธรรมในพื้นที่ เพื่อสร้างอัตลักษณ์การท่องเที่ยวที่โดดเด่นเป็นที่รู้จัก
- 5) เตรียมความพร้อมและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับบทบาทการเป็นศูนย์กลางด้านการท่องเที่ยวเมืองแห่งมรดกโลกอย่างยั่งยืน

- **กลยุทธ์**

- 1) สนับสนุนงานวิจัยด้านการพัฒนาและปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานให้ทั่วถึงและเชื่อมโยงกัน ภายในกลุ่มจังหวัดฯ กับภูมิภาค และต่างประเทศ เพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถและศักยภาพการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวก
- 2) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว
- 3) สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง
- 4) สนับสนุนการวิจัยที่มุ่งส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่
- 5) สนับสนุนงานวิจัยที่บูรณาการองค์ความรู้ต่างๆ เพื่อเตรียมความพร้อมของพื้นที่ในการรองรับการท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนากระบวนทัศน์เพื่อการบริหารจัดการ และปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว

- **แผนงานวิจัยที่สำคัญ**

ระยะสั้น

- 1) การศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว รวมถึงเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ โดยเน้นในด้านการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
- 2) การศึกษาพัฒนา ออกแบบ โครงข่ายคมนาคมโครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยว

- 3) การวิเคราะห์พฤติกรรมการเดินทาง การศึกษาด้านแบบจำลองการขนส่งและการวางแผนจราจร เพื่อรองรับการเดินทางท่องเที่ยว
- 4) การวิจัยเพื่อสร้างกฎระเบียบและข้อบังคับที่เอื้อต่อการส่งเสริมการบริการและการเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวบนระเบียงเศรษฐกิจ
- 5) การวิจัยเพื่อพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยว
- 6) พื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยงในลักษณะของกลุ่มคลัสเตอร์ด้านการท่องเที่ยว
- 7) การวิจัยเพื่อเชื่อมโยงกลุ่มธุรกิจและอุตสาหกรรมในภูมิภาคในรูปแบบห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ

ระยะกลาง

- 1) การสร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือกันของภาครัฐและเอกชนในด้านการท่องเที่ยว ของทั้ง 3 ประเทศ เพื่อวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวร่วมกัน
- 2) การจัดทำแผนแม่บทด้านการจราจรและการขนส่งในภูมิภาค เพื่อรองรับการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยว

บรรณานุกรม

1. กระทรวงการต่างประเทศ. กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคทางเศรษฐกิจ อีรวดี เจ้าพระยา แม่โขง (ACMECS) (มีนาคม 2561)
2. สุภางค์ จันทวานิช. (2553). การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ : ส. านักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. Holsti, OR (1969). Content analysis for the social sciences and humanities. Reading,MA : Addison-Wesley Publishing Company
4. Billsberry. (1998). Gap Analysis : Techniques of Analysis and Evaluation in Strategic Management.London : Prentice Hall
5. Billsberry. (1998). Gap Analysis : Techniques of Analysis and Evaluation in Strategic Management.London : Prentice Hall

ภาคผนวก ก

โครงการประชุมนานาชาติระเบียบเศรษฐกิจ หลวงพระบาง-อินโดจีน-เมะล่ำไย
โดยกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 จังหวัดอุดรดิตถ์ จังหวัดตาก จังหวัดเพชรบูรณ์
จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดพิษณุโลก
วัน 7-10 พฤษภาคม 2561

รูปที่ ก-1 กล่าวเปิดงานโดย ท่านภคพงศ์ ทวีพัฒน์ ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลก

รูปที่ ก-2 กล่าวเปิดงานโดย ท่านรัฐติ วิศวะชัยวัฒน์ ประธานคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1

รูปที่ ก-3 กล่าวเปิดงานโดย ท่านท่านบุญยฤทธิ์ ักลยาณมิตร อธิบดีกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

รูปที่ ก-4 กล่าวเปิดงานโดย ท่านสรายุโรจน์ สุทัศน์ชูโต ผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมการตลาดในประเทศ สำนักงาน
ส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (TCEB)

รูปที่ ก-5 ปาฐกถาพิเศษโดย ท่านวิโรจน์ จิรัฐติกาลโชติ รองประธานกรรมการหอการค้าไทย

รูปที่ ก-6 ปาฐกถาพิเศษโดย ดร.ศุภชัย พานิชภักดิ์ อดีตเลขาธิการ ที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการ
พัฒนา (UNCTAD) และอดีตผู้อำนวยการใหญ่ องค์การการค้าโลก (WTO)

รูปที่ ก-7 บรรยายสรุปผล LIMEC Pre Meeting โดย ดร.บุญทรัพย์ พานิชการ ผู้อำนวยการวิทยาลัยโลจิสติกส์
และโซ่อุปทาน มหาวิทยาลัยนเรศวร

รูปที่ ก-8 บรรยายการเปิด โครงการประชุมนานาชาติ ระเบียบเศรษฐกิจ หลวงพระบาง-อินโดจีน-เมอะลำไย

The 4th International Conference on Luangprabang-Indochina-Mawlamyine
Economic Corridor LIMEC CONNECTIVITY

ภาคผนวก ข

ภาพบรรยากาศงานประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ The 2nd LIMAC

ในหัวข้อ “LIMEC towards Sustainable Development Goals”

ระหว่างวันที่ 28 - 31 สิงหาคม 2561

รูปที่ ข-1 บรรยายภาพการเริ่มงานประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ The 2nd LIMAC

รูปที่ ข-2 ขั้นตอนการลงทะเบียนและต้อนรับแขกผู้มีเกียรติ

รูปที่ ข-3 ขั้นตอนการลงทะเบียน และต้อนรับแขกผู้มีเกียรติ (ต่อ)

รูปที่ ข-4 บรรยากาศการเปิดโครงการประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ The 2nd LIMAC

รูปที่ ข-5 บรรยากาศการเปิดโครงการประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ The 2nd LIMAC (ต่อ)

รูปที่ ข-6 บรรยากาศการเปิดโครงการประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ The 2nd LIMAC

ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.กาญจนา เจริญศรี

อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร

กล่าวเปิดงาน

รูปที่ ข-7 บรรยายภาพการเปิดโครงการประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ The 2nd LIMAC (ต่อ)

รูปที่ ข-8 บรรยายภาพการเปิดโครงการประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ The 2nd LIMAC (ต่อ)

รูปที่ ข-9 การรับฟังบรรยายของผู้เข้าร่วมงาน

รูปที่ ข-10 Keynote speaker: Prof. Amy E. Landis, Ph.D

Mines Presidential Faculty Fellow for Access, Attainment, and Diversity,
Colorado School of Mines

รูปที่ ข-11 บรรยายการนำเสนอบทความของนักวิจัยที่เข้าร่วมการประชุม

รูปที่ ข-12 บรรยายการนำเสนอบทความของนักวิจัยที่เข้าร่วมการประชุม (ต่อ)

รูปที่ ข-13 บรรยายการนำเสนอบทความของนักวิจัยที่เข้าร่วมการประชุม (ต่อ)

รูปที่ ข-14 บรรยายการนำเสนอบทความของนักวิจัยที่เข้าร่วมการประชุม (ต่อ)

รูปที่ ข-15 บรรยายการนำเสนอบทความของนักวิจัยที่เข้าร่วมการประชุม (ต่อ)

รูปที่ ข-16 บรรยายการนำเสนอบทความของนักวิจัยที่เข้าร่วมการประชุม (ต่อ)

รูปที่ ข-17 บรรยายการนำเสนอบทความของนักวิจัยที่เข้าร่วมการประชุม (ต่อ)

รูปที่ ข-18 บรรยายการนำเสนอผลงานในรูปแบบโปสเตอร์

รูปที่ ข-19 พิธีมอบเกียรติบัตรสำหรับผู้นำเสนอผลงานวิจัยในงาน

รูปที่ ข-20 พิธีมอบเกียรติบัตรสำหรับผู้นำเสนอผลงานวิจัยในงาน (ต่อ)

รูปที่ ข-21 พิธีมอบเกียรติบัตรสำหรับผู้นำเสนอผลงานวิจัยในงาน (ต่อ)

รูปที่ ข-22 พิธีมอบเกียรติบัตรสำหรับผู้นำเสนอผลงานวิจัยในงาน (ต่อ)

รูปที่ ข-23 งานเลี้ยงรับรองผู้เข้าร่วมประชุมวิชาการ

รูปที่ ข-24 บรรยากาศภายในงานประชุมวิชาการ

รูปที่ ข-25 ผู้เข้าร่วมประชุมศึกษาดูงาน โรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล บริษัทวังษ์พานิช จังหวัดพิษณุโลก

รูปที่ ข-26 ผู้เข้าร่วมประชุมศึกษาดูงาน โรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล บริษัทวังษ์พานิช จังหวัดพิษณุโลก (ต่อ)

รูปที่ ข-27 ผู้เข้าร่วมประชุมศึกษาดูงาน โรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล บริษัทวงษ์พานิช จังหวัดพิษณุโลก (ต่อ)

รูปที่ ข-28 ผู้เข้าร่วมประชุมศึกษาดูงาน โรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล บริษัทวงษ์พานิช จังหวัดพิษณุโลก (ต่อ)

รูปที่ ข-29 ผู้เข้าร่วมประชุมศึกษาดูงาน โรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล บริษัททวงษ์พานิช จังหวัดพิษณุโลก (ต่อ)

รูปที่ ข-30 ผู้เข้าร่วมประชุมศึกษาดูงาน โรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล บริษัททวงษ์พานิช จังหวัดพิษณุโลก (ต่อ)

รูปที่ ข-31 ผู้เข้าร่วมประชุมศึกษาดูงาน โรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล บริษัททวงษ์พานิช จังหวัดพิษณุโลก (ต่อ)

รูปที่ ข-32 ผู้เข้าร่วมประชุมเยี่ยมชมวิทยาลัยโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มหาวิทยาลัยนเรศวร

ภาคผนวก ค

บทคัดย่อสืบเนื่องจากประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ The 2nd LIMAC
ในหัวข้อ “LIMEC towards Sustainable Development Goals”

99 Moo 9 Tambon Tapoh, Muang,
Phitsanulok, Thailand 65000
Tel: +66 55964388
Fax: +66 55963946
Email : slsc@nu.ac.th
Website : limac.slsc.nu.ac.th

A Sustainability Model of Cotton Supply Chain Management

Sonia Nazeer¹, Puwanart Fuggate²

¹ School of Logistics and Supply Chain, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand

² School of Logistics and Supply Chain, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand

Abstract

Cotton is a cash crop which is under risk from the global warming and intensive use of synthetic inputs. The production of cotton is shrinking gradually in the world largest cotton producing countries such as China, India, USA and Pakistan. Immediate sustainable measures are required in overall cotton supply chain management (CSCM) to protect textile industry and livelihood of cotton relative stakeholders. This study has developed sustainable cotton supply chain management model based on critical factors which are involved in farm level CSCM. Critical factors are identified through literature review and interviews of small and medium category farmers. Identified critical factors are classified under three sustainable pillars namely social, economic and environmental. Model will be useful for development of sustainable policy and assessment of farmers' behaviour regarding sustainable practices.

Keywords: Cotton Supply Chain Management (CSCM), Sustainable Cotton Supply Chain Management (SCSCM)

*Corresponding author Tel.: +809964728

E-mail address: mrssoniashafiq@gmail.com

99 Moo 9 Tambon Tapoh, Muang,
Phitsanulok, Thailand 65000
Tel: +66 55964388
Fax: +66 55963946
Email : slsc@nu.ac.th
Website : limac.slsc.nu.ac.th

Development of public transportation of green university according to UI green metric criteria to a sustainable public transportation: A case study of Naresuan University's transportation system

Virat Tomet¹, Kullapa Soratana²

¹ School of Logistics and Supply Chain, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand

² School of Logistics and Supply Chain, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand

Abstract

Many universities around the world focus on environmental issues and pollution crisis on their campuses. UI Green Metric has gained popularity by several universities who want to develop their campuses to become more environmentally friendly. However, criteria of UI Green Metric do not evaluate every aspect of the sustainability (economic, society and environment). The propose of this study is to investigate for gaps of the 2006 UI Green Metric criteria in sustainable development and to develop the criteria that reflect every aspect of sustainability. The study focused only on the criteria of transportation on campus because transportation has largest impacts and related to everyone on campus. The study was conducted based on data and information from peer-reviewed literature and government and related organizations' annual reports. Articles on the websites of the top 5 academic institutions ranked by UI Green metric in 2016 were reviewed. Other ranking systems associated with sustainable campus were also examined. The criteria of UI Green Metric were modified and developed based on experts' opinions in environmental science and engineering. The modified criteria for transportation activity of the campus to drive the university towards sustainability are: campus must have transportation system for people to commute between city and the campus to reduce number of cars on campus, renewable energy should be used in cars and car sharing on campus, schedule of shuttle bus on campus must be accurate, bike garage and free bike must be sufficiently provided, public hearing on sustainable project must be organized for public participation and communication and bike lane and walkway must be shaded and covered to protect bikers and pedestrians from sunny and rainy weather. The results can be used to guide the university such as Naresuan University to develop their green campus, particularly on transportation, to sustainable campus.

Keywords: Green Campus, Sustainable, Transportation system, UI Green metric

*Corresponding author. Tel.: +669 1792 9392

E-mail address: vtomet@gmail.com

99 Moo 9 Tambon Tapoh, Muang,
Phitsanulok, Thailand 65000
Tel: +66 55964388
Fax: +66 55963946
Email : slsc@nu.ac.th
Website : limac.slsc.nu.ac.th

Effects of different sources of rice seed on the rice production supply chain: Resource consumption and production cost

Wanida Nokthong¹, Kullapa Soratana²

¹ School of Logistics and Supply Chain, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand

² School of Logistics and Supply Chain, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand

Abstract

Rice is one of the economic plants of Thailand. Rice production in Thailand responsible for 1.3% % of Thailand's GDP. Rice production consists of 8 steps including seed preparation, soil preparation, rice growing, fertilizing, weeding, pesticides, harvesting and rice storing. Seed preparation has been reported as an important step of rice production since its quality may have an impact on cost, resources consumption and yield of other steps. Generally, there are two major sources of rice seeds for Thai farmers. One is the rice seed from their own farm, another is the rice seed supplying from seed supplier such as seed selling store and agriculture cooperative. However, there is no data or information to support farmer's decision in choosing the source of rice seed for rice production. This study will compare the cost and resources of rice production between the two processes: rice seed from farmer's field and rice seed from supplier. Life cycle approach will be used to collect and compare cost and resource consumption of the two processes. Life Cycle Inventory (LCI) of the two processes collected in this study are the resources, cost of rice production (input inventory) and the production yield (output inventory). The data will be collected using the interview form constructed by previous literature review. The results of this study can aid in decision making process of farmers and other stakeholders in rice production which source of rice seed should be supported or promoted. Government sectors may use the results for imposing the policy and strategy to decrease the cost and resources consumption of rice production. Thus, environmental impacts from rice production can be reduced and rice production can be more economical, which potentially can improve the quality of living of farmers.

Keywords: Rice, Life Cycle Inventory (LCI)

*Corresponding author. Tel.: 0839627504
E-mail address: numjung_21@hotmail.com

99 Moo 9 Tambon Tapoh, Muang,
Phitsanulok, Thailand 65000
Tel: +66 55964388
Fax: +66 55963946
Email : slsc@nu.ac.th
Website : limac.slsc.nu.ac.th

Lean readiness assessment model in humanitarian organizations supply chain management- A step towards organizations economic and social sustainability

Muhammad Shafiq¹, Kullapa Soratana²

¹ School of Logistics and Supply Chain, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand

² School of Logistics and Supply Chain, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand

Abstract

The major expenditure of humanitarian organizations (HOs) occurs for its logistics and supply chain operations. Increased funding competition forces the organizations for continuous improvements in sustainable supply chain management and for adopting innovative strategies such as lean management for efficient utilization of resources. Based on a synthesis of lean literature (lean critical success factors, lean management frameworks and Toyota lean philosophy), this study presents a framework for lean management readiness assessment. A conceptual framework is developed identifying thirty-five lean techniques which are grouped under seven management practices known as critical success factors (CSFs) namely; processes management, customer relationship management, supplier relationship management, planning and control management, top management & leadership, human resource management and communication management. The developed framework has been validated from HO professionals through questionnaire survey and the survey inputs (questions) was developed with a special perspective of HO following the analogy of corporate organizations. Responses are collected from HO professionals, then the data has been analyzed through Structured Equation Model (SEM). Analysis result has provided a proved lean management readiness assessment framework (LMRAF) which will be used for measuring the degree of HO readiness before implementation of lean management system (LMS). The contribution of this framework is to improve efficiency and sustainability (economic & social aspects) of HO under scarce resources conditions through implementation of LMS, without compromising the major objectives of HO (i.e. provision of relief to more target groups with the utilization of fewer resources).

Keywords: Humanitarian organizations (HOs), Lean management readiness assessment framework (LMRAF), Humanitarian logistics and supply chain management (HL-SCM), Resource and waste management, Sustainable humanitarian supply chain management

*Corresponding author. Tel.: 064-2401638
E-mail address: muhammads59@nu.ac.th

99 Moo 9 Tambon Tapoh, Muang,
Phitsanulok, Thailand 65000
Tel: +66 55964388
Fax: +66 55963946
Email : slsc@nu.ac.th
Website : limac.slsc.nu.ac.th

Reduce waiting time in dispatch process for sugar products Case study: Phitsanulok sugar factory

Pimpisa Kanuengkid¹, Patchanee Patitad²

¹ Pimpisa Kanuengkid School of Logistics and Supply Chain, Phitsanulok, Thailand

² Patchanee Patitad, School of Logistics and Supply Chain, Phitsanulok, Thailand

Abstract

This research focuses on performance improvement of a dispatch system of sugar products. Sugar industry is one of important agricultural industry in Thailand. Thailand is the second largest exporter of sugar in the world. In 2016, Thailand generated export revenue of \$2.3 Billion by 661,000 tons of sugar. Sugar product is a commodity that are produced seasonally. The production period of sugar starts from December to April of each year followed harvesting season of a sugarcane. Sugar products are stored in a warehouse and waiting for dispatch to customer throughout a year. Normally, an international customer prepares a vehicle for receiving the ordered product at the warehouse. Third Party Logistics provider (3PL) is adopted for fulfilling transportation service. However, there are a long queue at a peak time. The driver has to wait for receiving the product for long times. Sometimes, the drivers park their vehicle in front of the factory overnight because they are waiting for opening hours of a border. This situation leads to traffic congestion in front of the factory. Thus, this research proposes a queuing system for dispatching sugar products. This system would be reduced waiting times of a customer in the queue by schedule an appointment in advance. Queuing Theory and simulation technique are utilized for creating the system. A sugar factory in Phitsanulok, Thailand is adopted as a case study in this research.

Keywords: dispatch process, sugar products, Queuing Theory, Simulation

*Corresponding author. Tel.: 089-1071171
E-mail address: pimpisa.knd@gmail.com

99 Moo 9 Tambon Tapoh, Muang,
Phitsanulok, Thailand 65000
Tel: +66 55964388
Fax: +66 55963946
Email : slsc@nu.ac.th
Website : limac.slsc.nu.ac.th

Port & Shipping Industry in Myanmar

Zaw Myo Win¹

¹*Student of Post-Graduate Diploma in Shipping Management Myanmar Maritime University, Yangon, Myanmar*

Abstract

Maritime Trade and Transport are most important role for the economic development of the nation. Myanmar has given great emphasis to the maritime trade and transport sector development to meet the international standards in order to support the economic and social development of the state. This is aimed to analyze the current status of Port & Shipping Industry in Myanmar and highlight the major issue to be addressed in it improvement of the country through facilitating international trade. This presentation will explain how Port & Shipping Industry performance is impacted by those activities in Myanmar. Potential investors from all over the world are warmly welcomed to cooperate, coordinate and collaborate in terms of technical know-how and investments. We believed that the good cooperation will be the best initiation for the development of Port & Shipping Industry in Myanmar.

**Corresponding author. Tel.: +959 785089088, Fax: +95 9 73132756
E-mail address:zawmyo73@gmail.com*

99 Moo 9 Tambon Tapoh, Muang,
Phitsanulok, Thailand 65000
Tel: +66 55964388
Fax: +66 55963946
Email : slsc@nu.ac.th
Website : limac.slsc.nu.ac.th

Magnetic-assisted soil washing for Cd contaminated farmland using zero valent iron with FeCl_3 and DTPA

Peerayu Hongkumnerd¹, Hizhen Yang¹, Tanapon Phenrat^{3,4,5} and Vinita Khamin²

¹School of engineering and environmental science, Tongji University, Shanghai, China 200092,

²Faculty of Engineering, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand, 65000

³Research Unit for Integrated Natural Resources Remediation and Reclamation (IN3R), Department of Civil Engineering, Faculty of Engineering, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand, 65000

⁴Center of Excellence for Sustainability of Health, Environment, and Industry (SHEI), Faculty of Engineering, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand, 65000

⁵Research Program of Toxic Substance Management in the Mining Industry, Center of Excellence on Hazardous Substance Management (HSM), Bangkok, 13330, Thailand

Abstract

The environmental heavy metal pollution contaminating in agriculture lands have published widely, outstanding organization have extreme of brainstorming to problem solution. A remediation alternative for cadmium (Cd) contaminated farmland to reduce cadmium intake risk were determined the practical approach of the magnetic-assisted soil washing using micron-sized zero valent iron (ZVI) particles with chelating agents (FeCl_3 , DTPA and HCl). Chelating agents were demonstrated at various concentrations (0.01, 0.05 and 0.01 ML^{-1}), concluded contact times to carry out the best performance of soil washing procedure to achieve the Cd removal capability apparently. While the sequential soil washing procedure regards to the practical and effective on the pollutant eliminated processes of arable soil, as the phytotoxicity based on germinating seed test was designed experiment also. The result obviously indicated that the single chelating agent and higher concentration for soil washing be the most efficiency extraction were shown in FeCl_3 0.1 M > DTPA 0.1 M > DTPA 0.05 M (97.5, 95.2 and 94.72 removal % respectively) but excluded HCl whereas the soil pH have remained after washing process was bold acidity (1.8-3.5). Theoretically, low pH of reagents enhanced the Cd leaching from soil and made the soil washing process more complete than the other formulas. In part of, the ZVI inclusion for leaching reagent reactions using DTPA/ZVI and FeCl_3 /ZVI were spectacular of the Cd removal effectiveness (76.13-80.92 removal %), although soil washing pH were occurred closely neutral (6.2-6.9). Study for Cd removing in different ZVI composite time under washing method was found noticeably in shortly time on applied (15-30 min) upper impact for Cd leaching (80.62-90.09 removal%), presumably because of ZVI buffering capacity. To decision making application on field site, bioassay principle based on seeding germinating plant test was depicted that a remediation alternative for cadmium (Cd) contaminated crop soil by magnetic-assisted soil washing using micron-sized zero valent iron (mZVI) particles with chelating agents (FeCl_3 and DTPA) could be applied disposal with not affected toxicity of crop activities.

Keywords: soil washing, zero valent iron, heavy metal

* E-mail address: mercytae@outlook.co.th

99 Moo 9 Tambon Tapoh, Muang,
Phitsanulok, Thailand 65000
Tel: +66 55964388
Fax: +66 55963946
Email : slsc@nu.ac.th
Website : limac.slsc.nu.ac.th

Flood susceptibility and zonation for risk management using information value method for District Charsadda, Pakistan

Muhammad Farhan UI Moazzam¹

¹*Faculty of agriculture, natural resources and environment, Naresuan University, 65000,
Thailand*

Abstract

Flood is one of the frequently occurring phenomena around the globe and in northern Pakistan as well. This study was conducted for flood susceptibility assessment using information value method to identify the prone areas. Flood location were marked on Landsat 7 image and 161 location were identified, from which 112(70%) of flood location were used for the testing the model and 49 (30%) were used for validation of the model. Total nine conditioning factors were used in this study including, elevation, slope, aspect, curvature, plan curvature, profile curvature, proximity to roads, proximity to rivers, proximity to streams and land use/land cover. All these conditioning factors were crossed with flood inventory data in ArcGIS software and got statistical values for all the conditioning factors. Eventually all the values were summed and got the flood susceptibility index map which were than divided into five susceptibility zones using natural break classification method. The validation results using prediction curve method shows that 88.52% model is accurate. It means that the susceptibility map can be used for the purpose of land use planning, decision making and urban planners.

Keywords: Flood inventory, Information value, Flood susceptibility mapping

**Corresponding author. Tel.: +66-954825725
E-mail address: farhan.moazzam@gmail.com*

99 Moo 9 Tambon Tapoh, Muang,
Phitsanulok, Thailand 65000
Tel: +66 55964388
Fax: +66 55963946
Email : slsc@nu.ac.th
Website : limac.slsc.nu.ac.th

Construction and simulation of the situational awareness model of Emergency logistics for extreme meteorological disasters driven by big data

Guoyou Yue¹

¹ School of Logistics and Supply Chain, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand

Abstract

This paper selected typical extreme meteorological disaster events of big data for the study of the logic starting point, through the analysis and deconstruction of the big data of the typical extreme meteorological disaster events in Beibu Gulf, to set up the features situational factors identification model; Using data mining and machine learning method to build a model of extreme meteorological disaster situation generation based on knowledge discovery; On this basis, the emergency resource demand and dispatching perception model based on disaster big data driven are designed. Finally, it uses the visualization platform to integrate and develop the emergency resource demand and dispatching perceptron technology system (simulation demonstration platform) for the extreme meteorological disaster. The main research contents of this subject are as follows: (1) Big data structure processing of typical extreme meteorological disaster events. Select No.9 super typhoon "Rammasun" situated in 2014 as an example, the analysis of extreme meteorological disaster event big data types, sources, characteristics and the structured process model, for the extraction of extreme weather disaster event features situational factors. (2) Based on the knowledge discovery of extreme meteorological disaster event situation generation model construction. In extreme meteorological disaster characteristics based on the analysis of the property (including typhoon strength grade, landing and through regional population, landing and through regional economic scale, landing and through regional industrial structure, landing and through regional major crops, etc.), to identify and extract the characteristics of the extreme weather disaster event situational factors, then using the data mining and machine learning method to establish knowledge discovery based on extreme weather disaster event generation model (A multivariate regression model is proposed to determine the degree of disaster impact based on the historical disaster loss). (3) Construction of emergency resource demand perception model for extreme meteorological disasters. To extract the characteristic elements of the demand perception of emergency resources (including the affected population, the affected area, the extent of the damage, the type of damage, and secondary disasters, etc.), and to construct the emergency resource demand perception model for the extreme meteorological disasters, based on the situation of extreme meteorological disasters (a multivariate regression model is proposed to predict the demand of various emergency resources). (4) Construction of emergency resource dispatching perception model for extreme meteorological disasters. To extract the characteristics of the emergency resource dispatching perception elements (including emergency resource dispatch center distribution and location information, the main affected areas concentrated displacement distribution and location information, the emergency resource dispatch center with the distance

99 Moo 9 Tambon Tapoh, Muang,
Phitsanulok, Thailand 65000
Tel: +66 55964388
Fax: +66 55963946
Email : slsc@nu.ac.th
Website : limac.slsc.nu.ac.th

between all kinds of traffic lines, the emergency resource dispatch center and disaster area between the distance access of all kinds of traffic lines, etc.), there is extreme meteorological disaster emergency resource demand perception model generation, on the basis of building emergency resource dispatching for extreme meteorological disaster events perception model (involves physical distribution model of many-to-many, make emergency supplies from each dispatching center to the main affected points are single-stage and multistage scheduling model, and make the cost, time to get optimal processing). (5) Based on the comprehensive integration of the above models, a visual platform is utilized to develop the emergency resource demand sensor technology system (simulation demonstration platform) for disaster - oriented data driven.

Keywords: *Emergency Logistics, Extreme meteorological disasters, Multiple Regression Model; Physical Distribution; Big Data; Model Simulation*

E-mail address: 563601374@qq.com

99 Moo 9 Tambon Tapoh, Muang,
Phitsanulok, Thailand 65000
Tel: +66 55964388
Fax: +66 55963946
Email : slsc@nu.ac.th
Website : limac.slsc.nu.ac.th

Potential Impact Cross-Border Trade and Export Experiences: Evidence from Aranya Prathet Customs, Thailand

Oranicha Buthphorm¹, Phanuphong Phungyat²

¹Logistics and Cross-border Trade Management, Faculty of Science and Social Sciences, Burapha University,
Sakaew Campus

²Logistics and Cross-border Trade Management, Faculty of Science and Social Sciences, Burapha University,
Sakaew Campus

Abstract

Cross-border trade (CBT) is a measure of the importance of economic dependence, an important economic activity that contributes to developments of many economies of the developing world. This expansion of border trade enhances the stability of trade. Macroeconomic different in types of border-crossings and cross-border relationships affect business strategies and economic opportunities. Political borders between nation-states are often barriers of people's movement, but they also create spaces of opportunity for various economic activities. People may strategically utilize borders to take advantage of factors such as different tax rates, labor costs, and employment prospects. Thailand and its neighbors with 4 neighboring countries is Cambodia, Laos and Myanmar. Malaysia has a combined consumer market of 96.69 million. Sa Kaeo is close to Cambodia's major economic cities such as Banteay Meanchey it can also be transported to Phnom Penh the Cambodian capital where economic activity is growing. The research will be conducted in Aranyaprathet Customs, a gateway to border trade, the most importantly exports accounted for 60% of total exports. The study population was selected cross-border traders in Aranyaprathet through availability sampling technique. The study population was cross-border traders in Aranyaprathet who were selected through availability sampling technique. The results presented in this paper based on empirical and theoretical analysis about the interconnected between the Thailand and Cambodia markets under kinds of cross-border trade arrangements. The paper highlights the factors main advantages of the factors that affect the export of goods are: Political and legal aspects of physical economy (transport infrastructure), services and social and cultural. The potential of cross-border trade depends on Government policy and public utility, economic and financial people. Research has shown linked that factors affecting cross-border trade to the potential of trade. The lack of urban infrastructure and traffic problems and the lack of cross-border cargo services. Presently, Board of Investment begin and encourage distribution of industrial development with Special Economic Zone by Sa Kaeo Industrial Estate, the new economic zone at the border is an economic gateway linking with neighboring countries will offer necessary basic infrastructure and investment incentives, conduct cross-border management for migrant workers on a daily work basis, set up a one-stop service center, and other necessary activities.

Keywords: Cross-border Trade, Economic Opportunities, Potential Impact, Special Economic Zone, Infrastructure, Incentives

**Corresponding author. Tel.: +86-231-3474¹*, 0945526791²
E-mail address: Oranicha@buu.ac.th¹*, pp.palm02@gmail.com²*

99 Moo 9 Tambon Tapoh, Muang,
Phitsanulok, Thailand 65000
Tel: +66 55964388
Fax: +66 55963946
Email : slsc@nu.ac.th
Website : limac.slsc.nu.ac.th

Potential Impact Cross-Border Trade and Export Experiences: Evidence from Aranya Prathet Customs, Thailand

Oranicha Buthphorm¹, Phanuphong Phungyat²

¹Logistics and Cross-border Trade Management, Faculty of Science and Social Sciences, Burapha University,
Sakaew Campus

²Logistics and Cross-border Trade Management, Faculty of Science and Social Sciences, Burapha University,
Sakaew Campus

Abstract

Cross-border trade (CBT) is a measure of the importance of economic dependence, an important economic activity that contributes to developments of many economies of the developing world. This expansion of border trade enhances the stability of trade. Macroeconomic different in types of border-crossings and cross-border relationships affect business strategies and economic opportunities. Political borders between nation-states are often barriers of people's movement, but they also create spaces of opportunity for various economic activities. People may strategically utilize borders to take advantage of factors such as different tax rates, labor costs, and employment prospects. Thailand and its neighbors with 4 neighboring countries is Cambodia, Laos and Myanmar. Malaysia has a combined consumer market of 96.69 million. Sa Kaeo is close to Cambodia's major economic cities such as Banteay Meanchey it can also be transported to Phnom Penh the Cambodian capital where economic activity is growing. The research will be conducted in Aranyaprathet Customs, a gateway to border trade, the most importantly exports accounted for 60% of total exports. The study population was selected cross-border traders in Aranyaprathet through availability sampling technique. The study population was cross-border traders in Aranyaprathet who were selected through availability sampling technique. The results presented in this paper based on empirical and theoretical analysis about the interconnected between the Thailand and Cambodia markets under kinds of cross-border trade arrangements. The paper highlights the factors main advantages of the factors that affect the export of goods are: Political and legal aspects of physical economy (transport infrastructure), services and social and cultural. The potential of cross-border trade depends on Government policy and public utility, economic and financial people. Research has shown linked that factors affecting cross-border trade to the potential of trade. The lack of urban infrastructure and traffic problems and the lack of cross-border cargo services. Presently, Board of Investment begin and encourage distribution of industrial development with Special Economic Zone by Sa Kaeo Industrial Estate, the new economic zone at the border is an economic gateway linking with neighboring countries will offer necessary basic infrastructure and investment incentives, conduct cross-border management for migrant workers on a daily work basis, set up a one-stop service center, and other necessary activities.

Keywords: Cross-border Trade, Economic Opportunities, Potential Impact, Special Economic Zone, Infrastructure, Incentives

**Corresponding author. Tel.: +86-231-3474¹*, 0945526791²
E-mail address: Oranicha@buu.ac.th¹*, pp.palm02@gmail.com²*

99 Moo 9 Tambon Tapoh, Muang,
Phitsanulok, Thailand 65000
Tel: +66 55964388
Fax: +66 55963946
Email : slsc@nu.ac.th
Website : limac.slsc.nu.ac.th

Study on Perception and Cognition on the Social Entrepreneurship (Case Study: The Third and Fourth-year Students, the Business Management Department, the Faculty of Economics and Business Management, the National University of Laos)

Sakhone Douangphachanh¹

¹*The National University of Laos, Vientiane, Laos*

Abstract

Social entrepreneurs can develop economic growth and attack social/environmental issues at the same time as the sustainable development. But in Laos, social enterprises are quite few and new. The author believes that the education about social entrepreneurship is important to create new social entrepreneurs, so the author conduct this an initial project “Study on Perception and Cognition on the Social Entrepreneurship (Case Study: The Third and Fourth-year Students, the Business Management Department, the Faculty of Economics and Business Management)”, which is centered on the 3 purposes: To focus on their comprehension, identified the students demographic profiles, and compare their comprehensive among different sampling groups. The methodology was formed in Quantitative Research by collecting data from survey questionnaires and interpreted by SPSS for Windows, Version 22.0. The total respondents of this study are 250. Female is greater than male, which covered 150 people, 60 %. The majority percentage of age gap is between 22-24 years old comprising of 135 respondents (54%). For father’s occupation is the civil servant (32.4%) while mother’s occupation is the civilian (40.8%). Respondents recognize social enterprises the most are 108 Job (76.4 %) as Laos Social Enterprise and TOMS shoes (29.2%) as the non-Laos Social enterprise. Interestingly, the understanding is in the very comprehensive level (Means of perception analysis is 3.81 and Cognition analysis is 3.77). As a consequence of T-test analysis, the respondents of different genders have the same understanding level. While a consequence of ANOVA analysis, the respondents who have different age gap have comprehension in the different level; and respondents who have different course and study year are understanding differently. Based on findings, the results of this research will provide useful information for stakeholders and the further study in the area of university students’ comprehension on the entrepreneurship and social entrepreneurship.

Keywords: Social Entrepreneurship; Social Entrepreneur; Social Enterprise; Perception; Cognition; comprehension.

**Corresponding author. Tel.: (+85620) 2899 0845
E-mail address: sakhone.douang@gmail.com*

99 Moo 9 Tambon Tapoh, Muang,
Phitsanulok, Thailand 65000
Tel: +66 55964388
Fax: +66 55963946
Email : slsc@nu.ac.th
Website : limac.slsc.nu.ac.th

Framework for QFD-based evaluation of users' requirements of bike-sharing system (BSS) at Naresuan University

Xinfang Zhang¹, Patchanee Patitad²

^{1,2}School of Logistics and Supply Chain, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand

Abstract

Nowadays, bike-sharing service is one of alternative public transportation. It has the advantages of extreme flexibility, ease of accessibility and environment friendly. Thanks to technological innovation, a user can rent and return the bike-sharing anywhere. Many universities in Thailand employ the bike-sharing system for serving students, staffs and passers in the university. However, Naresuan University now has only a bike rental service. The service is provided only one bike service center on campus and one staff with 500 rental bikes. The bike rental service runs from 8 a.m. to 9 p.m. Students need to use their student card to rent a bike. The rental bike should be returned at the service center before closing hour. It is very inconvenient to rent a bike and return it to a fixed point within a fixed time period. Moreover, condition of a rental bike is decadent because length of life of rental bike is long. Therefore the utilization rate of rental bike is quite low, which causes the waste of resources. Thus, this paper proposes a framework of new bike-sharing system (BSS) for Naresuan University. First, the user requirements should be collected and summarized to assess the importance of each requirement. Then, quality function deployment (QFD) is used to analyze the user requirements of shared bikes in campus. QFD can transform user requirements and expectations into design requirements during product and service design. Finally, a new BSS which satisfy users is created. With this research, user satisfaction of BSS of Naresuan University can be improved by increasing the utilization rate of rental bikes.

Keywords: user requirement; QFD; bike-sharing system;

*Corresponding author. Tel.: +66-99-5032-944
E-mail address: exm.zxf@gmail.com

99 Moo 9 Tambon Tapoh, Muang,
Phitsanulok, Thailand 65000
Tel: +66 55964388
Fax: +66 55963946
Email : slsc@nu.ac.th
Website : limac.slsc.nu.ac.th

Framework for Tourism Supply Chain Performance Measurement by Using FCE-AHP Method

Pei Luo¹

¹Department of Logistics and Supply Chain, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand

Abstract

The rapid economic development in recent years has made people richer and have a fast-paced lifestyle. More and more people like to travel around the world to release stress and enjoy life. With the growth of people's demand for tourism, researchers have increasingly studied the tourism supply chain. However, research on performance evaluation of tourism supply chain is still less. Tourism supply chain is involved in numerous industries and fields, including restaurant, accommodation, transportation, entertainment, trade, and travelling. At the present, various aspects of the tourism industry have exposed many problems. It is urgent need cooperation and coordination among various sectors of the tourism industry. Therefore, it is imperative to evaluate the performance of the tourism supply chain. In order to improve tourism performance, it is not possible to study only one field, but rather to study the performance of the entire supply chain so as to better improve the overall performance of the tourism industry. With our research, we aim to establish performance evaluation indicators system of tourism supply chain. Tourism supply chain performance evaluation is a multi-level and multi-index comprehensive evaluation problem, and some of these indicators are ambiguous. Therefore, Fuzzy Comprehensive Evaluation (FCE) method based on fuzzy mathematics can be used to evaluate the performance of tourism supply chain. We also use the Analytic Hierarchy Process (AHP) method to determine the weight of different indicators, which is the weight vector of the FCE method. This research can provide a performance indicators system and an appropriate method for tourism practitioners and researchers to better promote the rapid development of tourism.

Keywords: Tourism Supply Chain; Performance measurement; FCE; AHP.

*Corresponding author. Tel.: +06-5835-8681
E-mail address: dalin.luopei@gmail.com

99 Moo 9 Tambon Tapoh, Muang,
Phitsanulok, Thailand 65000
Tel: +66 55964388
Fax: +66 55963946
Email : slsc@nu.ac.th
Website : limac.slsc.nu.ac.th

The Impact of ASEAN-Japan Comprehensive Economic Partnership on Lao's Export-Import to Japan

Somvin Senglao¹

¹Faculty of Economics and Business Management, National University of Laos, Vientiane Capital, Lao PDR

Abstract

Currently, the international trade is playing as the important role for economic development as well as an important instrument of international economic and domestic economic growth. The purpose of this study is focusing on the overall trade relations between Lao PDR and Japan, the Impact of ASEAN-Japan Comprehensive Economic Partnership on Lao's Export-Import goods to Japan, which uses two methods of study: descriptive analysis uses the data from 1995-2016 by creating a graphical and figure, for the quantitative analysis uses the information-based on the method of calculating the data from 1995-2016 by using the Stata11 program for analyzing the effects of this study. The result of this study shows that the value of goods exports to Japan by the Lao PDR from 1995 to 2016 was US \$ 37.5 million and the value of imports from Japan to 1995 to 2016, the average of US \$ 50.7 million. It is clear that Lao PDR has a trade deficit with Japan because Laos has imported are more than exported, the reason that Laos is a country with a base of production or investment has not yet expanded as Japan was. Another results of this study which is the factors affecting the exports of Lao PDR found that the gross domestic product or the real national income of Japan, Japanese investors invested in Laos, and the implementation on a free trade agreement between ASEAN and Japan have resulted in positive affected on exports of Lao PDR to Japan. But for exchange rate of Kip per US Dollar has the resulted on export of Lao PDR in the opposite direction. In addition, the factors affecting the positive on import of Lao PDR from Japan was the gross domestic product or the real national income of Laos but the exchange rate Kip per US Dollar have the opposite direction of imports as well as Lao's exports to Japan

Keywords: AJCEP; Trade Partner, ASEAN-Japan Economic Relation

*Corresponding author. Tel.: +856-305918882
E-mail address: Somvinpl@gmail.com

99 Moo 9 Tambon Tapoh, Muang,
Phitsanulok, Thailand 65000
Tel: +66 55964388
Fax: +66 55963946
Email : slsc@nu.ac.th
Website : limac.slsc.nu.ac.th

Strategy development for integrating into transport corridors for Myanmar

Elly Win¹, Thida Aung²

¹Lecturer, Shipping Management Department, Myanmar Maritime University, Thanlyin, Myanmar

²Diploma Candidate, Shipping Management Department, Myanmar Maritime University, Thanlyin, Myanmar

Abstract

Myanmar government has put effort to integrate a number of transport corridor initiatives proposed by ASEAN, GMS, and many other bilateral and multi-lateral agreements. It is not uncommon that corridors are regarded to promote and facilitate trade, and increase the accessibility of the regions, and thus increase the social economic life of the regions. Implementation at the local level, however, cannot be fully realized and overall strategy is required. A number of studies have focused only on the logistics perspectives. This study will examine the management perspective of transport corridors that are parts of the network for Myanmar and will develop strategy/strategies for integrating into them. Desk research and interviews to transport officials and other related ministerial concerns will be conducted. The results will help contribute for the Myanmar Transport Sector development.

Keywords: Myanmar Transport Infrastructure, Regional initiatives, Integration, corridor management, strategy

*Elly Win. Tel.: +95-9-79844 2584,
E-mail address: ellywin2006@gmail.com

99 Moo 9 Tambon Tapoh, Muang,
Phitsanulok, Thailand 65000
Tel: +66 55964388
Fax: +66 55963946
Email : slsc@nu.ac.th
Website : limac.slsc.nu.ac.th

Connectivity of Tourist Attractions to Promote Sustainable Tourism of Chon Daen District in Phetchabun.

Benjawan chomborisut¹, Kullapa Soratana²

¹ School of Logistics and Supply Chain, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand

² School of Logistics and Supply Chain, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand

Abstract

Tourism industry is vital to the well-being of many countries. The industry generates income to communities via the employment and economic advancement to serve the consumption of goods and services by tourists. Chon Dan District is another outstanding district in Phetchabun. The district has several natural attractions, which conveys their history, culture, lifestyle and knowledge appropriate for the local tourism. Local government agencies and private organizations have been promoting the tourism of the Chon Daen District through public relations and social media, however, the attractions have not received as much attention as they should. The goal of this study is to promote sustainable tourism in Chon Daen District by developing a tour route to connect tourist attractions. Connectivity of tourist attractions could help promoting sustainable tourism by extending tourism area resulting in a distribution of income and resources. The tools used in this research are tourism resource inspection form, tourism infrastructure inspection form, and tourism potential evaluation form. The tools used to gather information are questionnaire and interviews. The process and statistic used to analyze the information are content analysis, internal and external environment analysis, average, percentage and variance. The data obtained from this study can aid in decision making process for an efficient investment while promoting sustainable tourism.

Keywords: Sustainable Tourism, connect tourist attractions, Chon Daen District

*Corresponding author. Tel.: +669 7230 0789
E-mail address:bb.chomborisut@gmail.com

99 Moo 9 Tambon Tapoh, Muang,
Phitsanulok, Thailand 65000
Tel: +66 55964388
Fax: +66 55963946
Email : slsc@nu.ac.th
Website : limac.slsc.nu.ac.th

Exploration of check dams and water quality in the small catchments of the Chulabhorn dam headwork, Thailand

Sombat Chuenchooklin^{1,*}, Udomporn Pangnakorn²

¹Associate Professor Department of Civil Engineering, Faculty of Engineering, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand

²Associate Professor Department of Agricultural Science, Faculty of Agriculture, Natural Resources and Environment, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand

Abstract

The research on check dams and water quality for aquatic insects live were explored in the small catchments of the Nam Phrom River in 2017. It's located downstream of the Chulabhorn dam in the Chulabhorn dam headwork Chaiphum province, Thailand, which closed to the east-west economic corridor of the Asian Highway route number 16 (AH16) connected to AH1 between Dong Ha in Vietnam via Sawanakheth in Lao PDR, Khon Kaen, Phitsanulok, Mae Sot in Thailand, and Myawadi in Myanmar. The study included the topographical survey using the handheld global positioning system (GPS) combined with an existing digital elevation model (DEM) and the Soil and Water Analysis Tool (SWAT) model as for sketching the route maps of the small creeks, slope lengths, sub-basins boundary, and location of the existing check dams. The many species of aquatic insects and water quality samples 3 times during the winter, rainy, and summer seasons were recorded using GPS and sample collected in order to analyze in the laboratory. The results of the 4 exploration routes found the total length of 4.6 km, the altitude level range between 688 – 820 m above mean sea level (MSL), the slope range between 3.5 – 23.7 %, and the sub-catchment area range between 0.22 – 1.02 sq.km. Most of the land covered were rainforest and dominant pine tree. The 5 existing cascade check dams were both by natural and man-made. The good water quality occurred in the rainy season within allowable standard. The result why many species of aquatic insects such as water spider, water scorpion, and water beetle are living in the upstream of check dams either wet or dry season. Those good indices showing that all small highland catchments of the Nam Phrom river basin are good water quality enough for consuming of the agricultural purpose.

Keywords: Check dam, water quality, small catchments, GPS, DEM, and SWAT.

*Corresponding author. Tel.: +66-5596-4055, Fax: +66-5596-4000
E-mail address: sombatc@nu.ac.th

99 Moo 9 Tambon Tapoh, Muang,
Phitsanulok, Thailand 65000
Tel: +66 55964388
Fax: +66 55963946
Email : slsc@nu.ac.th
Website : limac.slsc.nu.ac.th

Species Diversity of Beneficial insects in Chulabhorn Dam, Chaiphum Province

Udomporn Pangnakorn¹, Sombat Chuenchookin²

¹Associate Professor Department of Agricultural Science, Faculty of Agriculture, Natural Resources and
Environment, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand

²Associate Professor Department of Civil Engineering, Faculty of Engineering, Naresuan University, Phitsanulok,
Thailand

Abstract

Species diversity of beneficial insect was carried out at Chulabhorn Dam, where located on Thung Pra Sub district, Kon San District, Chaiphum Province. The insects were investigated from 3-survey route of the dam with Geographic Position System: GPS. The samples were collected by using a random method in line transect along the natural trail in 3 seasons: between 20-23 December 2016 in winter, between 7-10 March 2017 in summer, and between 8-10 September 2017 in the late rainy season. The total number of beneficial insects were 2,817 individuals and classified into 27 species, 17 families and 9 orders. The numbers of the insects found sorted by the highest species as follows: 1) Order Hymenoptera, which included ants in Family Formicidae. 2) Order Araneae, which included various species of spiders. 3) Order Neuroptera, which included green lacewings in Family Myrmeleontidae. 4) Order Hemiptera, which included skating spiders in Family Gerridae. 5) Order Isoptera, which included termites in Family Termitidae. 6) Order Lepidoptera with 12 species of butterflies in 8 families. 7) Order Odonata, which included damselflies and dragonflies in Family Libellulidae and Coenagrionidae. 8) Order Homoptera, which included cicadas in Family Cicadidae. And 9) Order Coleoptera, which included beetles in 3 Family: Carabidae, Histeridae and Dytistidae. Therefore, overall of the diversity of the beneficial insects, in summer indicated the highest number of species at 83.24%, followed by in winter at 14.31%. Although the less number of insects' individual found only at 2.45% in rainy season. However, the species diversity of the beneficial insects was founded in the rainy season show higher than in summer and winter with 69 individuals and classified into 23 species, 14 families and 8 orders.

Keywords: Species Diversity, Beneficial insect, Chulabhorn Dam, Chaiphum Province

* Udomporn Pangnakorn. Tel.: +66 841792992, Fax: +66 55 962704
E-mail address: udompornp@nu.ac.th

99 Moo 9 Tambon Tapoh, Muang,
Phitsanulok, Thailand 65000
Tel: +66 55964388
Fax: +66 55963946
Email : slsc@nu.ac.th
Website : limac.slsc.nu.ac.th

Effects of fertilizers on growth of olive trees in cement pond at the plant genetic conservation area in Naresuan University, Thailand

Udomporn Pangnakorn¹, Sombat Chuenchoolkin²

¹Associate Professor Department of Agricultural Science, Faculty of Agriculture, Natural Resources and Environment, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand

²Associate Professor Department of Civil Engineering, Faculty of Engineering, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand

Abstract

Olive (*Olea europaea*) is a plant genetic conservation project under the royal initiative of Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn. This research work was carried during March 2016-June 2018. The experimental site was located at plots of Faculty of Agriculture Natural Resources and Environment, Naresuan University, Phitsanulok, Thailand. The first experiment, 30 plants of *Olea europaea* var. Arbequina/RSPG, Picual OLIV, Arbequina/OLIV and Hojiblanca OLIV were planted in the cement ponds and were monitored in vegetative growth. The result showed that young olive trees in the second year have average plant height as 157.23 cm (57.8 cm/year), number of branch/plant as 8.1 and stem diameter as 30.24 mm (11.4 mm/year). The second experiment was conducted using a CRD with 4 treatments of foliar fertilizer on 3 replications. The results showed that all treatments have not significant differences in plant height and stem diameter of olive plants. However, the weather, which differed from the Mediterranean, had influences on the olive tree in the experiment. The average of light per day in Thailand is relatively low, in terms of both volume, intensity and duration of light. Additionally, some of the plants dead and burn in the summer and disease attached to the olive tree in the rainy season.

Keywords: olive (*Olea europaea*), vegetative growth, cement pond, fertilizer

* Udomporn Pangnakorn. Tel.: +66 841792992, Fax: +66 55 962704
E-mail address: udompornp@nu.ac.th

99 Moo 9 Tambon Tapoh, Muang,
Phitsanulok, Thailand 65000
Tel: +66 55964388
Fax: +66 55963946
Email : slsc@nu.ac.th
Website : limac.slsc.nu.ac.th

The Evaluation of Willingness to Pay to preserve biodiversity and ecosystem services In Don Hoi Lot Area Samut Sakhon

Phannipha Anuruksakornkul¹, Nopphaklao Sornthong², Suchakree Ladavarn³

^{1,2,3} Department of Economics, Faculty of Humanities and Social Science, BURAPHA UNIVERSITY, ChonBuri, Thailand.

Abstract

The research on the behavior of tourists influenced willingness to pay for preserve biodiversity and ecosystem services in Don Hoi Lot. The purpose has analyzed the behavior of tourists and valuation of the willingness to pay to preserve the benefits of biodiversity and ecosystem services. Therefore, this study attempts to apply a contingent valuation method (CVM). The study found that age and beauty of ecosystems effect to the willingness to pay. The result shown that willingness to pay for biodiversity and ecosystem services values averagely equal 56.3 baht per person and the most tourists focus on the beauty and conservation of the ecosystem. Most visitors come to see the beauty of the ecology and abundance of natural resources of Don Hoi Lot but ecosystem of Don Hoi Lot was deteriorated. Accordingly, to preserve the biodiversity and ecosystem services: collected fees for entrance. It should be established to protect the ecological and biological diversity. The officers have to teach how to do them correctly, control of catching fish and publicize to educate the tourists about how to go to find the shell at shoal area which will make sustaining the ecosystem sustainably.

Keywords: willingness to pay, biodiversity and ecosystem services

Corresponding author. Tel.: +66-891071171
E-mail address: panniepannipha@gmail.com

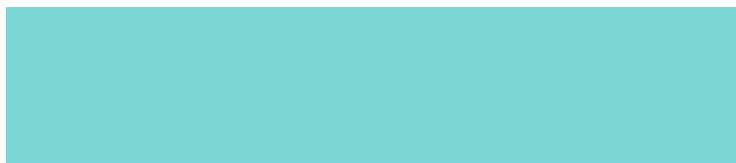
Effects of different sources of rice seed on the rice production supply chain: Resource consumption and production cost

Presented by: Miss Wanida Nokthong

29 Jun 2018

รูปที่ ค-1 ตัวอย่างไฟล์นำเสนอของผู้เข้าร่วมบรรยายในงานประชุมวิชาการ

Lean Readiness Assessment Model in Humanitarian Organizations Supply Chain Management - A Step Towards Organizations Economic and Social Sustainability

Muhammad Shafiq and Kullapa Soratana, PhD

School of Logistics and Supply Chain

Naresuan University, Phitsanulok, Thailand (29 to 30 August, 2018)

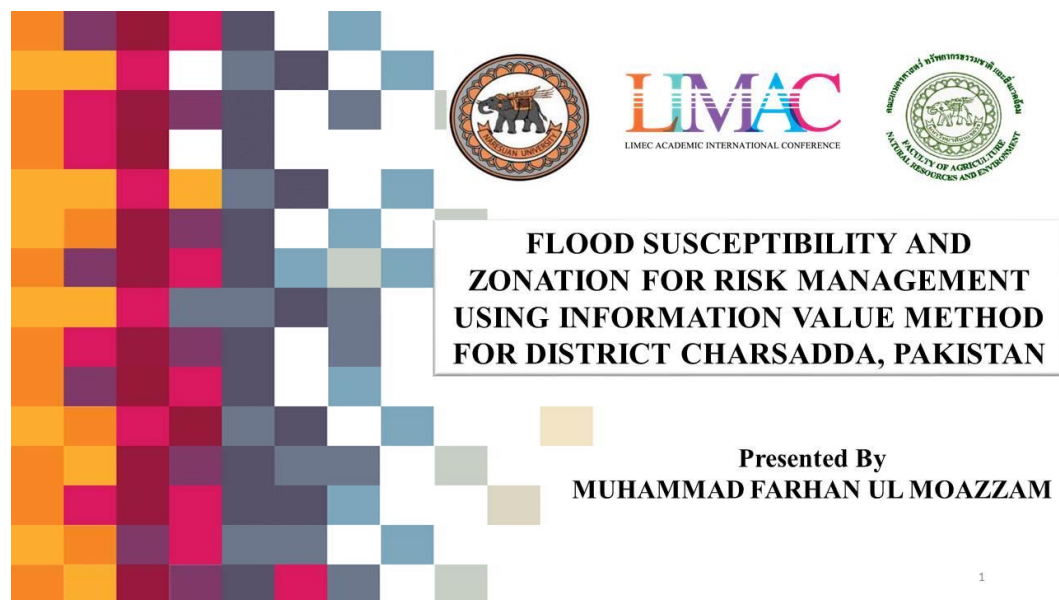
1/17

The 2nd LIMAC Towards Sustainable Development Goals

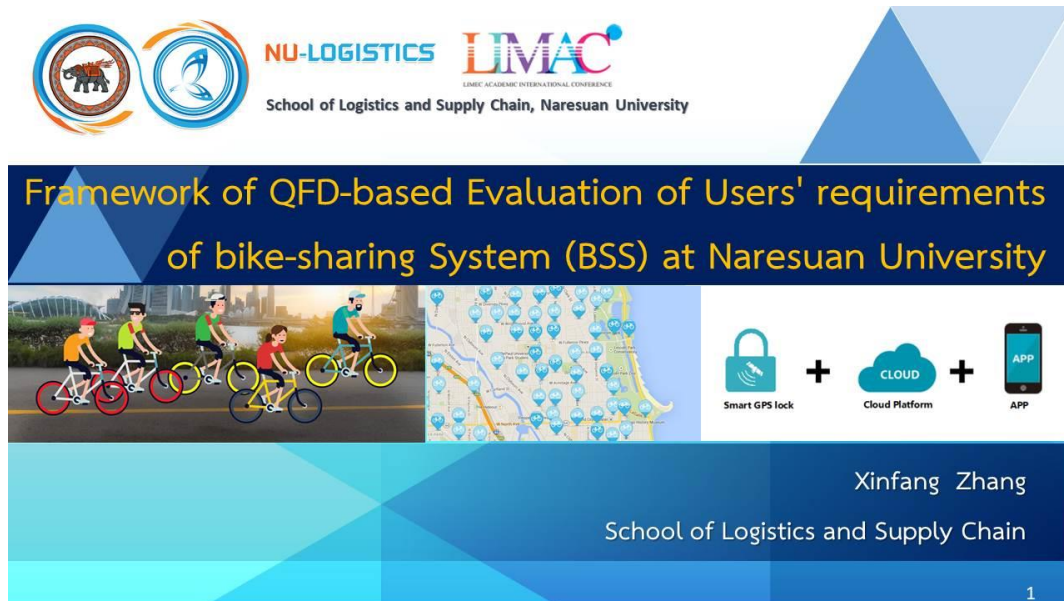
รูปที่ ค-2 ตัวอย่างไฟล์นำเสนอของผู้เข้าร่วมบรรยายในงานประชุมวิชาการ (ต่อ)

รูปที่ ค-3 ตัวอย่างไฟล์นำเสนอของผู้เข้าร่วมบรรยายในงานประชุมวิชาการ (ต่อ)

รูปที่ ค-4 ตัวอย่างไฟล์นำเสนอของผู้เข้าร่วมบรรยายในงานประชุมวิชาการ (ต่อ)

รูปที่ ค-5 ตัวอย่างไฟล์นำเสนอของผู้เข้าร่วมบรรยายในงานประชุมวิชาการ (ต่อ)

รูปที่ ค-6 ตัวอย่างไฟล์นำเสนอของผู้เข้าร่วมบรรยายในงานประชุมวิชาการ (ต่อ)